

سه‌لام عه‌بدوللا

پيشكەش به‌ كه‌مال حه‌سه‌ن

له‌ پشت په‌نجه‌ره‌ی پاسه‌كه‌وه‌ چاوم پي‌كه‌وت، به‌ ده‌ست پيشانمدا بۆ وي‌ستگای پاسه‌كه‌ بيه‌ت " به‌ري‌كه‌وت چاوی لاي‌بوو " ئه‌و شتي‌كي‌ ووت " چه‌ند هه‌نگاوي‌ك بۆ دواوه‌ گه‌رايه‌وه‌. سه‌ره‌پاي مه‌ترسی جیگا‌كه‌، له‌ وي‌ستگا‌كه‌ دابه‌زيم و چاوه‌ري‌م كرد. . . . نه‌هات. . . له‌و رۆژه‌ به‌ دواوه‌ يه‌كه‌ترمان نه‌بينيه‌وه‌. ئه‌وه‌ چه‌ندين سال‌ به‌ سه‌ر ئه‌و رۆژه‌دا تيه‌په‌پوه‌. رۆژتي‌كيان براده‌ري‌كم ئه‌م هه‌واله‌ی بۆگيرامه‌وه‌ : كه‌مال حه‌سه‌ن چووه‌ بۆ پياسه‌ " راكي‌تي‌ك له‌ ته‌نيشتيه‌وه‌ ته‌قيوه‌ته‌وه‌ و يه‌كسه‌ر گيانی له‌ ده‌ستداوه‌. . .
- داخۆ ئه‌و رۆژه‌ چی پي‌ وتم ؟

ئه‌وه‌ چه‌ندين ساله‌ به‌ جي‌ی هيشتوين، به‌لام ئه‌و پرسيا‌ره هيشتا زۆرم بۆ ده‌هي‌نيت : ده‌يوست چيم پي‌ بليت ؟ . . . ئه‌م نووسينه‌ پيشكەش به‌ براده‌ر كه‌مال حه‌سه‌ن ده‌كه‌م، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌م قسه‌كه‌يم بۆ دووباره‌ بکاته‌وه‌ !!

ئه‌و رۆژه‌ رۆژتي‌كي‌ نااسايی و پرگومان بوو بۆ خه‌لكی شاره‌كه‌، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی، پسپۆره‌ جي‌ؤلۆگ و مي‌ژوونا‌سه‌كان برپاريان دابوو، سه‌ره‌ئه‌نجامي‌ پشکينين و لي‌كۆلینه‌وه‌کانيان ده‌رباره‌ی رۆژی له‌ داي‌ك بوونی شاره‌كه‌ بلاوي‌كه‌نه‌وه‌. شه‌وه‌كه‌ی بي‌جگه‌ له‌ مندا‌له‌كان، كه‌س خه‌وی لي‌نه‌ده‌كه‌وت. شاره‌كه‌ بري‌تی بوو له‌ چاو و چاوه‌روانی، ته‌نانه‌ت كه‌سيش خولقي‌ ده‌مه‌ته‌قه‌ و باسی جنۆكه‌ و مي‌رده‌زمه‌ی نه‌ما‌بوو. شاری ماله‌ قوربه‌كان جووله‌ی لي‌برابوو، كش و خاموش، هيج كه‌سيش هاتوو وچۆی نه‌ده‌كرد، ته‌نيا يه‌ك كه‌س نه‌بي‌ت، ئه‌ويش يحي‌ا ده‌لی بوو. يحي‌ا به‌ تاقي‌ ته‌نها و به‌ هي‌مني له‌ ناو كۆلانه‌كاندا پياسه‌ی ده‌كرد. يه‌كي‌كي‌ وه‌ك محي‌دينيش، له‌ ناو ته‌لاره‌ وي‌ران بووه‌كه‌دا، له‌ ژوره‌كه‌ی خۆيدا ئوقره‌ی گرتبوو و ده‌رگا‌كه‌ی پي‌وه‌دابوو، كه‌س نه‌يه‌دزانی له‌ و كات و ساته‌دا خه‌ري‌كي‌ چی بووه‌ . سه‌عات بوو به‌ دوا‌زده‌ی نيوه‌رۆ، گه‌رما‌كه‌ مي‌خي‌ ده‌رگا‌كاني ده‌سووتاند، هه‌موو دانيشتوانی شاره‌كه‌ له‌ (ته‌ياره‌خانه‌) كۆبوونه‌وه‌، هيج ئافره‌تي‌ك ئارايشی نه‌كردبوو، مندا‌له‌كان جلو‌به‌رگی جه‌ژن و شاييان له‌ به‌ردا نه‌بوو، پياوان به‌رگی رۆژانی ئاساييان له‌به‌ركردبوو. ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆيدا ناكو‌كيه‌ك بوو له‌ گه‌ل ئه‌م چاوه‌روانيه‌ مي‌ژووييه‌دا. . . كه‌س فززه‌ی نه‌ده‌هات، بي‌جگه‌ له‌ رۆژنامه‌نووس و په‌يامني‌ری رۆژنامه‌كاني شاره‌كه‌ و وي‌نه‌گره‌کانيان و به‌هه‌جتي‌ وي‌نه‌گر. هه‌موو چاوه‌كان له‌ ماي‌كرو‌فۆنه‌كه‌ بوون. . . كابرايه‌ك له‌ پشت ماي‌كرو‌فۆنه‌كه‌وه‌ وتی : ئي‌ستا به‌ري‌ز زانای ئه‌لمانی شايسه‌ فۆن ئاشلوخ به‌ ناوی گروپه‌كه‌يه‌وه‌ قسه‌ده‌كات. كه‌س چه‌پله‌ی لي‌نه‌دا، هه‌ر ده‌لتي‌ ده‌رده‌ مامر لي‌يانی داوه‌، له‌وه‌ ده‌چوو، ئه‌گه‌ر جي‌گای نووستن راي‌خرايه‌، يه‌كسه‌ر هه‌موويان خه‌ويان لي‌ده‌كه‌وت. فۆن ئاشلوخ : ئه‌ی خه‌لكی شاری نارنج و پرته‌قال، ئه‌ی خه‌لكی شاری شووتی، هه‌نار و كاله‌کی شيرين، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی وا شاره‌كه‌تان كاروانسه‌رای ري‌گای كه‌شمير و چين بووه‌، شاره‌ پيرۆزه‌كه‌تان، له‌ رۆژی چوارشه‌مه‌ ري‌كه‌وتی ۱۰/۲۹ / ۱۵۰۷، سه‌عات دووی پاش نيوه‌رۆ له‌ داي‌ك بووه‌ ! . . .

۲۲

حه‌مه‌ عه‌لی وتی : ئه‌م كه‌رانباوگاوه‌ به‌ پۆستالی سه‌ربازيه‌وه‌ هاتوو و لاف و گه‌زافي‌ زانست لي‌ده‌دات. ئاخ‌ر پۆستال له‌ پي‌، چی له‌ زانست ده‌زانيت "

پاشان زانا ئينگلي‌زه‌كه‌ وتی : ئه‌وه‌ راست نييه‌، به‌گو‌يره‌ی پشکينين و لي‌كۆلینه‌وه‌كاني گاپتر ئه‌دوارد و به‌ گو‌يره‌ی قولايی نه‌وته‌كه‌، شاره‌كه‌تان له‌ رۆژی شه‌مه‌ ري‌كه‌وتی ۱۹۰۹ / ۲ / ۴ دا له‌ داي‌ك بووه‌ !

نازه‌نين : ده‌لتي‌ن ئه‌م كابرايه‌ به‌ بۆنی نه‌وت سه‌رخۆش ده‌بي‌ت، خالۆ جومعه‌ به‌ چاوی خۆی بينبووی وه‌كو مشك لووتی له‌ عه‌رزه‌كه‌ توند كردوو.

مام نايف وتی : باوكم، ئه‌مانه‌ دز و جه‌رده‌ن، ده‌لتي‌ن ئيمه‌ شارستانيه‌تتان بۆ ده‌هي‌نين، ئاخ‌ر شارستانيه‌ت چ په‌يوه‌نديه‌کی به‌

جەله خورماکه دانه خورمایهکی خوارد و وهکو کۆستکه ووتویه که وته پڕی . . .

پیری زهمانه، عیدانه جه له وهی وتی " ئەلوهن، ئەم بەری له پەلکەزێرینه دەسچین کردوو، ئەو بەری له دەنگی بلوێر. لەو رۆژوه هەتا ئیستا، کاتیک رحیم له دەشتاییه که ی رێگای مەنزەریه دا بلوێر دەژەنی " ئەو بەر خۆی به دنیا پێشان دەدات. ئەوهی چاوی پێدەکه ویت، رووخساری گەش دەبیته وه " له خوشیاندا ئاره زووی زاوێ و پەشبه له کی سی پێی دەکات ! . . .

دەلێن شارەکه، هه موو شارەکانی دنیا و دانیشتوانەکانی به خوێشەویستی خۆی دەزانیت " وهکو سیقایی خواوهند که له یه کیک له تیشکهکانی فینۆس له دایک بووه " خوشیانیده ویت - کاتیک ژنه که ی گیان له دەست دەدات، سیقا به شان هه لیده گریت وحهوت جار به دەوری جیهاندا دهیگێرێ .-

دەلێن، فینۆس له خاک و خۆلی ئەو شارە پیکهاتوو. گوايه له سەردەمه کۆنهکانی میژوودا، لەو سەردەمه ی که مرۆف به تاق و تەرا هەبوون " به زمانی شالوور و ئاو و چیا و سەوزایی قەسیان دەکرد " لەو کاتە ی که هیشتا وشە ی جەنگ، پالەوان، دەسلەت، ئایین، فاشیزم، نەتەوه و مولکایه تی تاییه تی، پۆرنۆگرافی و پۆلیس به سەر زاریاندا نەدەهات، له شارستانییه کی ئیدیالدا دەژیان، ئەوه نەبیته گەشه سەندنی تهکنیکی ئەمرۆیان نەبوو، به رهه می به رفراوانی کیمیای ی له ئارادا نەبوو، تەنانەت که ره واتشیان له مل نەدەکرد، کەس له کەس بێزار نەدەبوو، هەر بۆ خۆیان پێدەکه نین، هەندی جار له حەبیبه تی پیکه نین میزبان به خۆیاندا دەکرد به بی ئەوهی دەرپی گەلاییه کانیان تە پ بیت.

لەو سەردەمه دا که هیشتا زەمین وهکو ئیستا سفت و رهق نەبوو، ره شه با و گەردە لولویکی زە به لاه هە لیکرد و به شیک له خاک و خۆلی ئەو شارە ی له گەل خۆیدا لوولدا. ئەو ورده خاک و خۆله، رۆژ له دوا ی رۆژ له حەله له ی ئاسماندا، نەختیک نەمی باران و تۆزی با و رۆشنا یان به رکەوت و به یه که وه نووسان و له خوێشی و زهوق و نەشوهی به یه که وه نووسانیان دره وشانه وه " سەرهنجی هه موو دنیا یان بۆ خۆ راکیشا و مرۆقه کان ناویان لێ نا فینۆس.

فینۆس ریک له سەر شارەکه جیگایه کی بۆ خۆی هە لێژارد و ماچ و خوێشەویستی به سەریدا دەبارینیت، شه وانیش له گەل یه کتریدا سەره تاتکی دەکن. لەو رۆژوه وه شه وانە دەرەوشیته وه و شادی له سەر رووی مرۆقه کان دهنه خشی نیت، به تاییه تی بۆ ئەقین داران و ئەو ئافرەت و پیاوانه ی وا رۆژیان به کۆل هە لگرتوو " نا ئارامی و مەترسیان لادەبات و تینوتیشیان دەشکینیت. هه روا دەلێن فینۆس سمبۆلی خوێشەویستی، کەسیش نازانیت ئەو نەینیه له کوپوه سەرچاوه ی هە لگرتوو !

وه حیده وتی " ئەلوهن شه و رۆژ هەردوو دیووی شارەکه ی له ئامیزگرتوو، ئیستاش و رەنگه تا ئەبه د تامه زروییان بۆ یه کتر نەشکیت " به لام هەندی کەس هەبوو وایان دەگێرایه وه، که ئەلوهن له ترسان شارەکه ی له ئامیزگرتوو " گوايه، هەر هه موو نەینیکانی گەردوونی له لایه نەینیه شه وه نەبیته، بۆیه نە دەسبەرداری ئەم بەر دەبیته، نە ئەوبه ریش. ره سمیه ش وتی " وایه هەردوو بهری به قەد یه ک خوێشده ویت، نازانیت کامه یان یه که م جار له سەر زەمین دابنیت، ناشیه ویت دلێ هیچ لایه کیان بشکینیت. ئەلوهن دەزانیت دلێ ئەو دووانه چەند ناسکه، بۆیه کۆرپه کانی هەر وا له باوهش هە لگرتوو و هەتا ئیستاش نەیتوانیوه بریاریک بدات. ئەوه ملیونه ها و ملیونان ساله به و حاله ماوه ته وه " .

مه حەمه د که ره م وتی " مرۆف، ئەو زمان شیرینه یه، ئەو دهنگه سازگاره ی که مال و سۆز و ئاشتی یه، ئەو بوونه جوان و رهنگاپه ننگه ده گمه نه یه، له خه ونیکی شرینی قه تی له دایک بووه " .

ئەم رووداوه بۆ هەتا هەتایه روی ئەم بەر و ئەو بەری جیهانی گۆری. ئەوهی له نیوان هەردووکیاندا هاوبه ش بیت، تەنها که مال و سۆزه. ئەم جفته جهیرانه یه ئەوه نده له ناو یه کدا ئالان، هیچ کەس هەتا ئیستا پێینه کراوه تاییه ته ندیکانیان دیاری بکات.

کاتیک قه تی بۆ خۆراک هینان دەفپری، له گه رانه وه یدا، ئەگەر گوێی له جیکه ی برسیتی به چکه قه تییه کی تر بیت، بۆ لایان دەفپری، خۆراکی خۆی و به چکه برسیه کانی به وان دەدا. پاشان سەر له نوێ دەفپیت و خۆراک بۆ جگەر گوێشەکانی خۆی دەهینیت. . .

به لام ئیستا هەندی گیان له بهر هەن، به شیوه له مرۆف دەچن، چاو و دەستیان هه یه، له شیری دایکیان خواردوو و پێشده که نن، به لام مامه له کردنیان دژ به که مال و سۆزه. ئەمانه ریک به پێچه وانه وه، زۆر به لنگه وقوچی بۆ شته کان دەپۆن و بیره که نه وه. ئەمانه نه ک هەر خۆراک به مندالی برسی که سیکی تر نادهن، به لکو ئەگەر بۆیان بلویت، کاری سوخره شیان پێدەکه ن، گوشتی دایک و باوکیان دەخۆن. ئەوهی دهنگی هە لپریته، دهنگی ده برن. . . .

چەند كەسێك له خەلكی ئەو شارە بپوای سەیریان هەبوو، كەس نەیدەزانی لە قوتووی چە عەتاریكدا دۆزیویانەتەو. ئەمانە بپوایان بەو هەبوو، كە هێزی تا قە پەردی شارەكە (جاران) و توانای بەرگری لە "تورپیی رووبارەكە"، دەگە پێتەو بە ئێوەی، گواپە ئێرانیهكان، پەردەكەیان بە ئاوی سەرپوپی دروستكردوو. یحیا دەلی بەم قەسەلۆكە زۆر پێدەكەنی، بەلام لە هەمان كاتدا زۆر توورپە دەبوو، دەبیوت "خالۆ، ئێرانی چە، سەرپوپی چە ؟؟ چاموور عالیاوە باشوزە، پەردەكە سەر پەنجەكانی ئەلوانە، كوێراییتان هاتوو، پەنجەكانی نابینن ؟؟ عەیب و شورەیی، گەز و گران. ئەلوان لە دەوربەری پەردەكەو دەسپێدەكات و لەلای كووورە خەشەكان كۆتایی پێدیت ! راستە لە سەرەو بەرەو خوارەو دەپوات، بەلام لە ژێرەو مەنگی خواروووتەو. ئەوانە دەلێن " لە پێژاوەو دەست پێدەكات " ئاگایان لە هیچ نیە. ئاخەر چۆن ئەلوان هەناوی ئەم بەر و ئەوبەری خۆی بەجی دەهێلێت ؟ هەر باشە هەردوو بەری شارەكە لە بەر ئەو جۆرە كفرانە دلایان ناتەرەكێت !. پێش بەجیهێشتنی ئەو جۆرە كەسانە، یحیا پێدەوتن " نان بۆ نەوان، گوشت بۆ قەساو"، برا بپۆن بە پەیی كارتانەو. . .

بپوایەکی وایش هەبوو، كە گەرماوەكانی شارەكە پەن لە جۆكەیی شەر، بێجگە لە گەرماوەكەیی گەرپەكی عەبدوللا بەگ . جەلیل فەرەج سوێندی دەخوارد، كە بە چاوی خۆی، پیاویكی درێژی ددداشە لەبەر و رەپین سپی بینیو، كە چاوی بە جەلیل كەوتوو، خۆیی كردوو بە پشیلە و بۆ ناو توونی گەرماوەكە رايكردوو ! ئەمە نیشانەیی مەلايكەتی خێرە !

عەدولی ئەلوان زاده وتی : لەو سەردەمە تاريكەدا، بنەمالەیی قەرەج لە گەرپەكی ئاغاوخەلیفە نیشەتەجی بوون. ئەمانە مرقۆقەكانیان بە ئاواز و هەلپەركی سەرمەست دەكرد. رۆژێكیان شەو زەفەری بە ئۆكوردیونی تا قە كۆرپەكەیان برد. بۆ ئەم بەسەرھاتە، ئەلوان چل رۆژ و چل شەو فرمیسکی پشتبوو. لەو رۆژەو هەتا ئەمڕۆ، قەرەجەكان، نەو لە دواي نەو، بۆ تا قانەكانیان پرسە باری خۆیان دەردەپن، هیشتا هیوایان بەو هەیه، جێپەنجەكی كۆرپە ئەلوانیکەیان بدۆزنەو، لە ولاتەكاندا وێل و سەرگەردانن. لەم ناوهراستەدا، رێگای ئەلوانشیان وونكردوو، ئیستا شیوونەكەیان بوو بە دوو شیوون، هەر بۆیە بەكەمانیش مۆسیقا دەژن. . .

لەو رێگا دوور و نزیکانەیی وا لەو شارەو هەتا پایتەختەكانی جیهان راکیشراون، هەموو هیوا و شەكستیه ئەبەدیەكان، لە سووچ و كەلەبەرەكانیدا هەلگرتوو. ئینتەما و بی ئینتەما " هەلپەركی لە سەر ریمتی ئازادی سەرپراو و فەنتازیاي گێرانی رۆلی ولاتی ئازادی " رەشبینی و گەشبینی هومانی لە سەفەرە درێژەكانیدا. لە نیو وردەكارییەكانی هەموو ئەو دژانەدا، لە نیو شیوونە زۆرەكان و ئەو شادیە بچكۆلاناوەیی وا هەتا ئیستا گەرە و زال نەبوون، نەناسەكە هەموو رێگاكان " هەموو ئەو رێگایانەیی وا لە ئەلوانەو دەست پێ دەكەن و لەم بەر و لەو بەری شاری یالە وەنەوشەییكان و دلە شەو پۆكان كۆتاییان پێدیت، دەگرتەبەر.

لە نیو ئەو رێگایانەدا، مرقۆقەكان بریتیبوون لە چاوهروانی و ئارەقەیی رەنج " دەستەكانیانیش لە سۆز. سروشتی شەرمۆنیەكی دەگمەن بوو.

ئەم بەر پرسیری کرد : " ئەو كێیە وا سەفەر بەلكی دووبارەكراو بۆ شارەكە دینیت ؟ نامۆیی بلاودەكاتو ؟ ئەو كێیە وا لە شارەكە، كوشتن و وێرانی دەچینیت ؟ لە شارێكدا كە كوشتن و وێرانكردن یاساغە !

ئەوبەر پرسیری کرد : ئەو كێیە تەلار و دەرگای ئاسنن و تەلبەندی بۆ هیناوە ؟ لێرەدا، هەر بە حوكمی سروش، بە بی چەند و چوون ئاو و بەروبووم وەكوو ئاسمان و با، وەكوو خۆشەویستی و مردن هاوبەش و یەكسانن.

ئەلوان وتی : ئەو شتیكی كەپ و كوێر و بێزمانە، سۆزی لە لیکاوی گورگ هۆنراوەتەو، شەیدای خوینپشتنە و لە ناویدا سەما دەكات !

لە گەل تۆمە ئەیی ئەو هی وا گویت لێمە تر زلی و خۆ پەرەستیت بۆ چیه ؟ لێگەرپێ لێ " هەمووتان وەكو یەك مائناوایی دەكەن. تۆ بلیت شانازی بە گۆرە گران بەهاكانتەو بەكەن. ئەگەر وەكو فرعەو نیكانیش بە داودەرمانی نەینی بتانیچنەو، سوودی نییە، بگرە كارەساترە، چونكی وەكوو ئەوان رسواتان دەكەن، دەتانكەن بە سینەما لە ناو مۆزەخانەكان. لێگەرپێن لە كوشتن و تۆقاندن !

ئەم قسانەیی من بە چی دەچیت، ئەگەر ئەمانە كەپ بێن ؟؟ . . .

نەناسەكە رێگای گرتەبەر بۆ گەشتن بە شتەكەیی تر، بەو هی وا روح و گیان دەبن بە هەناسەیی ژین و ئۆخەیی بۆ یوسف و ئەوینە سووتاوەكان : بە خەون " بە سەرنجدانی رووخساری ئەوانەیی هاتوچۆدەكەن " بە كارکردن لە نیو لاپەرەیی پەرتوووەكان " بە خۆشەویستی " بەتیرۆر و زەبروزەنگ " بە گەمە " بە ئارەق پشتن لە كارە پیس و سەختەكان " بە تورپیی و گریان " هەروا بە

شوبهاندن و تواندنه وه له ناویاندا " له ههولدانیکى هۆشیار و ناهۆشیار " پوکەشانه " له پەر " به سویندخواردن له سەر ئهوهی که ئهوه دیمه نه یا وینهی ئهوه جولا نه وهی " ئهوه رووخساره، له جولانه وهی " له رووخسار یا وینهی فلانه کهس " له وشت یا داروبهرد و ئاوی ئهوه شاره دهچیت. ئهوه شارهی وا لهشکری ئینگلیز و ئێران و سهربازهکانی قهیسەر و پۆلونیکان زهوتیانده کرد. له ویدا، ئارا خاجۆدوریانی ئهرمه نی " عه بو ترکیفی " قدوری یا قادر هه دادی عه رب " یورا ساموئیل عودیشوی ئاسووری، لویسی کلدانی " چله و مۆشی حاجی جوو " جارهلای صوبی " صوحبهت تورکومان، یه زیدی، چیکوسلؤفاکی پیکه وه ده ژیان. ئه مانه هه موویان فییری زمانی خه لکی شاره که بوون - خۆیان خه لکی شاره که بوون ! - به لام به ئیکسینتی زمانی دایکیان قسه یان پیده کرد. هه ر که سیک بۆ شاره که بهاتبایه، یه که م جار منداله کان وه کو بای شه مال، دم به پیکه نین پیشوازی گه رمیان لیده کردن. دایک و باوکان خیرا ئه لوه نیان بۆ ده بردن یا ئه لوه نیان ده دایه دهستی منداله کان و پێیان ده وتن " له سه فه ر بوونه، یه که م جار تینوویانه ". ئه مه نیشانه ی په یمان بهستی ناشتی و نیازپاکی و دۆستایه تی بوو، هه ر بۆیه کهسانی یاخی و مال و ویرانیش روویانکردۆته ئه وه شاره. زور کهس هه ر نه یانده زانی باوی پیرانیان کۆن و له کوپه هاتوون ! کاتیک له پوو پاکیان پرسى : با پیره گه وره تان کییه ؟ روویاک : " نازانم، ده لێن سه یه د بوونه، له ئاویان داوه، ئاوه که یان وشک کردوه ! " .

پرسیار : باشه چۆن ؟

روویاک : وه لالا کوپه که م نازانم.

ئه ی دایکی سوارچاک، ناوی چی بوو ؟

روویاک : نازانم، کوپم، خۆشیان نه یان زانیوه ناویان چی بووه !

له وه شاره دا، وه کو ولاته " شارستانییه کان " هیشتا بنکه ی زانستی به ده سه لاتی تیدا دانه مه زراوه " لاف و گه زانی خۆ به زل زانین لیتادات " وه کوو شارهکانی تر فه یله سو فی تیدا هه لته که وتوو، به لام وه کو ئه وان جوویان راونه ناوه، ده ستیان به خوینی جوو سوور نه بووه. کاتیک جووه کان و یستوو یانه شاره که به جیبه تان، به قسه ی هه مدیه و سو فی فاتمه " هاوسیکان تکایان لیکردوون نه پۆن، به درۆ و ده له سه ی ئه م و ئه و بپوا نه که ن، کوره کهس نازانیت چیتان به سه ر دیت. . . ئیره ولاتتانه. . . به گریان و ره نه چه پۆیی مالتا واییان لیکردوون. ماوه یه کهس دلای نه هاتوو به چیته ناو ماله کان یان، ده لێن گوایه ته نها پاشا عینایه ت پێبخۆش بووه. . . یه کیکی وه ک فازل عه رب جلوه رگی کوردی له بهر ده کرد، ته نانه ت یه که م باره گای حزبیکی کوردی له سالی هه فتا، له مالی ئه وان کرایه وه، به بی ئه وه ی هه یچ جو ره په یوه ندیه کی به وان وه هه بیته. خه لیل عه رب و سه لاح تورکومان و مالی توتنجی، مالی مام حوکمانیش له ماله وه هه ر به عه ره بی قسه یان ده کرد، دوو کوپی بوون به پێشمه رگه. پیاوه ره شپێسته کهش، که کهس نه یه ده زانی چۆن رێگای به و شاره که وتوو، بوو به (پێ میم) و له شه ریکدا گیانی له ده ستدا. قادر هه داد له سه ر مه سه له ی کورد زیندانی کرا " ریداری کوپی چه ند سالی که له ئه بو غریب زیندانی بوو " ته نانه ت کوپه گه وره که یشی چه کی کرده شان. که رۆژگار ره شتر بوو، کاتیک منداله بچوکهکانی له گه ره ک ده بوو به شه رپان له گه ل مندالهکانی تر، پێیان ده ووتن " عه ره به پیسه کان " !! . ئه م ده ربیرینه سامناک و درنده یه، له گه ل هاتنی له شکریک شێرپه نه چه ئاسا بلا بو بو وه، چاویان وه کو چاوی ده هه ش ره ش نه بوو، وه کو چاوی من سه وز نه بوو یا وه کو چاوی عادل شین نه بوو یا خود وه کو چاوی جارهللا زهرد نه بوو. رهنگی چاویان سوور بوو سوور ! عه گالیکی سووریشیان له سه ر بوو، چه که که ی ده ستیشیان ئاسایی نه بوو. ئه مانه ترسیان بلا وده کرده وه " کۆمه ل کۆمه ل به ناو شاره که دا ده رۆیشتن یا له سه ر ئۆتومبیله کان یانه وه هاواریان ده کرد " ئه حنه البه دو. . . وینه العه دو ! . . ئه حنه البه دو. . . وینه العه دو. . . ئ. . . و

منداله کان له هه موو که سیک زیاتر میشکیان به م دروشمه گێژی بوو ! نه یان ده زانی کی به دووه و کی عه دووه، ده یانوت " ئه مانه به دو نین، سه گی هارن ! . . . ئه مانه درۆزن " . . . ده یانوت ئه مانه " مرۆف کوژن. . . هه یچیان له ئومه تی ئه لوه ن ناچیت " .

منداله کان مه سه له که یان له گه وره کان باشتر پیکابوو. فوئاد عه باس قه نه قینه وتی " ئه گه ر ئه مانه به دون، ئه ی حوشتره دلئاسکه کان یان کوا ؟ " ئه کره می کوپی مام یا وه ر وتی " ئه گه ر ئه مانه به دون، ئه ی ره با به ده نگ خۆشه کان یان له کوپیه ؟ بۆچی گۆرانی نالین، وه ره وه کوو گو رگ لو ره یان دیت ؟ "

مه مه د نایف وتی " ئه گه ر ئه مانه به دون، بۆچی پۆستالیان له پیدایه ؟ مه محمودی حاجی وتی " به راست بۆچی دشدشه یان له به ردا

نیه ! " حه مه رهق وتی " شیرێ حوشره کانیاں زۆر به له زهت بوو " ده میکه به دوای حوشره کانیاں نه که وتوین " خۆزگا ئیستا له م ناوه ده رده که وتن ! یوسف مهحه وتی " نه مجاره نه گهر هاتن، من ره شمه ی حوشره کانیاں راده کیشم " " فاته مه زای دایکی سه لاح و سه باح گوئی له قسه کان بوو، وتی " چیشتیکی خویی به دوه کانی تیدا نه بیته، تامی خۆش نابیت " ! نه دیبه وتی " خۆزگه جه ژن بهاتبایه، هه تا به دویه ک گۆرانی به بالای مهحه ددا بلیت " . کاک شوکور وتی " به دوه کانیش خۆشه ویستی نه لوه نن " " سه لام حه مه مه وتی " نه م جار ه بینه وه منیش وه کو حوشره کان میزده که م.

یوسف مهحه " منیش "

نه دیب " هه موومان پیکه وه ! بۆ نه وه ی منداله کانی تر قیزیان بیته وه و نه یه ن بۆ شیر خواردن .

منداله کان زۆر جار بۆ شیر خواردن هه تا نزیکێ ده رگای سه راکه دوایان ده که وتن " په نهجه کانیاں له سه ره یه ک ریزده کرد و مژیاں له قامکه گه وره که یان ده دا و ده یانوت " خودا چه ند خۆشه " ! . نه وه که ی تر له نیوه ی ریگا ده یوت " من تیر بووم، با نه فه ریکی تریش شیرێ به رکه ویت " و ده گه رایه وه، به لام هه ندی مندال هه بوون ده یانوت " نه وه شیره که ی نیه، میزه که یه تی " . هه موو خه لکی شه ره که له منداله کانه وه تیگه یشتن، که نه وانه به دو نین ! ده لئین گوايه یحیا ده لی به فه یزه که بابجی وتوه " نه مانه به چه که شه وهن، ده یانه ویت په نگه کانی په لکه زیزینه تیگه بدن و بلویره که ی ره حیم بشکیئن ! نه ری، راستیاں وتوه " قسه له شیت یا له مندال " !

بارو دۆخی ره نگا وره نگی شه ره که وای کرد بوو، زمانه کانیش له ناو یه کدا تیگه ل بن . موختار که عه ره ب بوو " هه ره به تورکومانی قسه ی ده کرد . باوکی عادل و باوکی نه جم به زمانی عه ره بی له گه ل یه کتر ده دوان " به تورکومانی جمینیاں به یه کده دا و هه ردوو کیشیاں کورد بوون . باوکی عادل له نه لوه نه وه فیزی دلپاکی بو بوو، هه موو ته مه نی له سه ره شو عیه ت سووتا بوو . له و سو تانه ش منداله کانی بییه ش نه کرد بوو، که پرسیا ریاں لیده کرد " چۆن بوویت به شو عی " - زۆر جار نه م پرسیا ریاں لیده کرد ! - له وه لامدا " من بچوو کترین کریکاری کۆمپانیا ی نه وته که بووم . روژیکیان کریکاری ره شپیت، خه لکی شه ره کانی خوارو بوو، پییگوتم " سه بی بۆ سه ره نه و ئۆتۆمبیله، له کاتیکدا کریکاره کان له وئێ کۆده بنه وه، هاوار بکه : چیتان ده ویت " . روژی داها تو، کریکاره کان له لای ئۆتۆمبیله که کۆبوونه وه، منیش هاوارم کرد " چیتان ده ویت ؟ " ، کریکاره کان به یه ک ده نگ " زیاد کردنی کریی کار " . . . چیتان ده ویت " که م کردنی سه عاتی کار " ، پاشان بلاوه یان لیکرد . بۆ روژی دووایی، وه کو هه مو روژیکی تر له گه ل کریکاره کان به ئۆتۆمبیلی کۆمپانیه که بۆ سه رکار چووم، به لام له بهر ده رگا که دایا نه زاندم و نه یان هیشت بۆمه ژوو ره وه . پیتیاں ووتم " ناوت له ناو لیسته ره شه که دایه " ! . له و روژه به دوا وه ده گه رام بۆ تیگه یشتن له هۆ و ناوه روکی نه و به یانیه و بووم به شو عی، چونکه بپوام به ره وایی داخوازیه کانیاں کرد، به لام به بی نه وه ی فرم پیوه هه بیته و قور به سه رمداکرا، نه م هه موو په ته تی و نه گبه تییه م به سه ره ات تا ئاخرم به م شیوه یه یه که ده بیینن، نه وه نده نه هاته . هه ی ره حمه ت له گۆری مردوو ه کانی کاکه په شه، نه گه ر نه و نه بوا یه، نه وا منیش وه کو شو تۆر موخبا ر، عه لی مرته ب، کاول خه تاسه، تایه ر خو فیتر و رفعه ش نه فه ندی ده مردم و نه ده بووم به ماسیه ک له ناو نه لوه ن !

له و شه ره دا گه مه و گالته ده ستی بالا یا ن هه بوو، جا چیا یان بۆ ده مینیت ه وه . هه ندی له و گه مانه نه وه نده پپ مانا بوون، مه گه ر مرۆڤ له زاری زانا گه وره کان گوئی لی بیت، که چی کریکاریکی ئاسایی وه ک نه ده هم باقی ده یوت : سی مه سه له هه یه قه د سه رنا که ون . . . نه شو عیکان دینه حوکم . . . نه فه له ستین رزگار ده بیت . . . نه کورد ستانیش ده بیت ه ده ولته . روژیکیشیاں به سه رخۆشی وتی : به راستی حکومه تیکێ که رمان هه یه !!

جه ماعه ت : یا نه للا خیر، نه را ده مت ناگریت ؟

نه ده هم : ده م جه بگرم باوه، حکومت یه ک دنیا پار ه ده ده تۆپ و ته یاره نه را نه وه ی کورد بکوژد و کوپر عاله مه گه بیه د وه کوشت، نه یه فره خه رایه تی ه !

جه ماعه ت : نه را

نه ده هم : نه ی قه تل عامه نیتواد، خۆ له لای هه ره جه وه لیگ ده ول و زوپنا بیه د له لی، کورده گان گشتیاں چه گه گانیاں فره دن و وه هه را تی نه خواره وه و ده س که نه هه لپه رکی، نه و وه خه شه حکومه ت تواد وه بی خوین پرشتن گشتیاں بگرد و دوایی یه ک عفو عام بیه د و ناو بار ده س بشور . ئاخه ریژ تایر یحیا و تایر خو فیتر نه ی گه وادیه نه را چه دانه ؟ . چایخانه کانی شه ره که گۆره پانی باسه بی

کۆتاییکان بوون، لهویوه پرۆژه و پرۆگرامی کودهتا و نهخشه کیشان بۆ توپهکردن و گالته پیکردن و روژ بردنه سهه و دهبرینی ئازار و ئەشکه نجهکانیان دهستی پیدهکرد، نیچه تهمه لخانهیهک بو بۆ خۆی، به سهعات خهریکی شهش بیس. . . پینچ جههار. . . زارهکانیان دهگرده دهست و فویهکیان لیدهکرد و دهیانووت " یاشیخ عهبدولقادر خۆت و هیمهتت، با دوو شهش باد ! " . . . قاپی باغله مه. . . کش مات. . . شاخ. . . لهولایشهوه یاری ئەزنیف به چوارقۆلی دهکرا، توند دۆمینهکهیان دهدا به سهه میزهکه. . . خودا حهقمان بسهند !

- فه ره ج گهواد دوو چای بار !

فه ره ج : پۆخ یه، مه وه پین. . .

به گشتی پیاوهکان لێره ژانیان به سهه دهبرد، مالهوه بۆ ژمهکانی ناخواردن بوو له گه ل خهوتن، به کورتی چاپخانهکان گۆره پانی ژیان بوو شان به شانی کوله مه رگی کاری هه رزان. ئەو روژه، هۆشیار، بورهان، ئیبراهیم مه دحەت، تهحو، ئیبراهیم هه سن و براده رکهانی تر، له ناو چاپخانه کهی ئەبو شوکور خهریکی گه مه وگالته بوون. له م کاتدا عه ره بیکی خۆمانی به دشداشه و عه گاله کهی به به رده میاندا تیپه پری. هۆشیار هاواری کرد : قاز گیلده ! - واته، قاز هات - به و عه ره بانه دهوترا، که رژیم به ته ماح یا به زۆره ملی بۆ شاره کهی هینابوون، یا راو رووتکه ربوون -

کاکی عه ره ب له شوینه کهی خۆی ووشک وهستا، به غه زه بیکه وه : کوره هه ی دا لگ حیزه گان " وه قنه وکریایه گان، چه نی تر له ناودان بووم، هه تا وه منیش نه یژن قاز " من که ی قازم ! موعیب عه لیکم ! !

کو په گه ل کردیان به چه په لیدان و فیکه کیشان : حلوه " زیاتر، زیاتر. هۆشیار و ئیبراهیم قه نه فه یه کی چاپخانه کهیان هه لگرت وه ک میکره فۆن لێیان نزیک کرده وه : ئیسه ختاب بیه، با عاله مه گه گشتی گوش له قسه گاند بوود. . .

مام عه ره ب : ختاب چه بیه م، ختاب کوسه گه ی دایگدان بیه م ؟

تهحو : چه س ئەیه، ئەللاه و ئەکبر، ئەرا ئەی قسه خۆشانه !

بورهان : عه ره بانه گه د بکیش، باوه گوی خواردین، وازیار، گه مه کردین، ئەرا نێزانی. . .

هۆشیار : جور عه ره بانته یاولد. . . مام عه ره بیس به پیکه نین و سه ریادانیکه وه، ریگه که ی گرت به ر.

کابرا نه ناسه کهش، وهکو شاره که، له و ناوه راسته دا ببوو به رادیوی چه ند مه وج " له ماله وه یان به جافی قسه یان ده کرد " له گه ره که که یان به که لهو پری " له مه کته ب به عه ره بی ده یخویند و شاکر فیلیش له و لاوه ده هات و ده یووت " کۆپه ک ئو غله " ئیمه فیتری زمانی ئیوه بووینه و به جافی له گه لتان قسه ئەکه یین، تۆ بۆچی فیتری تورکومانی نابیت ؟ "

مه محمود مه سعود (باوکی شاکر فیلی برای نه ناس) هه ندی جار به عه ره بی قسه ی ده کرد، هه ندی جار به تورکومانی، وینه یه کی خۆیشی به عه گالیکی هاشمی وه له ماله وه هه لواسیبوو. ده یانوت ئەمانه له و هۆزه ن که ده لێن - بۆ نمونه - " مه رته ک و مه رت مال ئانی، راحه و لسه وه زه لانی، وا لگیا جای للزانی " له لایه کی تره وه مه دحەتی حه مال و هاوسه ره که ی له گه ل نعه مه تی کو ریان له ناو کۆلندا هاتوه اوار ی " چیشکه رۆ و چیشمه که رۆ " بوون، ده بوایه نه ناس ئەمه ش حالیییت. به یانیانیش بۆ ماست کرپن ده بوایه له گه ل سنجاویکان قسه بکات، بۆ قه یماغ کرپن دوو هه نگاو له ولای سنجاویکانه وه له گه ل عه ره به کان که به شیوه زمانیکی تازه دارپژراو قسه یان ده کرد، بدویت. له وانه یه زمانه وانه کان هه تا ئەم کاته ئەم شیوه زمانه یانه نه یاندۆزیبیتته وه (عه ره بی بازاری تیکه ل به که لهو پری و جافی) .

شان به شانی ئەمانه ییش، که خزمانی به غدا (دوو بهش بوون) بۆ سه ردان ده هاتن، به کوردی قسه یان ده کرد، به لām روحم بیته به قوریانی ئەو زمانه کوردیه. ئەمه یان تیکه ل بو له عه ره بی و فه یلی " من وتم پیی، ئەرا شارعه گه عه بر ئەکه ی " ئەوانه ی به م شیوه یه قسه یانده کرد، پیکهاتبوون له خزمانی (باب الشیخ) ، هه ندیکیان نه یانده زانی به کوردیش قسه بکه ن، به هه زار حال نه ختی فیتری زمانیک بووبوون، گوایه زمانی کوردیه ! ! . به شه که ی تریان ئیستاش نازام کوردن " تورکومان " فارسن " هه ندیکیان به جافی تیکه ل به فه یلی و عه ره بی قسه یان ده کرد. زمانه کوردیکه ی سه لیم تیکه لبوو به فه یلی و جافی له گه ل تورکومانی و عه ره بی، هه ندی جار ییش به تورکی ئەسته نبولی قسه ییده کرد، خزمیشی له وی هه بوو. جار یکیان چوو بوو بۆ سه ردانیان، که گه راپیه وه، به شان و بالی ئەتاتورکی گۆرپه گۆرپا هه لگوت. خانزادیش پیی دهوت " با بروات، وللاهی سه لیم ئیرانیه، خورما خواردی فیرانیه " . به غه یبه ت نه بیته، کاتیکی

كاك شوکور : ئه وه سه رۆکیانه، پیاوئیکی ئازایه . . . ؟!

شارهکه، شتیواز و لایه نه لادییهکهیی وونکرد، دوکانی سه رافهکان، له باتی ئه وهی بچن بۆ ناو بۆرسه جیهانیگانهوه، داخران " جا به من چی ؟ ". دوکانی توتن و ده به فرۆشهکان داخران. نانه واکان که زۆریه یان ئافرهت بوون وهک : میم خاتون، ژنه کهی ئه حمد کافر، دایک خهلیل، میم شه رفه، باجی شه فیهقه، مه لیحه نانهوا، نازه نانهوا، جه واهیر نانهوا، میمگه زیپین. ئه مانه سه ره رای نانه به له زهت و جوانه کانیان، کاره کانیان له ده ستدا.

ئهم کار له ده ستدانه، په یوه ندی به پروپاگه ندییهکی نا ئاساییه وه هه بوو ده رباره ی فرنیکی ئۆتۆماتیکی، گوايه له نانی ته نور زۆر هه رزاتر و خۆشتره، له سه عاتیگدا هه زار سه مویون دروست ئه کات ! کاتیگ کرایه وه، به یانیان به سه دان که س ریزیان بۆ ده گرت، ده بوايه کرایه کان یهک له دوا ی یهک راوه ستن، به پیچه وانیهی سه ره گرتن له پێشی نانه واخانه کهی مه لیحه ی دایکی حوسین یا ناو بازار. لیزه خه لگه که به تیکه لئ و به گه له کۆمه کی راده وه ستان، هه ندی ناکه س به چه خۆیان به ئافرهت و کچ و منداله کانه وه ده نوساند، شاگرد نانه واکان ده بوايه هه تا ده کریگ خیرا نانه کان ئاماده بکن. هه ندی شاگرد نانه وا به بینینی رۆژه شه ره کانی به یانیان چاویان زیتیهی ده کرد و زه وقیان هه لده ستا. هه رچه ند ده یانوت " باوکم، ئافره تان به جیا راوه ستن، پیاوه کان به جیا " به لام هه ر هاوار بوو، هیچی نه ده خایاند، سه رله نوێ هه ندی له پیاو و گه نه کان خۆیان له گه ل ئافرهت و کچه کان تیکه ل ده کرد، رۆژ نه بوو به بی شه پ یا هه را تپه ر بیته. ئه وهی جیگای سه رسورمان بوو، فرنه ئۆتۆماتیکیه که ئه و نانه وایانه ی په ک خست که ته نها یه ک ته نوریان هه بوو، به لام هیزی به سه ر ئه و نانه واخانه دا نه شکا که دوو سی ته نوریان هه بوو، بۆیه نه یوانی درۆژه به کاره کهی بدات و داخرا !

ئارایشنگاکان و کوتا لفرۆشهکان که زیاتر له سه ر کرپین و فرۆشتنی کالا و شمه که قاچاخه کان راوه ستابوون (حه مه شمیرانی نه بیته شتی قاچاخی نه ده فرۆشت و له ناو دوکانه کهی داده نیشت و هه ر قورئانی ده خویند) . له کوتایی حه فته کان خه لکی له به غداوه، به ده یان پاس و قه مه ره بۆ کرپینی شتی قاچاخ بۆ ئه و شاره ده هاتن، له پاشاندا باری قاچاخچیکان شر بوو. هه ر له م کاته شدا چیترا برا سنجاویگانمان نه بیني. دوکانی ئاسنگه ره کان، که داس و بیل و نال و په نه ره و ده رگیان دروست ده کرد داخران. مرۆقه ده بیینی ئه مانه چۆن پارچه ئاسنه بیکه لگه کانیان ده کرد به ئامیریکی به که لک، دوو کرپکار به چه کوشی گه ره به ئاسنه سوورکراوه که یاندا ده کیشا، له گه رمان کراسه کانیان داده کهن، چین چین ئاره قه یان ده کرد و به سه ر هه موو له شیاندا ده هاته خواره وه، بازویان به قه د بازوی پاله وانه کانی لیها تیبوو، له کاتی کارکردندا ده نگیکی سه یریان لیوه ده هات. هه ندی که س هه بوون ده یانوت " راسته ئه مانه به چه کوشه که به ئاسنه که دا ده کیشن، به لام به هیزی ده نگیان ئامیره کان دروست ده کهن "

کورتان دۆزه کان " خانه کهی سه یفوللا سیوئی " چایخانه باریک و تاریکه بچکۆلانه کهی بیغلی " دوکانی ده باغه کان له (تاریکه بازار) داخران. حوسین حه داد بیکارکرا، له و ماوه یه دا بوو به ئاره قه خۆر، زۆری نه برد بوو به ده رویش، سه ری ده چوو به لام نوێزی نه ده چوو، به غه بیته نه بیته، ده یانوت له پال ده رویشیکه یدا هه تیوبایزیده کات.

پاش ئه وهی شریف جه وادی دوکاندار، ماله کهی کرد به ته کهی که سه نه زانییه کان، به غه بیته نه بیته گوايه ده رویش و هه تیوبازه، له ده رویشی وازی هیئا و پرچی تاشی، بوو به باخه وان. شه ریف، ماکه ریکی سپی جوانی هه بوو، هه میشه له دوايه وه ده رویشت، به پیچه وانیهی ئه و پیاوانه ی که سی چوار مه تر له پێش ژنه کانیانه وه ده رویشتی. که ره که هه میشه ماندوو دیاربوو و سه ری له خواره وه بوو، ئیتر. . . هه ندی گه نج شه وان به دزیه وه ده چوونه ماله کهی شه ریف، جاریکیان هه ستی پیکرد و خۆیی ماته کرد، هیچی نه مابوو دوو سی کورپی گه ره ک بگریته. جاریکیان نزیکه ی شه ش گه نج بۆ نیوه پۆکه ی که مینیکیان بۆ ماکه ره که ی نایه وه " چاوه پوانی ئه وه یان ده کرد شه ریف ئه فه ندی له باخه که ده رچیت بۆ ئه وهی به شه ش نه فه ری بین به زاوی. که ریم وتی : ئه وه نده کابرایه کی به شه ره ف بوو، ماکه ره که ی قه د به ته نهایی به جی نه ده هیشت. خواپراسان هیوای جه ماعهت هاته دی و به چه پله ریزان وگۆرانی :

(هه له له ویرن بۆینه . . . ده سه ته گول ویرن ئه لنه . . .) بۆ ناو باخه که که وتنه پێ. ئه کبه ر یه کتیک له زاواکان بوو وتی : ماکه ره که مان به سه ر پشت خست، فلان قاچی راستی گرت، فیسار قاچی چه پی، دووایش قاچه کانی دوواوه وهی، ئه مجار به توره به چه یرانی بووین "

كاك حوسین بوو به کریکاری بیناسازی، ئهم ومام شه ریف له گه ل تالو شه قاوه زۆر کۆک بوون، به غه بیته نه بیته تالو ده رویش،

ههتیوباز، ئارهقخۆر و شهلاتی بوو. ئەمانه توخونی عهباس نانهوا نهدهکهوتن، ههروا ئەمیش پێویستی بهوان نهمابوو، بهیانیان، پاش فرۆشتنی نانهکانی، دهیان سهربازی ئازای دهروازهی رۆژهلاتی مسۆگەر دهکرد، پاشان کلاوهکهی دههینایه سهرا ناوچهوانی، بۆ سهرنج راکێشان دشداشهکهی بۆ سهروهوه دهبرد، به ناو جاده گهورهکهی شارهکهدا دهڕۆیشت. له بهر چاوی ههموو خهلهکهکه، به قن بادان و به لهنجهولار "دهم به پیکهنین و گۆرانی وتن دهگهراپهوه مالهوه. به ئاشکرایه باسی گاندانهکانی خۆی دهکرد، به بالای فلانه سهرباز و فیساره رهئیس عورهفايدا ههلهگوت، زۆر به لۆگیگ وهلامی قسه و سوکایهتی پیکردنهکانی خهلهکی دهداپهوه، پێیان دهوت "عهباس بۆچی گان ئهدهی؟". ئەمیش زۆر به هێمنی دهیوت "وهتوو چه؟ باوگمی؟ برامی؟ ووتمه بهو توش قن بیهی؟ زهرهريگم ههس ئهپاد؟. . . کورم "مهی بخور. . . منبهه بسوزن. . . بچو گان بیه، مهردم ئازاری نهکنید". . . ئەگههز کهید توش بچو بیهی، بهلام نان من نهوپیید "یا دهیووت" وهللا ئەگهه من نهووم چوندیگان خوشک و دایگدان گان، شارهگهمان کهنه قهحهخانه، ههه منم موخافهزهی شهرفدان کردمه. . . "که تورپهیش دهبوو له ههندی زهلام، دهیوت "من ئەگهه خودا یارم بوود، دوو سی چوندی بهدبهخت سوار خۆم کهم، لکن ئیوه سهدام شهو و روژ خۆدان و دایگ و خۆشگدان گاد، وهختی من دوینن خۆدان وهگیان من کهنه شهریف!. وهللا ههه سهدام و دوو گهوادهگهی تر ئهپا ئیوه خاسن"

کاک ههسهن وتی: ئەگهه ههلبژاردنی ئازاد بکریت، من عهباس ههلهبهزێرم، ههچ نهبییت خوین ریژ نیه، شت و مهک ئاودیو ناکات. برا ئەگهه ئهلتهرناتیف نهبییت، ئەوا ئەم زۆر لهوان باشتره!
قادر: بکه رێی خوا ئاخرنهک عهبوسی!

نهناس: جا بۆ نه؟ چ زهرهريکی بۆ خهلهک ههبووه؟ ئەيدا نايدا به قیر، به من و توچی؟

فازیل: ئەگهه وینهیهکی عهباسم دهست بکهویت، گهورهی دهکهم و له ژوور سهرم ههلی دهواسم!

عادل: بۆ پێشهوه پێشمان کهوه عهباسه

گهورهی ئیمهی، تۆمان ههیبی بهسمانه

یش زۆر به هێمنی دهیوت "وهتوو چه؟ باوگمی؟ برامی؟ ووتمه بهو توش قن بیهی؟ زهرهريگم ههس ئهپاد؟. . . کورم" مهی بخور. . . منبهه بسوزن. . . بچو گان بیه، مهردم ئازاری نهکنید. . . "ئەگههز کهید توش بچو بیهی، بهلام نان من نهوپیید "یا دهیووت" وهللا ئەگهه من نهووم چوندیگان خوشک و دایگدان گان، شارهگهمان کهنه قهحهخانه، ههه منم موخافهزهی شهرفدان کردمه. . . "که تورپهیش دهبوو له ههندی زهلام، دهیوت "من ئەگهه خودا یارم بوود، دوو سی چوندی بهدبهخت سوار خۆم کهم، لکن ئیوه سهدام شهو و روژ خۆدان و دایگ و خۆشگدان گاد، وهختی من دوینن خۆدان وهگیان من کهنه شهریف!. وهللا ههه سهدام و دوو گهوادهگهی تر ئهپا ئیوه خاسن"

کاک ههسهن وتی: ئەگهه ههلبژاردنی ئازاد بکریت، من عهباس ههلهبهزێرم، ههچ نهبییت خوین ریژ نیه، شت و مهک ئاودیو ناکات. برا ئەگهه ئهلتهرناتیف نهبییت، ئەوا ئەم زۆر لهوان باشتره!

قادر: بکه رێی خوا ئاخرنهک عهبوسی!

نهناس: جا بۆ نه؟ چ زهرهريکی بۆ خهلهک ههبووه؟ ئەيدا نايدا به قیر، به من و توچی؟

فازیل: ئەگهه وینهیهکی عهباسم دهست بکهویت، گهورهی دهکهم و له ژوور سهرم ههلی دهواسم!

عادل: بۆ پێشهوه پێشمان کهوه عهباسه

گهورهی ئیمهی، تۆمان ههیبی بهسمانه

(ئەوا دهبیته ههرا، وهلید بهههراپهکهوه وتی: جهماعهت وهخودا عهباس فره له سهدام و- الّخوه الاعداو- خاستره: عهبووسی. . .

سه. . . رۆک. . . مانه. . . عهبووسی. . . سه. . . رۆک. . . مانه. . .)

ههندی جار بۆیان پێوه دهنا "عهباس ئیمروو وهل دوو زیل عهسکهری مهوعدی ههس". جا دوو زیل چیهی؟ زهلامی وا ههیه له بهر چاوی ههموو دونیا دوو فهیلهقی سهربازی میوانداری دهکات. یهکهم جار سواری خۆیانی دهکات پاشان دهکهوێته پێشیان و مالّ به

مال سواری یهك به یهكی خه لگی شارێکی كه و ره دهكات. . . ئه و رۆژه فرمانی شایه و زهماوه ند درا، له سه ره هه ر كۆلانیكدا دههۆل و زورنایه كیان دامه زرانده. . . ئه و رۆژه به رۆژی ئازادی و سه ركه وتن ناو برا. كاكه عه باس، وانه زانی ته نها هه ر ئه و جاره ئه و دوو فه یله قه یانه مێوانداری كردووه، نه خێر ئه وه پشه یانه. جاره كه ی پێشوو په نجا هه زار جه ندرمه یان مێوانداری كردبوو. كاكه عه باس، خۆشی ئه و رۆژه هه ر ته واو نابیت، كوره بێ قه زای بیت " به ده رپیی دایك و خوشكه كانمان چۆپییان ده گرد. . . ئه وانه، ئه وه ی پێیده لێن شه ره ف نه یانماوه " ناوی تۆیان به جارێ سه ریه ته وه. . . ئه رێ، هه یج نه ماوه ته نها بازرگانی به خوین " به وشه " به نان " به كارها " به خاك " به ده رپیی ئافره ته كان و به هه موو شه تك. . . كه پێیان ووترا بۆچی وا ده كه ن ؟

سووك و ئاسان وتیان : ته ك. . . تی. . . كه. . . ته كتیک، مرۆف بۆ ئه وه ی سه ركه وتن به ده ست به یئیت ده بی زۆر نه ترسانه هه موو گه ل به گانداین بدات. . . كه سانی ساده وه كو ئیوه له سه یسه ت تیناگه ن، هه یشتا بونی شه رتان له ده م دیت. . . فه رموون، سه ربازیك له م ناوه ده بینن ؟؟ ئه ی چۆن سه یسه ت زه ره کی ده ویت. . .

عه باس تۆیش ده بی له وانه وه فه رزی ته كتیک بیت. . . ئه وانه مامۆستا گه و ره ی تۆن. . . پیاوی دانایان تێدایه " دكتور و ئه ندازیار " رۆشنه بر و پارێزه ر، ته نانه ت شه ره زای سۆسیولوگیشیان له گه له " ناوی هه موو شه راب و ئاره ق و جن و مه جونیان له به ركه ردووه، به بی ئه وه ی ته ماشای كتیب بکه ن یا قۆپه بکه ن. . . گوێیان لیبگره عه باس، لیبان فه ر ببه. . . عه باس نانه وا كه سانی وا هه ن یه ك ناوچه ی پان و به رین بۆ مه لاكان سه یغه ده كه ن " ببوره نه ك ته نها مه لاكان، به لكو شاخه كانی ئه و خواره یش " كرویا نه به تۆره، هه ر جارێك لایه نێك ده هینن. . . كاكه عه باس هه ر جارێك لایه نێك، هه ر ئه لپی (مه له ای الكاحونه الحمراو) یه هه موو كه سه یك بۆی هه یه بیته ژوو ره وه. (شه ععاره گه و ره كه ش) وه كو كه رده جال به هۆنراوه و چه قه نه لیدان و بادانه وه جاریان بۆ ده دات. . . به هه ر حال ئه وه ی عه باس پێش سه یی سال ده یكرد، ئیستاش به هه موو حه یزه كانی ئه وروپا ناكریت، به لآم ئه وه ی مامۆستا كانی عه باس كریان و ده یكه ن، له هه موو دنیا ده گمه نه. . .

كه ریمه وتی : جاریکیان شه و عێكانیان ده سه گرده كرد، له هه مان كاتدا عه باس له سه ر حه یزه یه تیکه ی ده سه گه ركه را، پۆلیسه كان كه له پچه یان كردبوو، به ره و مه ركه ز ده یان برد. له سه ر رێگا خه لگه كه په رسیاریان لێكرد " عه باس ئه وه خه ره ؟. له وه لآمدا ده ستی هه لپه ری و به ده نگێکی زولال وتی : ئه یه ش له سه ر حزب الشیوعی.

هۆشیار وتی : جاریکیان وا رێكه وت، خۆپێشاندانیك له شار رێكخرا، عه باسیش به شداری تێدا كردبوو. چه ند كه سه یك ئه مه یان پێقبول نه بوو، داویان له عه باس كرد، له ریزی خۆپێشاندانه ره كان بچته ده ره وه، ئه ویش به مه زۆر سه خله ت بوو، ووتی " قایله هه ر من حه یزم، ئیسه وه كلك حه یزه كان تر ده سنیشان بکه م ؟ "

هه ر له م سه رده مه دا بوو، خانی عه ره بانچیکان كه جاران بنكه یه کی عوسمانیکان بوو، روخینرا و ناچار بوون له ده ره وه ی شار، له ته نه یشت باخه كه ی مالی خه لیل واشه ده وار هه لبدن و له پاشاندا چه ند ژوو ریکیان له قور درووست كرد و درێژه یان به كاره كانیان دا. به لآم زۆری نه خایاند، ئه مانیش كاره كانیان له ده ستدا، مه سی عه ره بانچیش بێكار كرا. به هۆی دامه زرانندی یانه ی فه رمانبه رانه وه، مه یخانه كۆنه كه ی شه ره كه و دوکانی ئاره ق فره شیکه ی لوپس مه ی فره وش کاریان كزیوو وه، لوپس به خه زانه كه یه وه به ره و ئه مریكا كۆچیان كرد " خانه كه ی باوکی فوئاد، دوکانی به رگدرووی كه واو سه لته و مۆدێله كۆنه كان داخران، به رگدرووی نوێ هاته نه ناو بازار. خانه كه ی مه حه قه ساو و ناو خاسیش داخران. ناو خاس بوو به ئه لكوه ولیكه. تۆزباقه بوو به نا تر له گه رماوه كانی شه ره كه بۆ ئه وه ی، به په ی یه كه م، پاره ی شه وشه زه حله كه ی مسۆگه ر بكات. پانتۆل و كراسه قۆل كورته شه ره كه ی وینه ی قوربانیه کی هاوچه رخی پێشاندده دا، ته مه نی له چله كان بوو، به لآم هه یشتا خه زانی دروست نه كردبوو، زۆر به ئاسایی له پال ده رابه ی دوکانیکی داخراودا داده نیشت و شه وشه ئاره قه كه ی به ده سه ته وه ده گرت، وه كو پاشای پاشاكان، به بی ئه وه ی هه یج نرخیك بۆ قسه لۆك و شه ره فره وشتنی هاتوچو كه ره كان دابنیت " هه یمنانه ئاره قه كه ی تۆشه ده كرد. بارو دۆخی ژبانی فه خو زۆر له ئه و كاره ساتر بوو، له به ر فه ی گرتنه كه ی له كاتی سه ره خۆشبوونیدا، تووشی چه نندین جو ر برین ده بوو، به تابه تی له سه ر ده م و چاوی، بۆ نه گبه تی ده ستیکشی گۆج بوو. قور به سه ر ئه وه ی شه ری به فه خو ده فره وشت، چونكه ده رپیی دایکی ئه و كه سه ی ده كرد به ئالا و به ئاره زووی خۆی شه نه و با ی پێده كرد.

ئه م مرۆفانه پاله وانی بیهیوایی بوون، سه ره رای ئه وه ش درێژه یان به ژبان ده دا، له ناخه وه پێده كه نین، جمینیان به ئاسمان و ئه وه ی تێدایه ده دا، به كۆل ده گریان، بی ئه وه ی باوه شیکه گه رم، باوه شیکه ناز بیانگریته خۆی، به لآم له ته نگانه دا یارمه تی ده دران. ئه وه ی

هه‌میاره‌کانیانی ده‌هینا و ده‌برد.

شاره‌که دایکیکی هه‌ژار و نه‌خۆشی وه‌ك جوانی هه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کانی به‌خێو بکات و بتوانن بۆ قوتابخانه بپۆن، ناچاری سۆزانیی بوو، منداله‌کانی نمونه‌ی په‌وشت به‌ریزی و سالاری بوون.

نه‌ناس هه‌موو جارێک هه‌ناسه‌ی ساردی بۆ جوان هه‌لده‌کێشا و ده‌یوت : جوانی جوانه‌کان وه‌کوو هه‌ر دایکیکی تری شاره‌که بوو. . .
ئۆ جوان خان، سویند به‌ تۆ " به‌ هه‌ژارییه‌که‌ت " به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌که‌ت " به‌ کراس و نه‌عله شپه‌که‌ت. شه‌ره‌ف و ناو و که‌رامه‌تی تۆ زۆر له‌ شه‌ره‌فی سه‌رتاپای شیخ " ئه‌فه‌ندی " مه‌لا " ئاغا " سه‌ید و به‌گه‌کان " پیاوه‌ ماقوله‌کان و ئه‌وانه‌ی وا خۆیان به‌ شه‌ریفی مه‌که‌ دادنه‌نا، گه‌وره‌تر و به‌ریز و به‌ریزترن.

ئه‌وانه‌ی جوانیان زه‌وتده‌کرد ده‌یانوت " باشه‌ زۆر هه‌رزانه، به‌ رویه‌ دیناریک سواری ئه‌بیت، به‌ سه‌د فلسیش رازی ده‌بیت " - بۆ که‌ره، ئه‌سه‌په، ماینه، سه‌یاره‌یه‌ سواری بن ؟؟ . . ئه‌مانه‌ نه‌یاندیه‌ویست له‌و راستیه‌ی تۆ بگه‌ن، که‌ جوان دایکیانه، به‌ خوی و گوشت و رۆح دایه‌یانه، دایکیکی زۆر ئاسایی، ئه‌وه‌ نه‌بیت نه‌ختیک لاواز و بیمار و بێ ده‌نگ. ریک به‌ پێچه‌وانه‌ی وه‌هیه‌ " ئه‌وه‌ی " سواری ده‌بوو " پێده‌وت : گه‌واد ته‌واوبه‌ به‌تف و نه‌عله‌ت له‌ ماله‌که‌ی ده‌ری ده‌کرد.

جوان به‌ ره‌نگ و بۆوه‌ دایکیکی ئه‌لوه‌نییه‌ " ئه‌لوه‌نیکی زینا. . . زۆر زینا. . . که‌چی ئه‌و پیاوه‌ بێ ناموسانه‌ له‌ گه‌ل دایکی خۆیان ده‌نووستن، له‌گه‌ل جوان. . . به‌لێ له‌ گه‌ل جوانی دایکیان، ئه‌وه‌ نه‌بیت به‌ پاره‌یه‌کی هه‌رزانه‌تر، پاشانیش شانازیان پێوه‌ ده‌کرد ! ئۆ جوانی باوان، قورای پیلوه‌که‌ت له‌ گۆپی کوره‌ به‌ ناوبانگه‌که‌ی خێلی قوره‌یش پیرۆزتره‌. . .
محیدین وتی " هه‌یچ یاسا و دیسپلینیکی ئه‌لوه‌نی نیه‌ بۆ ناچارکردنی دایکیک به‌ کاری سۆزانیی " !

به‌مۆ وتی : ئه‌وانه‌ی به‌م کاره‌ هه‌لده‌ستن، ئۆدییکن بۆ خۆیان. ئۆدیید نه‌یده‌زانی چ کاریکی سامناکی کردوه‌، که‌ پێ زانی، چاوی خۆی هه‌لکۆلی و له‌ ده‌شته‌کاندا بوو به‌ خۆراکی دپنده‌کان، به‌لام ئه‌مانه‌ دایکی خۆیان زه‌وتده‌کرد و پاشان سمیلیان باده‌دا. هه‌ر به‌راست که‌سانی دایک خۆگین، تاوه‌ و دومینه‌یان ده‌کرد و به‌ده‌میوه‌ باسی شه‌ره‌فیان ده‌کرد، خۆشیان به‌ قاره‌مان دادنه‌نا. ئه‌ری، ئه‌مانه‌ هه‌موو شتیکیان هه‌بوو شه‌ره‌ف نه‌بیت !

زه‌کی وتی : خوشکی هه‌ر یه‌کێک له‌ ئه‌وانه‌ی باسی شه‌ره‌ف و ناموس ده‌که‌ن گه‌نجیکی خۆشه‌وییت، ئیتر هه‌ر له‌ ماچ و موچ بگره‌ هه‌تا هه‌لی له‌ داوه‌ " سوار " بوون، چونکه‌ هه‌موو که‌س ترسیکی بێ ئامانیا هه‌بوو له‌وه‌ی که‌چه‌کان په‌رده‌کانیا له‌ ده‌ست بده‌ن. راستیه‌که‌ی وا بوو، هه‌یچ ده‌رگایه‌کی ئاسنینه‌ی نه‌ی ده‌توانی ریگه‌یان لیگریت. ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ به‌زه‌بر ئه‌وه‌شیان پیکراییت، ئه‌وا با دلنیا بن له‌وه‌ی که‌ خوشکه‌کانیا ناچار کردوه‌ ده‌سه‌په‌ر لێبده‌ن و خه‌و به‌ توانده‌وه‌ له‌ گه‌ل سواری خه‌ونه‌کانیا نه‌وه‌ ببینن. که‌ ده‌بوو به‌ باسی شه‌ره‌ف، ده‌یانوت " ئه‌گه‌ر خوشکه‌که‌م شتی وا بکات سه‌ری ده‌بم "، ئه‌مه‌ش فشه‌ بوو، چونکه‌ هه‌یچ که‌چیک سه‌ر نه‌بردا !!! . . " به‌ریزه‌کان " ئه‌گه‌ر سۆزانی به‌ کاریکی نابه‌جی و شه‌رم ئاوه‌ر و سووک ده‌زانن، هۆگاره‌کانی له‌ ناو بده‌ن " ریبه‌ن، ریبه‌ن با خۆشه‌ویستی وه‌کو ئه‌لوه‌ن ریگای خۆی بگریته‌ به‌ر. . . ریگا بۆ قه‌د و بالایی به‌ریزی راستیکان ئاوه‌له‌ بکه‌ن. . . گه‌وره‌کان !
به‌ بیژنگ ریگای رۆژ ناگرییت. . . با ئۆخه‌یه‌ک بکرییت !

شاره‌که‌ دایکی به‌ غیره‌ت و ئازای وه‌ك دایکی یحیا و خانزادی هه‌بوو، به‌ کوله‌مه‌رگی سه‌ر و حه‌وت مندالیان به‌خێوکرد. هه‌رچه‌نده‌ له‌ جوانی، زۆرجوانبوون و هه‌موو پیاویک خۆزگی بۆ ده‌خواستن، به‌لام وه‌کو نیشانه‌یه‌ک بۆ خۆشه‌ویستی و وه‌فاداری بۆ میرده‌کانیا، سویندیان خواردبوو جارێکیتر میرد نه‌که‌نه‌وه‌ !

شاری دایکه‌ نه‌رمینه‌، ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌ردی خسته‌ ناو مه‌نجه‌لیکی ئاو و جوان سه‌ری نایه‌وه‌ و به‌ منداله‌ برسیه‌کانی وت " ئیوه‌ نه‌ختیک بخه‌ون، که‌ په‌تاته‌که‌ پێگه‌یشت، بیدارتان ده‌که‌مه‌وه‌ ". که‌ منداله‌کان خه‌ویان لیکه‌وت، دایکه‌که‌م هۆن هۆن بۆ منداله‌ برسیه‌کانی فرمیسی ده‌رشت، ئه‌و مندالانه‌ که‌ به‌و شیوه‌ دلته‌زینته‌ گه‌وره‌ بوون، یه‌کیکیان به‌ ده‌ستی خۆشه‌ویسته‌کانی خۆیه‌وه‌ ده‌سپێژی لیکرا. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌هاتبا، بۆ رۆژی داهااتوو ده‌چوو ره‌زیا نه‌وه‌ ! یه‌کیکیان بۆ ئه‌وه‌ی نه‌کوژریت و له‌ جه‌نگ به‌شداری نه‌کات، نارنجۆکیکی ته‌قاندوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌نجه‌ی خۆی بپه‌ریت " که‌ چی پێیان زانی و له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ حه‌وت سال زیندانی کرا. یه‌کیکیشیان له‌ به‌ر چاوی دایک و باوکی گوله‌ باران کرا !

دایکه‌ سه‌بیحه‌، له‌ ناو گه‌ره‌که‌که‌دا، به‌ به‌رچاوی هه‌موو خه‌لکه‌که‌ به‌دوای مام غه‌ریبدا رایده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی گونی بگرییت، ئه‌میش

دشداشهكهی بۆ سهروهه بهرزدهكردهوه و به هه موو هیزیکهوه دهیقچاند، بۆ ئهوهی له دهستی رژگاری بێت. هه ندی جار رژگاری ده بوو، و هه ندی جار كاك په فعهت و كاك شوکور ریگایان لیدهگرت و سه بیحه دهگه یشته سه ری و زیپه ی ئی هه لده ستاند، به ده ست ماچکردن و پارانه وه به ریده دا.

ئهم په فعهت و شوکوره گۆبه ن چیه ك بوون له و ناوه، جارێکیان كه رویشکیکیان دایه دهستی نه ناس " پێیان وت " بیده به دهستی میم خاتوون، با سه ری بېری "

نه ناس : كه رویشكه كه م برد و یستم راسپارده كه به میم خاتوون بلیم، له م كاته دا خاتوون له بهر ته نوره كه یه وه به قیزه و هاوار هات وتی " ئه و پشیله یه چه س سه گ باوگ " ویستی په لامارم بدات، به لام من له گوئی گادا نووستبووم، نه مده زانی مه سه له كه چییه، هه ر باش بوو فریای خۆم كه وتم و به كۆلانه كه دا رامکرد و پێستی خۆم له مه قاشه كه ی دهستی خاتوون رژگارکرد و گه یشتمه لای گۆبه نچیکان " ئه مانیش كه منیان به و حاله بینی، له حه بیبه تاندا خه ريك بوون میز به خۆیاندا بکه ن. فه ره ادیان ده گرت و به سه ر عه رزه كه دا درێژیان ده كرد و مووی به ریان راده كیشا. به دوو قۆلی شه ریان به مام یاوه ر ده فروشت " مام یاوه ر عه بیبه، چه س ئه یه، خه ره گه د له یناوه مه وسن، هه ر سه عات و كبری هه لسن، عه بیبه له یناوه ژن تید، ژن چن، ئه یه توو فییری كریده لێوا بکه د ؟ مام یاوه ر : نه وه لالا من فییری نه كرده، ئه ی خاسه ژنه گان حه قیان چه س له كیر خه ره گه م، ئه را ته ماشای كهن، غیڕ خۆیان كوسیان خورد. ئه مجار په فعهت و شوکور ده یانكرده روژی خویان، ده كه وتنه گیانی مام یاوه ر و كیریان راده كیشا و پێیان ده وت " گیر خه ره گه د حه یا و شه رم له مه حه له گه نه هیشته، ئه وانه ی وه ل یه كه و شه پکه ن، وه گیر خه ره گه ی توو جمان وه یه كتر دن " ئه م ئه لوه نزا دانه به راست ئه لوه نی بوون. . .

شاره كه، كۆمه لێ گه نجی هه بوو، روژیان داده گیرساند، زستانان یارییان پیده كرد، به تاییه تی یاری باله و هه ندی جار له گه ل منداله كان توپینیان پیده كرد، به هاوینیش به كۆل هه لیانده گرت. شه وان مانگیان بۆ ئاسمان به رزده كرده وه. سه له های سال ئه مه کاریان بوو، به خۆشه ویستی و وه فاداری روژیان له ئامیز ده گرت. ناوه كانیان ئیستاش له گوئی روژه لگه ركهانی ئه م بهر و ئه وه به ردا ده زرنگیته وه، وه ك نه مر نه سه رده بن مه جید، كه به شه وانیش بۆ راوه شه وه ده چوو. له كۆتایی شه سه ته كاندا، له جاده ی ئه بو نه واس خه ریکی راوه شه وه بوو، فیشه كێکی چه ته كانی شه وه بهر شانی كه وت. له سه ره تایی حه فتاكاندا به جكه شه وه كان رفاندیان، له كوئیکی تاریكدا توندیان كرد، پاشان لاشه لاواز و برینداره كه یان دایه بهر فیشه ك و له سه ر ریگای شاری عه زیزیه دا فریاندان. جووتیاره كانی ئه و ناوچه یه لاشه كه یان دۆزیه وه، و هینایانه وه بۆ شاره كه. هه موو خه لكه كه دوا ی ته رمه كه ی كه وتن، هه ر له ماله وه هه تا سه ر قه بران به به رزی ده ست هه لیانگه ر، نه ك به سه ر شان. كاتیک پرسیاركرا : بۆچی ؟ له وه لامدا وتیان " له بهر ئه وه ی شه هیدێکی روژه لگه ر " !

هه روا شه هید جه بار حه لاج كه هه ر وه كو حه لاج كوشتیان و پارچه پارچه یان كرده بوو. شه هید مه جید كه ریم (غاندی) جه ماعه تیک هه یه، به ناره وایی به شه هیدی خۆیانی داده نین - شه وه یه كه مجار چاویلکه كه یان شكاند، نه یانده زانی، غاندى هه ر ده میكه شته كان به دل روونتر ده بینیت و هه ر به دل ده گری، به دل تیشکی روژی ژێرده سه ته كان دژی ده سه لاتی كۆت و زنجیریان داده به زینیت. ده لێن، له دوا دیدنه ی له گه ل هاوسه ره كه یدا وتبوی " ئه وه من ئه رۆم، داخه كه م مندالی خۆم نه بینی. . . له بهر من زیانی خۆت تال مه كه، هیوای ژیانیکی به خته وه رت بۆ ده خوازم. لیم ببوره " ! بۆ به یانیه كه ی شه وه خنكاندی. شه هید مامۆستا عه بدلولوه اب سه فه ر ئاغا، په نگه دایكه میه ره بانه كه ی، ئیستاش چاوه پوانی گه رانه وه ی بكات، كه س نه یده وپرا هه واله جه رگ په ركه ی پیرا بگه یه نیت. كاك خه لیل و جه لیلی كوپری و خوشكه كه یان وه رده به كاره ساته كه یان ده زانی. زۆران عه زیز پشتیوان، روژه لگه رکی ماندوو نه ناس بوو. هه ر به زگماگی مروقیکی یاخیبوو، زۆر په له په لی روژه له هاتن بوو، شه وان خه وی ئی نه ده كه وت، پاسه وانیی شاره كه ی ده كرد، به یناو به ین چاوی به خدی زینده ش ده كه وت، پیکه وه نانیان به سه ر برسیه كاندا دابه ش ده كرد، به هه موو هیزیکه وه فووی له روژ ده كرد، هه تا زووتر هه لبیت، به تاقی ته نها زیپه ی به به چكه شه وه كانی ناو شاره كه ی كرده بوو. سیروانی برای، شوژه سواری دوانزه سواریه مه ریوان بوو، ئه میش نه یده زانی مه رگ چیه. سه لام عه بدولره زاق، روژه لگه رکی كریكار و هه ژار بوو. مه حه مه د ئه سه د، نه جم، ماموستا حه مید، په پوله یه كی وه ك سا بر ره شید، تارق حوكمان، سه باح فه ره ج، حه سه ن په زا، كوپه كه ی میم بدور. . . لیستیکی دوور و درێژ له ناوی روژه لگه رانی بنه ماله هه ژاره كان و لاوانی بێتاوان، شه ونخوونیان ده كرد بۆ رژگاری مروق له جه وروسته می بالاده ست به سه ر

ئەو شارەدا، كە دلى بۇ ژيانىكى ماچ ئاسا لىدەدات، ئەو شارەى وا ھەزاران رووخسارى ھەيە و رووبارىكى زىندوو.
چەند ئەلۆن نەناسىك پىيان دەوت " ئەلۆنە شىتە ". ئەمە جۆرە زۆلەكە دەرھەق بە ئەلۆن لە لاين ئەوكەسە بىمروەت و
گىلانەو، گوايە جەنابيان نازانن كەى لافاو ھەلەدەسىت. ئەوانەى وايان دەووت، لە لاىەكەوہ لە بىريان دەچوو، كە خۆشيان نازانن كەى
ئاشق " توورە " ياخى دەبن. تەنانەت نەياندەزانى كەى لە داىكبوون، لە لاىەكى تىرشەوہ نەياندزانى، كە ئەلۆنەنىش وەكو خۆيان
پىويستى بە گيان شۆردن ھەيە. بە بى بەزەبىيانەوہ گوواو و چلكاوى ھەموو ئەو دەور و بەرەى تىدەچوو " تووى ژن و پىاوہكانى
قەسرە زەردەكە و رىزە كەلاوہ و ئىرانەكانى تەنىشتى دەھاتە ناوى. كە ئەلۆن خۆى دەشۆرد، سەرلىشتىواوہكان پىيان دەوت "
شىتە ". پاشان گوناھە ئەلۆن بەپىرنىتە ئاستى سەرشىتى، سەرشىتى تەنھا يەك خەسلەتى بوو. جا كى لەم سەردەمە شىتەدا،
سەرشىت ناپىت. . . . نازانم بۆچى باسى ئەو ناكەن كە ئەلۆن راستگوو و راستى فىرى دانىشتوانى شارەكە دەكات ؟

كاتىك خىزانىكى ھەوليرى بۇ خوازىنى كچىكى ئەو شارە ھاتن، دەم راستەكەيان زۆر بە حورمەت و بە جدى وتى " باخچەكەمان
ھەموو جۆرە گولئىكى تىدايە، تەنھا يەك گول نەبىت، بەبى ئەو گولە باخچەكەمان زۆر جوان و ديار ناپىت. ئەو گولە لە باخچەكەى مالى
ئىوہ دەسدەكەووت. جا بۇ ئەو ھاتووين ئەو گولەمان بەدەنى ! پاشان ھەموويان بىدەنگ بوون و چاوەروانى وەلاميان كرد !
قەدرى شوفىر لەم سەر بۇ ئەو سەر تەماشاي مەجلىسەكەى كرد، بىرىكى لىكردەوہ، وەكو بلىنى قسەكانى كابرارى زۆر بە دل نەبوو و
گالتهى پىدەھات. ھەموو دانىشتوان تەماشاي دەمى مام قەدرى يان كرد، پاشان قەدرى بە ھىمنى وتى : " نىزانم من شىت بىمە يا
ئىوہ . . . باوہ تو باس چە كەى ؟ گول چە . . . جەدقەى چە، . . . خەرگ عالیاوہ چە . . . ئەى كلاو كلاوہ چەس ؟ ئەپا قسەى راست
نىكەن ؟ ئەى خۆ بىژن، باوہ لە ھەولير كوسىگ نەكەفتىسە دەسمان ئەپا كىر كورەگەمان، ئەپا ئەو ھاتنەسە ئىپرە، داواى كوس
دووتەگەمان ئەپا كورەگەدان كەن ! ئىتر ئاو بار و دەس بشوور. . . ئەى سورتك بازارىە چەس. خالو من حەقم نىە. ئەوہ دووتەگەس
و سوئال لە خۆى بكەن. . . "

ئەگەر قەدرى ئەلۆنەى نەبووايە، ئەوئەندە راستگو دەبوو ؟ (خۆ مەسەلەكە ئەوہ نىە، ئافرەت بەپىرنىتە ئاستى لەش) ، بەلكو ئەلۆن
لە درۆ و دووويى شىت دەبوو. ھەندى كەس ھەن وا دەزانن كەس درك بە درۆ و دەلەسەكانيان ناكات، نازانن لە پاشاندا تىزيان
پىدەكرىت.

بۆچى ئەو بىمروەتانە باسى ئەوہ ناكەن، كە ئەلۆن، ئەلۆنەى رۆژى تەنگانەيە. ئەو جارە لاتووخە دەويست بە تەپتەپەكەى
(ماتۆرسىكلە كۆنەكان) سەندوقىكى چاى قاچاغ دەرکات، پۆلىسەكانى گومرگ بە سەيارەوہ دواى كەوتن. لاتووخە پەناى بۇ ئەلۆن
برد و تەپتەپەكەى بە سەندوقە چاىەكەوہ بە باوہش ھەلگرت و داىە ناو ئەلۆن و گەيشتە ئەوہەر ! ھەرچەندىش فىشەكيشيان پىوہ
دەنا، بەرى نەدەكەوت !

ھەندى كەس ھەبوو دەيانوت " لاتووخە ھاوارى كردووہ يا عەلى، ئىمامى عەلىش، فرىاي كەوتووہ ". ئەو كافرانەى وا قسەى
دواكەوتوانەى بى سەروشوئىنى وايان بلاودەكردەوہ، نەك ھەر دوا رۆژيان نىە، بەلكو بگرە ھەر ئىستاش گالته بە خۆيان و خەلكەكە
دەكەن، چونكە ئەوانە لە رۆژە رەشەكاندا، نە ئىمامى عەلى " نە عەلى بەگ " نە عەلى رەزايش فرىايان كەوت. راستە لاتووخە پىاويكى
بەھىز و بەقەلاقەت بوو، بەلام ئەگەر ئەلۆن نەبوايە، پىي نەدەكرا تەپتەپەكەى و سەندوقە چاىەكى ۱۰۰ كىلوئى ھەلگرىت، كارى وا لە
ھىزى مرۆقى ئاسايى بە دەرە. ئەوہ ئەلۆن بوو لە كاتى تەنگانەدا، فرىاي لاتووخە كەوت.

بۆچى باسى ئەوہ ناكەن، كە ئەلۆن دانىشتوانى شارەكە فىرى خۆشەويستى مرۆق و خۆبەختكردن لە پىناوينايدا دەكات ئەلۆن وتى :
ئەوہى خۆى بە خۆشەويستى من دەزانىت، دەبى بەقەدژمارەى نمە بارانەكانى ئەم چەند ترىبليون سالە دواييانەى مۆژووى من و
شارەكە، مرۆقى خۆشبووت.

بۇ ؟

ئەلۆن : لەبەر ئەوہى مرۆقەكان مۆوانن. سەربارى ئەوہيش، ھەندى جار ھەست بە تەنھايى و بىزارى و بىھودەيى دەكەن " ناچارى
گرىيان و لانەوازى و نەدارى دەكرىن. ھىشتا مۆوانىەكەيان تەواو نەبووہ، داىك و دۆست و خۆشەويستەكانيان مائاوايى دەكەن. ھەندى
جارىش وا رىك دەكەووت، لە رىگاي رۆيشتىيان بۇ دەعوەتەكانيان، خۆيان مائاوايى دەكەن. ئەو رۆژە بە چاوى خۆم رىبوارىكم بىنى،
ھەرچەند ھاوار و دادى دەكرد " داىكم مەرۆ، كچى خواكە مەرۆ، ھىشتا وەختە، پەلەپەلى چىتە. . . محەمد كەرەم، مەرۆ، بۇ كوى

دەرۆی، هیچ نەبیت بیکە بە خاتری برادەراییە تیمان. هیچ، هەر هیچ سوودی نەبوو، هەر ئەلێی لە گەل ئەوانم نیه ! ئاخەر چۆن دەبیت بەبێ مالتاواپی بپۆن ؟ ئەمە چە رۆژگارێکی رەشە. . . ؟ "

هەر وەرۆفەکان ناچار دەرکێن رووداوی دلتەزێن ببینن : مندالێک بە دەمدا دەکەوێ بە سەر و بریندار دەبێ. دەلێن رووداوی سامناکتیش روویداوه و روودەدات.

ئەلۆهەن وتی : مەرۆف دەبێ بە ناوی ئەو خۆشەویستیەوه، بەرەنگاری شەوه بێتەوه. ئەوهی لە گەل شەوه و بەچکەکانی تەوقە بکات " بە هەر مەبەست و نیازیکەوه لێی نزیک بێتەوه، پێی لە سەر دلی من و باران و قینۆس دەنیت و. . .

لەو زستانە شوومەدا، کاتێک ئاگردانی ناو چایخانەکە ی ئیبرایم نایفە ئاگر دەسپێت، ئیبرایم هەولیدا بە دەست، تەنەکە نەوتەکە، کە توند بە کۆلەکەکەوه بەستراووه، بۆ دەرەوهی چایخانەکە بیات، لەگەل هەر تەکاندانیکیدا، پڕژی نەوتەکە بە خۆی دەکەوت، تەنەکەکە ی لێکردەوه و بەراکردن دەرچوو دەرەوه. لەم کاتدا خۆیشی ئاگری تیبەر بوو وکەوتە سەر زەویکە، لە نیو ئەو هەموو پیاوێ جەرەزەنەدا، مندالێکی بچوک بلوزەکە ی داگەند و ئاگرەکە ی سەری ئیبرایمی کۆژاندەوه، بەلام ئاگرەکە کاری خۆی کردبوو و زۆر درەنگی بە سەر هاتبوو. هەرچەند هاوار دەکرا " ئە ی ئاگر، ببە بە زوقم و ناشتی بە سەر ئیبرایمدا. . . ئە ی ئاگر، ببە بە زوقم و ناشتی بە سەر ئیبرایمدا. . . ئە ی ئاگر، ببە بە پیکەنین بۆ برایم. . . "

ئەم هاوار و سکالایە هیچ، هەر هیچ سوودی نەبوو، ئاگری بە نەعلتە ی بوو، کارە ترسناکەکە ی خۆی کردبوو. پاش چەند سەعاتێک مالتاواپی لێکردین و رۆی. . . برایمی سورکەلە ی سمیل ئەستورخەیی و جەرەزە رۆ. . . برا رۆ. . . هۆ برا، هۆ برا رۆ، کۆرە شرینەکە ی نایف رۆ. . . کۆرە چاوە ترسەکە ی نایف رۆ. . .

مەحمودی برای وتی " گویی وە قەور باوگ ئاگر، وە هی قورعانیش، ئاخەر گوناح نیه کاکەم سوزاند. . . ئە یە چەس ! " هەرچەند خەلکە و تیان " برایم، بیکە بە خاتری مندالەکانت مەرۆ، کۆرە برایم مندالە شرینەکانت هیشتا گچکەن. . . جاری زوو. . . مال وێران جاری زوو. . . !

تازە هیچ. . . دایک و خوشک و برا و ژن تازە جەرگیان سوتا. . . کاکم برایم ئەسپەکەیشی هەتیو کرد " تەنها هەر بە خۆی راگەرولغاو دەکرا. ئەسپەکەش لە خەم و پەژارەدا سەری خۆی هەلگرت و رۆی، دەلێن لە داخاندا لە دەورو بەری دیی (یوسف بەگ) گیانی لە دەستدا. . .

ئەگەر برایم ئەلۆهەنی نەبوا، ئەو کارە ی دەکرد ؟ ئەگەر ئەو مندالە ئەلۆهەنی نەبوا، . . . ؟
خۆشەویستی زمانی ئەلۆهەن بوو. . .

خۆشەویستی لە نیوان کچ و کۆرەکان زۆر جار بریتی بوو لە یەکتەری بینین !

- فلانە کاتژمێر وەرە پێش دەرگاگە یا فلانە کاتژمێر تۆ وەرە پێش مالی فلان، هەتا منیش لە پەنجەرەکەوه بنبینم !

نەناس، ئیستاش شتەکانی تر لە تۆی ئەو پەنجەرەیهوه دەبینی و بۆی دەپوات " پەنجەرەیهکی ئاسایی، بەلام لە سات. . . دەقە ی. . . چرکە ی رۆژانی. . . سالی. . . هەموو خواکان دەبوون بە نیگا، نیگاگان دەبوون بە پرد، هیوا و ئارەزۆکانیش بە سەریدا تێدەپەپین. حەمید : بۆ کۆی ؟ بۆ پەنجەرەکە ؟

نەناس : نەخیر، بۆ ئەوئ ! بۆ جیگاگەکی نادیار، ئیمەیش تێدا وون دەبووین، بۆ ئەو جیگاگە ی وا هیشتا مەرۆفەکان وشە ی هەندەران، زیندان، تەنهایی، نامۆییان بەکار نەدەهینا و لە ناو تێپوانینەکان دەتوانەوه.

حەمید : لە پشت پەنجەرەکە وا بوو ؟

نەناس : بەلێ، لە پشت ئەو پەنجەرەیه دەرگاگە هەبوو بەرەو سەردەمیکی کریستالی، خۆشەویستی زادە ی بوونی مەرۆفەکان بوو، هیشتا هۆکانی سۆزانچیتی رووخساری مەرۆفەکانی شەرمەزار نەکردبوو " نە ترس و نە لەرز، هەر وەرۆفەکانی توپ و فرۆکەیشی لێوه نەدەهات. تەنانەت ئەلۆهەنیش لە نیوهروانی هاوینەکاندا لە سێبەری ئەو پەنجەرەیهوه تەماشای قەد و بالارووتاوەکە ی چپای کەلاتی دەکرد.

یحیا دەلی وتی " پێش هەزار و نۆسەد و نەوێت و هەشت سال، کچ و کۆرەکان لە سەر کەلات بەزم و پەرمیان دەکرد، ژیر دارەکانی شاهیدی هەزاران چیرۆکی دلداری بوون. ئەوئ تەکیە گاهی ئەوین بوو، تەنانەت چپای بەمۆیش حەسوودی پێدەبرد.

هەندئێكەس دەبیوت " لەو رۆژەوه بەچەكەكانی شەوێ مۆلگایەکیان لە سەر دامەزراند، دارەكانی سیس بوونەوه، بۆیە ئیستا وا رووتەلە " چەند ئەلۆهزادەیهك مەسەلەكەیان بە شیۆهیهکی تر دەگێزایەوه، دەیانوت " كاتی كەلات چاوی بە بەچەكەكانی شەوێ كەوتوو، بە دارەكانی وتوو، بۆن، لەم ناوێ نەمێنن، با سێبەرەكانتان نەكەن بە پەنا. . . "

لەدارەكان زۆرجار دوور بە دوور دلدارییان دەکرد، یان نامە و بۆنی خۆشیان بۆ یەكتری دەنارد. یەكێکی وەك شەهاب وەهاب، بۆ ئەوێ خۆشەویستی خۆی بۆ چیمەن پێشان بەت، رەنگی وەنەوشەیی لە بەر دەکرد، هەر لە قات و كراسەكەیهوه بگرە هەتا كەرەوات و پێلاوێكە، تەنانەت دەستەسەرەكەیشی وەنەوشەیی بوون و گۆلێکی وەنەوشەیییشی لە یەخێ كراسەكەیدا دەدا.

هەلبەت جووتە و ایش هەبوو، زۆر لەوێ زیاتریان دەکرد. كەسانی بەدبەخت و چارە رەشیش هەبوون، بە سال شەیدای كچێك دەبوون، بە بئێ ئەوێ كچەكە پێ بزانیت " بۆ هەلێك دەگەرێن بە كچەكە بلێن " خۆشتم دەوێت "، كە هەلەكەیش رێكەكەوت پێیان دەوتن " تۆ خوشكمی ". عەلۆش بە هەزار حالێ غێرەتی كۆكردەوه، لە سەر رێگای قوتابخانە، بە دوا پەریی خەونەكانیدا دەروێشت، هەتا لێی نزیك بوو، لە باتی ئەوێ پێ بلێت " خۆشتم دەوێت "، پێی وت " قەحبە " ! كچەكەش رووی كرده دواوه، نامەردی نەكرد، تەفێکی لە روویكرد. لەو رۆژەوه عەلۆش، چیتەر لە بەردەم مائی باش حەمالێكە رانەوستا ! ئەمەیه نەهاتی ! مەگەر ژن هێنانەكە ی جەمال بە قەد بەزەمەكە عەلۆش سەیر بێت. كاتیك براكە ی جەمال ژنی هێنا، جەمال روێشته سەر بانەكەیان و هاواریکرد " منیش ژن توام، وەخودا ژن ئەپام نەیهەرن خۆم خەمە خوارەوه ". هەموو خەلێكە كەوتنە رجا و تەكا، بەلام جەمال تازە شیتییەكە دابوو لە كەلە.

– بەوه خوارەوه، وەللا ژن ئەرات تێرین

جەمال : هەر ئیسە ژن توام !

– ئاخەر ئیسە نیو، وە سەعاتە كی ئەراد بارین

جەمال : نێزانم، كی تێرین بارن ! وە لالا ئیمروو خۆم كۆژم ژن ئەپام نەیهەرن !

– كورە بكە پێ خودا سویرەگەمان مەكە وە شیوێن

(جەمال، عەشق دابوو لە كێزێ، بە چەپۆك دەیدا بە سەری خۆیدا و باوكە پۆی دەکرد، وەكو نۆحە و رەوزە خۆیندەكە ی رۆژانی عاشورا لەو سەر بانەوه هاواریدەكرد. . . ژن توو، دایە ژن توو، بەرد شەقی برد هەتا لە سەر بانەكەوه دایانەزاند، چەند رۆژێك پێ نەچوو ژنیکیان بۆ هێنا !). لەو رۆژە بەدواوه، بوو بە پیاوی ناو پیاوان، و باوكێكی رەنجدەر، بە كاری كەناسی و باقلە فرۆشتن نانی دەردەكرد.

ئەم ژن هێنانە زۆر بیوێ بوو لە چاوی ژن هێنانەكە ی كەریم. باوك و دایكی روێشتن بۆ ماله خزمێکیان و داوی كچە بچكۆلە ۱۵ - ۱۶ سالیەكەیان كرد و بۆ كورە كەلەگەتەكە یانیا هێنا " كراسی بووكینەیان لەبەر كرد " گەنج و كچانی گەرەك بە كراسی جوان لە گەل ژن و پیاوه ماقوولەكان هاتن بۆ شاییهكە " بۆنەكانی بەردەم دەرگا گەرەكە ی شیخ عەبدولقادر ئەو ناوێ گرتەوه " هەلپەرکیان دامەزراند " هەلپەلە لیدان و چەپلە ریزان لە گەل گۆرانیەكانی حەمە نەقارە و نوره كوێر و حەسەن زبیرەك و (بەنات ئەلرئیف) تێكەل بوو " دەنگی دەهۆل و زورنا هەلپەرکیكە ی ئەوێ نەهەندە ی تر گەرم كرد.

كات بوو بە پاش نیوێرۆ، بەر بووك لە گەل بووكەكە چووێ ژووێهوه " بووكەكە سەری لە بەر خوی نابوو و ئارەقە ی كردهبوو، بۆیە ئارایشتهكە ی تێك چوو بوو.

پاشان زاواكەیان بە كلكە قنێ بۆ ژووێهكه بەری كرد، لەم كاتەدا پێیان وت " ئەگەر خێرا بە زاوا نەبێ، زاوات ئەكەین ! " برادەرێكی تری پێووت " كورە بتبینم ها، وەك پیاو زاوای بكەیت " . . . " خواكە ی پێ نیشان بەدی " . . . " چەتوای، ئەرا خۆت تێر تێر بكەرە ی " باوكی پێووت " كورم حەيامان نەبەیت، شەرەفمان نەشكێنیت، خێرا وەرە دەرەوه، و ماچێكی كرد " . . . دایكی دەستی كرده ملی و ماچێ كرد " رەبێ وە حەلالت بود " . . . هەلپەلە ی لیدان. . . زاوا بە چەپلە ریزان و گۆرانی :

" هەلپەلە وێرین بۆینە. . . دەستە گۆل وێرین ئەلنە " كرایه ژووێهوه. هەلپەرکیكە ئەوێ نەهەندە ی تر گەرم بوو. . . فسكە فسكە وەتە ئەو ناوه. . . پێكە نینی مەكربازانە دەستی پێكرد. . . كورپەكان لە نیوان خۆیاندا، یا پیاویك " دایكێك بە كورپەكە ی خۆی یا كورپەكان بە یەكتریان دەوت " رۆژێكیش بۆ تو. . . نوخشە بێت لە تو " هەندئێ كچیش دەیانوت " چەند بئێ ئەدەبن. . . عەیب ناكەن لە خۆیان

" . . یا هەر له نیو خۆیاندا پێدهکهین و ژۆر شتی تر . . زاوا دهرنهچوو، ههندی کەس سهبریان نهما . . له دەرگا کهیان دها، و هاواریان دهکرد " چیتکرد ؟ . . ده دهرچۆ " . . " عومرت نه مینێ، ئاختر تو پیاوی " . . " زانیمان ئه و کورپه نیت " . . نا ئارامی و مقوق مقوق کهوتنه ئه و ناوهوه . . ئه م بارودۆخه سهعاتیکه خایاند، خزم و دۆستانی زاوا تووشی ههستریا بوون . . زاوا به سهه شۆرپه وه هاته دهرهوه . . به پسهکه پسهکه له گهل یه کتر قسهیان دهکرد . . باوکه که وتی " تف بکهی له ئاسمان، ده که ویتته ناو چهوانی خۆت " . . ههندی برادره دلی زاوایان ده دایه وه . . مه سه له که پاش چه ند ده قه یه ک ئاشکرا بوو " بوو که که له ترساندا تو قیبوو و ری زاوا نه دابوو تو خنی بکه ویت !! " . . پاش نیو سه عاتی تر زاوا سهه له نوی به پال کرایه ژووره وه . . هه لپه رکیکه سهه له نوی گهرم کرایه وه . . نیو سه عاتی تری خایاند . . زاوا به سهه شۆرپه هاته وه دهره وه . . دایکی شه مال وتی : وه لالا دو عایان لی کردوو .

سوعاد : دوور نیه چاوی پیسی لیدراییت .

ئه حمهد : برا، که ریم کابرایه کی شه رمنه، رهنگه له بهر شه رمه که ی هیچی پی نه کریت .

چه ند ئافره تیک چوونه ژووره که ی نه نیشتی ژووری زاوایان داخست . . دهرگا که یان داخست . . دوو سی که س له بهر دهرگا که راوه ستان . . پاش نزیکه ی ده ده قیقه دهرگا که یان کرده وه . . پاشان دم به دم بریاریکه بلاو کرایه وه . . ده بی پشوویه ک بدریت " زاوا بوون بو شه وه ده مینیتته وه . . بووک له ناو ژووره که مایه وه . . چه ند ژنیک چوونه ژووره وه . . زاوا وه کو پیشت نه ده که وه بهر چاو . . نانی ئیواره خورا . . بو شه وه که ی پیاوه بوو به زاوا . . به یانی بوو که که نه یده توانی ئاسایی پروات . . ده یانوت ژۆر ئازاری پیگه یشتوو . . ژۆر ترساوه . .

هۆشیار ئاره قه ی ناوچه وانی سپیه وه : ئه مه باسی هاوسه ریته یه یا زه وتکردن ؟

نه ناس : ئه ری، ده قاوده ق وا بوو " زه وتکردنیکه ره سمی بوو و بو ی هه لده په رین " مه لایه که ش به ناوی خواوه ریگای بو خو شکردن، ههر بویه ش که س پرسیار و گومانی پیشان نه دا .

ههر له و ماوه یه دا تابانی نازدار وه ک نارپه زایی دهر پینیکه دژی برا که ی له شوو کردنی به دولبه ره که ی، خۆی سووتاند، له نه خو شخانه که هیشتا گیانی تیدا مابوو، وتی " من نه مو یست خۆم به یه کجاری بسوتینم، نامه ویت بمرم " به دم ئه م قسانه وه وه، ژۆر درهنگی به سهه هاتبوو، کچی خواکه پۆی . .

کاتیک هه والی مه رگی تابان به نه ناس گه یشت، به ناسیا وه که ی وت " نازانم بوچی یاران ئه وه نده په له په لیانه، ئاختر برادره گیان هیشتا زوهه زوو . ئه م مال خرابانه بو کو ی ئه پۆن ؟ . . " بیدهنگی بالی به سهه خامۆشی شه و داکیشا، وشه کان بایه خی خۆیانیان له ده ستدا و فرمیسه که کانیش ژۆر ده میکه وشکیان کردوو، له بری ئه وه قورگم به یه که وه ده نووسی و ئازارم ده دات . نازانم بوچی ئه م حاله ته جیکای فرمیسه ک و گریانیان گردۆته وه ؟ گریان جو ره لاسایی کردنه وه یه کی ئه لوه نه . .

مه به ستم ئه وه نیه که لیره باشتریکه له و ی، نه خیر من عه فوی وام نه خو اردوو و نا یخۆم . ئیره ییش وه کو ئه و ییه به لام به شیوه یه کی تر " به ناویکی تر !

ئازاد : ئاختر وا نیه، ئیره و لاتی ئازادیه .

نه ناس : به لی وایه ! ئازادی بلاو کردنه وه ی ده یان گو قاری پۆرتوگرافی " فیدیوی و فیلمی سیکیسی قیزئاوهر " ته نانه ت له گهل مندالان و کهر و سهگ و پشیله و مه یموون و چۆله که ئه وانی تر . ئازادی تو ریستی سیکیس له ولاتانی تر . سالانه سه دان هه زار پیاوی ولاتی شارستانیه ت بو " سیغه کردنی " مندال و کچی تابه ند و سیریلانکا و فیلیپین و ولاتانی ئه مریکای لاتین سه فهر ده که ن، به لام به بی مه لا و وینه ی ئافره ته کان ! . به ره مه یینانی زه وتکردن و کوشتنی کچی ۶ - ۱۴ سالی . به لی لیره دا ئازادی هه یه، بویه روژنامه کان چه ند لاپه ره یه کیان ترخان کردوو بو گه پان به دوا ی خو شه ویستی و هاوسه ر " که نالی ته له فزیونه کان ده وری گه وادی شه رعی ده بینن " ئافره تی رووت پیشاند هه دن له گهل ژماره ی ته له فۆنه کانیا ن : ته له فۆن بکه ن بو ژماره ی ۲۲۲ ۱۲۳ ۰۱۷، ژۆر هه رزانه، ده قه ی به ۸۰ فینه که !! بیجگه له و که نالانه ی که ته نها بو سیکیس ترخان کراون . ئه وه ی بیه ویت ته ماشایان بکات، ده بی به جیا هه قده ست بدات ! . سهه دیواره کان " یه که م لاپه ره ی گو قاره کان به وینه ی ئافره ته رووتکرا وه کان ده رازیننه وه . به گشتی بودجه ی سالانه ی حکومه ته دیموکرات و پالپشته کانی مافی مرو ق له بازرگانی سیکیس ده گاته شه ش ملیارد مارک . به کورتی ئه م حکومه تانه، ریک و ره وان حکومه تی

گهواده‌کانه “ به پاره‌ی باج وه‌رگرتن له‌سه‌ر ئه‌م کاره دپنده‌یه ده‌سه‌لته‌کانیان به ریوه ده‌به‌ن !. بێجگه له مانه‌یش، ژیانه‌که‌یان ئه‌وه‌نده ئالۆزکردوو “ مرۆقه‌کانیان ئه‌وه‌نده نا‌ئارام و بارگرا‌ن کردوو، خۆشه‌ویستی جوانه‌کانیش له ژێریدا ده‌نالێن و تووشی ده‌یان گپروگرفت ده‌کرین. . .

ئازاد : تو ته‌نها لایه‌نه ره‌شه‌که‌یان ده‌بینی، ئه‌ی لایه‌نی باشیان نیه ؟ به‌راستی تو راستیان به نیوه چلی ده‌بینیت. بۆ باسی ئه‌وه ناکه‌ی که له بواریکی زۆره‌زو مافی ئافره‌تان مسۆگه‌ر کراوه ؟

نه‌ناس : وایه له هه‌ندێ لایه‌ن مافیان مسۆگه‌ر کراوه، به‌لام له‌ویش له هه‌ندێ لایه‌ن مافیان پارێزراوه، هه‌موو لاکان گوواویه !!

ئازاد : ئه‌ی ته‌که‌یه‌ر ؟ ئاسمان به‌رز، زه‌وی سه‌خت !. چاره‌ چیه ؟ مرۆقه‌ بۆ کوێ سه‌ر هه‌لبگریت، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کو مرۆقه‌ بژیت ؟

نه‌ناس : هه‌یچ چاره‌یه‌که‌مان نیه بێجگه له هه‌ولدان بۆ نزیك بوونه‌وه له راستیه‌کان، و هه‌ولدان و کۆشش بۆ گه‌یشتن به شته‌که‌ی تر بده‌ین “ بۆ نزیك بوونه‌وه له ئه‌لوه‌ن “ بۆ بوون به ئه‌لوه‌ن !. . .

ئهو که‌سه‌نه‌ی وا ته‌نها یه‌ک لایه‌نی ئه‌لوه‌ن ده‌بینن، تاوان ده‌که‌ن. به‌لام ئه‌لوه‌ن لێیان ده‌بووریت، راستیه‌که‌ی ئه‌وانه به‌بێ ئه‌وه‌ی خۆیان پێ‌بزانن، یه‌ک به‌یه‌کیان ببوون به ئه‌لوه‌ن و هه‌موو خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئه‌ویان پێوه‌ دیار بوو، له لای واحد سیو‌لی و ره‌قیب به‌زاز نه‌بیت. . . سالی هه‌زار و نۆسه‌د و شه‌ست و سی بوو، کۆلانه‌که‌ چۆل وه‌ول بوو “ نزیکی نیوه‌پۆ بوو “ پیم وابی ده‌نگه‌ وه‌په‌سینه‌که‌ی بانگدانه‌که‌ هه‌شتا به‌رزنه‌بووه‌وه “ چه‌ند مندالیک له ده‌ره‌وه‌ یاریانده‌کرد “ رادیوگه‌وره‌که‌ی مالی که‌مال یاسین که له په‌نجه‌ره‌ی ته‌نیشته‌ ده‌رگاکه‌یا نه‌وه‌ دایان نابوو “ هه‌موو ده‌نگیان به‌رزکردبووه‌وه “ کابریه‌که‌ به‌ عه‌ری ده‌یلوو‌راند. . . نه‌ناس گه‌په‌یه‌وه‌ ماله‌وه‌ “ ده‌بینیت شپرینی مال وێران و مه‌لیچه‌یش گوێ له رادیو ده‌گرن.

نه‌ناس : دایه‌ بۆ گوێ له رادیو ده‌گرن ؟

دایک، ته‌ماشایکرد و به‌تورکومانی پێی وت “ باخ، باخ، بلله‌ بیر شه‌ی ئۆلب ! ”

نه‌ناس : دایه، باوه‌ که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ؟

دایک : چه‌ند رۆژیکێ تر، .

نه‌ناس رۆیشته‌ بۆ به‌ر ده‌رگای ماله‌وه. . . واحد سیو‌لی گه‌واد باوک “ سمیلی به‌ قه‌د پێلاوه‌که‌ی ره‌شه‌ پاقه‌وی ده‌بوو “ خۆیی ته‌یار کردبوو “ به‌ جلوه‌رگی میلیشیا (پاسه‌وانی نه‌ته‌وه) به‌ره‌و ناو بازاره‌که‌ ده‌رپو‌یشته‌. له‌و رۆژه‌ به‌دواوه، حه‌سه‌ن ئینزیباتی گه‌واد، خه‌لکی شاره‌که‌ی ده‌توقاند. ماله‌که‌ی به‌رامبه‌ر دوکانه‌که‌ی حلمی بوو، هه‌ر بۆیه‌ش حلمی فزه‌ی لێپرابوو “ له‌ داخا رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ ره‌قه‌له‌تر ده‌بوو، مالی مام ده‌ربه‌نده‌فه‌قه‌ره‌بیش له‌ ته‌نیشته‌ دوکانه‌که‌ی حلمی یه‌وه‌ بوو “ ئه‌مانیش له (قه‌ده‌غه‌کردنی هاتووچۆی گشتی) به‌رده‌وامدا بوون، سه‌ریان له‌ ده‌رگاکه‌وه‌ ده‌رنه‌ده‌هینا “ جه‌لیل خه‌یات، له‌ ترسی ئه‌و گه‌واده‌ سه‌ری له‌ سه‌ر مه‌کینه‌ی دروومانه‌که‌ی به‌رزنه‌ده‌کرده‌وه “ جه‌لعو‌دیک بوو بۆ خۆی. تارق قه‌سابیش پێلاوه‌که‌ی ره‌شه‌ پاقه‌وی له‌ سه‌ر لێوی شۆرکردبووه‌وه، پێکه‌وه‌ له‌ گه‌ل ژنه‌که‌ی شه‌پیان به‌ خه‌لک ده‌فرۆشت : ئیوه‌ کوردن، خزم‌تان له‌ لادیکان هه‌یه، به‌ که‌واو سه‌لته‌ و رانک و چۆغه‌وه‌ دین بۆ ما‌لتان !

نه‌ناس : ئه‌ی خۆ ئیوه‌ش کوردن.

تارق : ئیمه‌ حکومه‌تمان خۆشه‌دو‌یت. ئه‌وه‌ی قسه‌ به‌ حکومه‌ت بلیت، پۆلیسی ده‌هینینه‌ سه‌ر “ زیندانیان ئه‌که‌ین.

به‌ غه‌یبه‌ته‌ نه‌بیت “ ماله‌که‌یان وه‌کو ماله‌ زه‌رده‌که‌ی لێهاتبوو “ پیاوه‌کانی ئه‌من و جیگری ئه‌فسه‌ره‌کانی پۆلیس، به‌ ئاره‌زووی خۆیان هاتوو چۆیان ده‌کرد، هه‌ر بۆیه‌ش خه‌لکی به‌ راستی لێیان ده‌ترسان.

له‌ زیندانی پۆلیسه‌خانه‌که‌ جیگا نه‌ما، هه‌رچی ژوو‌ر هه‌بوو کران به‌ ژوو‌ری زیندان. له‌و رۆژه‌ به‌دواوه، ئه‌لوه‌ن، وه‌کو جار‌ان نه‌ما، زیاتر لا‌فاوی ده‌هینا. . . باوکی نه‌ناسیش زیندانه‌کانی موسه‌یب و دیوانیه‌ بوون به‌ مالی. چه‌ند سالیک به‌ سه‌ر چوو، هه‌تا رۆژیکیان گه‌په‌یه‌وه‌. دایکی نه‌ناس، له‌ به‌رده‌م هه‌موو گه‌په‌که‌که‌ باوه‌شی به‌ می‌رده‌که‌یدا کرد.

دایک ئه‌که‌رم چاوی به‌وه‌ که‌وت، وتی : وی، گیست بو‌پن، خۆ عیب ناکه‌د له‌ خۆی، له‌ به‌ر چا‌و عاله‌مه‌گه‌ ماچ شو‌یگه‌ی که‌د. . .

نه‌شمیل وتی “ ئی قه‌ی چه‌س، ئه‌وه‌ چه‌ند ساله‌ شو‌یگه‌ی له‌ سجن بیه. . .

کاتیک دایکی عادل گو‌یی له‌و قسه‌نه‌ ده‌بیت، به‌ تو‌په‌یه‌یه‌وه‌ وتی “ ئه‌وه‌ی قسه‌ ئه‌کات، با گو‌ بخوات، وریا هه‌م می‌رده‌م و هه‌م کو‌پی

ماممه، بۆچی عهیبه دهست بکه مه ملی "

لهو رۆژهوه ههتا بهردانی باوکی عادل " دایکی نه ناس، شهوان هه ندی شیعر و گۆرانی بۆ نه ناسی ده خویند :
زاره که، زه لیله که . . .

دهمه ی قه مبه ر خه لیله که

ئه م شهو، شهوی نورانه

ره سوله الله میوانه

دهمی مار، دهمی عه قره ب، دهمی هه رچی ئه جناسیک هه یه

بچیته دم قه متهر، تا سوچی سه حهر

سه ر نه هیننه در، یا سوله یمان پیغه مبه ر. . .

ره قیب به زازیش تاوانیکی وای کردبوو، قهت له کۆلی نابیته وه، ههتا هه تایه به روو ره شی ده می نیته وه. موژده ی کچی و لاوچاک
ئه مین حه زیان له یه کتری کردبوو. رۆژیکیان له خۆشه ویستی ئه لوه نه وه له ناو یه کتریدا توابوونه وه " هه ر له هه مان رۆژ، ئه لوه ن له
خۆشی ئه وان ه وه گه شابووه وه، به رگی ئاسمانی له به ر کردبوو، هه ر ده توت به سه ر شه وه دا زال بووه " دار هه نار ه کان زووتر گۆلیان
کردبوو " له ده شته که ی گه ره کی کریکاران، دۆمه لانیکی زۆتر له ساله کانی پیشو هه لتۆقیبوو " ره حیمیش له و رۆژه وه به بلویره که ی
ئاوازی " به و به و. . . به و به و. . . خاتمه خاسه گه م. . . پا بنه وه بان دیده راسه گه م. . .

به و. . . به و. . . به و. . . به و مه چوره وه. . . ئیمشه و له لای خۆم. . . رۆژ بکه ره وه " ی ده ژنه ی.

به له ناو یه کتری توانه وه که ی موژده و لاوچاک، به چکه ئه لوه نه یه که دروست بوو. له ترسی درن دایه تی ره شی ره قیب به زاز به ترس و
له رزه وه له مالی ناسیا وه کانی لاوچاک رۆژیان به سه ر ده برد، نزیکه ی حه وت مانگ به سه ر ئه م شه رفمه ندایه تیه دا تیپه ری، موژده و
لاوچاک ترسیان نه ما، بۆیه پیکه وه بۆ مالی مام ئه مین گه پانه وه. لێره دا وه کو پارێزیک، موژده بۆی نه بوو ده رگا بۆ که سه بکاته وه.
به لام له و رۆژه ره شه دا، له وه ئه چوو رقی ره ش هه موو کاتیک له سه ر بان ه که یانه وه چاودیری ماله که یانی کردبیت، زانیبووی که سه له
ماله وه نه ماوه ته نها موژده نه بییت، له ده رگا که یانیدا، بۆ چاره ره شی ئه لوه ن، موژده ده رگا که ی کرده وه.

ئاخر بۆچی ده رگا که ئه که یته وه ؟ بۆ ؟ بۆ ئه وه ی پیشانی خه لکی شه ره که به دی، چه ند درن ده ن ؟ بۆ ئه وه ی تف له ناوچه وانمان
بکه ییت ؟ بۆ ؟ بۆ. . . بۆچی ده رگا که ت بۆ گورگه که کرده وه ؟

قینه ی ره ش، پچی کچه که ی گرت و بۆ ده ره وه ی ماله که ی رایکیشا، وه کو خویریه که موژده ی کچی دایه به ر فیشه ک، چه ند
فیشه کیکی ئاراسته ی زگی کردبوو و هاواری کرد " شه رفم پا که وه بوو. . . شه رفم پا که وه بوو " به لام شه رفه ی هه تا هه تایه
گواوی کرد.

خه لکینه، موژه خوشکیکی خۆشه ویستمان بوو، و بیگومان ده بوو به دایکیکی پر سۆز، وه کو دایکه کانی تر لایه لایه ی بۆ کۆرپه که ی
ده کرد، باسی خۆشه ویستی ئه لوه نی بۆ ده کرد، به ماچ و ناز به به که ی گه وره ده کرد " ئه و گه واده کوشتی. مالتان بروخی چۆن قبۆل
ده که ن یه کیک تف له رووی ئه لوه ن بکات ؟ نازانم چۆن ئه لوه ن رووی نه کرده مالی قینه ی ره ش و ته فرو تونای بکات ؟ .
هه ردوویکیانی کوشت، ئه زانم ئه مه چی ده گه یه نییت ؟؟

له سه ر گیانی موژده ی به ره به یانی خۆشه ویستی، له ناو گۆمی خوینه پیروژه که ی خۆی و کۆرپه ئه لوه نی که ییدا، گورگه فرسه ت
ته له به کان له خۆشیاندا کردیان به شایی زه ماوه ند. پاشان بۆ ماوه یه کی کورت زیندانی کرا و به ربوو. . .

هه مان تاوان ده ره ق به عه باسه ی به سه ته زمان کرا، تاوانه که ی ئه وه بوو، پیش حه قده سال کچیکی راغبی خواستبو و پاش ماوه یه که
ته لاقی دابوو. پاش حه قده سال، راغب ده پروات بۆ دوکانه که ی عه باس و به ر فیشه کی ده دات " که ده گاته به ر چایخانه کانی گه ره ک
هاوار ئه کات " ئینتقام کردم. . . شه رفم پاک ئیتم " . . .

به رامبه ر به م تاوانانه، هه بوو ده یوت، ده ستیان خۆش، ئه گه ر وا نه که ن، سه بی هه رکی بۆ خۆی ده ستی کچیک ده گریت و وه کو
حه یوان سواری ده بی. به لام زۆریه ی خه لکه که ده یانوت " کوشتن گوناهه . . . ئه گه ر شه رفه فیان هه بوایه کچه که یانیا ن نه ده کوشت " "
" باوکه که گه واده، ئه گه ر گه واده نه بییت، کچی خۆی نا کوژیت ؟ " راغبیش گیله پیاویکی گه لحو بوو. . .

فاتمه، یه كێك بوو له سۆفیه كانی شاره كه، به درێژی رۆژ تهلهلیه ده كرد، و كاتیك یادی شیخ حسامه لدینی ده كرده وه به كول فرمیسی ده رشت " به بێ دهوام دووباره و ههزار باره ناوی خوی ده هیئا، له گه ل جولا ندنی هه ر دانه قه زوانیکی ته سبیحه كه ی، كه به شانازی وه ده بیوت " له بیاره هۆنرا وه ته وه "، ئه وه نده " ئه لالا . ئه لالی " پیده كرد، خودی دانه قه زوانه كان بو بوون به ئه لالا، به كفر نه بیته، سه د و یه ك خودای هه بوو. جاریکیان به نه ناسی ووت " كورم تۆش گه وه بووی " ده ست بکه به نوێژکردن، بۆ ئه وه ی تۆش بچیته به هه شت " له وێ ده بیته به خاوه ن سه د خوړی. نه ناس پیبووت " كه واته تۆ ئه م هه موو نوێژه بۆ ئه وه ئه كه یته، له به هه شتدا سه د پیاوی به هه شتیت ده ستبکه ویت ؟!

به ده م پێکه نینی که وه ده ستی برد بۆ نه عله که ی و به رووی نه ناسیدا کیشا " وتی " هه ی کافره خویری برۆ، جه هه نه م جیگات بیته ". . . کاتیك سۆفی فاتمه ده چوو هه لوه ت، له به ر خۆیه وه " به فرمیسیک رشتن و ده نگیکی هیمن " به هه ورامی و باجه لانی گۆرانی هه مناکی ده وت :

ئه لوه نه شیته و دايم خيڵه نی
گه سال ئه ی وه خته، له نوای خيڵه نی

ئه لوه ن هاتگه و وه به رزی داران
ریگه بریگه و له شووره سواران
ئه لوه نه شیته بگه بگرم
با سه ری بیه م له قه وم و کارم. . .

ئه و رۆژه ی كه ئاسمان سوور هه لگه را، سۆفی فاتمه وتی : ئه مه هیما یه كه بۆ تو په یی خوا له سه ر تاوانیکی دلته زین. كورپه كانم برۆنه ده ره وه و له ته نه كه بدن " ئه م رۆژی قیامه ته " ! به لام رۆژی قیامه ت، به گویره ی بۆچونی ئه و نه هات، به لكو هه موو رۆژیكمان بوو به رۆژی قیامه ت !!

ئه لوه ن كارتیكردنیکی تاییه تی هه یه له یادی مرۆقه كانی ئه و شاره . له وێ و له هه نده راندا به نه یینی و هه می لاهه كان و مانگه شه وان و شتی تر ده ستچینكراوه . ئه مانه ته نها خه لكی ئه و شاره لی تی ده گه ن !
خه لكی ده رباره ی دانیشتوانی شاره كه ده لێن " خه لكی ئه و شاره دوو جورن " یا زۆر باشن " یا سه گ كورپی سه گن " ناوه راستیان نیه .

ئه م جوړه بپاردا نه جیگای داخه، به راستی زۆر سه خته، شارێك به و راده یه دلدار بیته " جوان و دێرین " شارێك ئه وه نده خاوه ناس " به ئاره قه ی ناوچه وان و بازووی مه حمود ئه حمه د، قه یسگه، مه حمه د عه لی، هۆشیار و ئیبراهیم ئه سوهد خشت و چه مه نتۆ و گه چه كه ی بارده كرا و به ده ستی سه لام به نا، ته ها به نا، ئه حۆله، هه مید، مه جید به نا داده مه زرا. سه ربانی ماله كانیش به ره نجی عه لی شه ره فه سواق ده درا. ئه مانه و سه دان كه سی تر شاره كه یان گه وه ده كرد و له وێرانی ده یانپاراست وه كو براكانیان، ئه وانیه په رژی نی چین و عه شتار و ئه هرامه كانیان دروو ستكرد. كه چی له په رتوو كه كانی میژوودا نووسراوه، فیرعه ون، نه بوخوژنه سه ر و نازانم كام پاشای چین ئه و شته مه زنا نه یان دروو ستكردوه .

عه لی شه ره فه وتی : با ئه را خۆیان گوی بخۆن، ئه و فیرته په ماش و نه بو خو زجرت و پاشا ترخیو و ئه وه ی وه كو ئه وانن، گه وادی كرده و كور عاله مه كه دانه سه كوشت !

شاری هه مید چكچكانی ئه لوه نزاده، كه به پیه ك له سه ر په تیکی بارێك ده رۆیشت و له سه ری دا پاسکیلی لیده خوړی " به داره سیحراویكه ی هیلكه ی به خه لك ده كرد " له ناو شه فقه كه ی ده یان كۆتری ده رده كرد. ئاخه باسی چیبكه م، شارێکی پیس و شه رمن، منداله كانی له ناو جوگه ی چلكاو و پیساوی ناو ماله كان گولوانیان ده كرد " شارێك كه نه خۆشه كانی به مندال و گه وه ره وه، به ژن و پیاوه ته نها به هه بی ئه سپرین و په نسلین " له وانه گرنگتر به ئای پونگه چاكه بوونه وه. قورگ ئی شان هه كه یان به فروت باش ده بوو و زۆر به ئاسانی. مرۆقه ده چوو به ده ستی دكتوره خانزاد، ئه میش په نه چه یه کی ته رده كرد و فروتی ده خسته سه ری " هه تا پیده كرا په نه چی ده خسته ناو قورگیان، ئیتر بۆ خۆی باش ده بووه . . .

شاری سه گ و پشیله بی خاوه نه كانه، به لام له برساندا نه ده مردن، ئه وه نه بیته به یناو به ین به كومه ل راوده كران ! كوره بی قه زا بن،

برادهران پرسپاریان لیده کرد " ها کاک نوری خیره، بۆچی به م گه رمایه قاپوت و مل پیچت له به ره ؟
نوری حاج : کاکه ئه ی چی له بهر بکه م ؟ رادیو وتی، ئه مرۆکه له مۆسکۆ دوازه پله ژیر سفره، منیش هاریکاری له گه ل کریکاری
سۆفیتی ده که م ! . نوری ئه وهنده خه ریکی هاریکاری ده بوو پانتۆل له دوا ی پانتۆل " کراس به دوا ی کراسی خه لکی به ده ستیه وه
ده سوتا !

بۆ نه گبه تی، ستۆدیوی وینه کیشانه که ی به هجه ت له ته نیشته دوکانه که ی نوری حاج بوو. وینه گرتنه که ی به هجه ت هه موو خه لکی
گێژکردبوو. ئه گه ر به هجه ت وینه یه کتی له بهر ده رگای ماله که تان بگرتایه، له سه ر که رێک خۆتت ده بینیه وه " ئه گه ر له چایخانه دا
وینه تی بگرتایه، خۆتت له تو ی جل و به رگی وه رزشیدا ده بینیه وه ! له باوه مه حمود وینه ی بۆ ده گرتی، که ده ته ینایه وه، ده ته بیني
له سه ر ره سمه که، له بهر ده رگا که ی عه له مداردا راوه ستاوی ! به به رده وام له بهر دوکانه که ی هات و هاوار ده کرا. بۆیه بهر دووکانی ئه و
دووانه قه له باله غ بوون !

مرۆقه هه رچی بووتایه، به هجه ت له وه لامدا ده یوت : ئی چ جیاوازیه کی هه یه، له سه ر که رێک بیت، یا له چایخانه دانیشیت، گرنه
ئه وه یه ئه و رووخساره هی تو یه، ئیتر چیت ده ویت، ده بچوو ملت بشکن !
له کاتی راوه شو عیه کاندایه، هه موو که سێک خوا خواییوو ده سگیر نه کریت، به لام سه مینه ی ئه لوه نزاده له به رده م بنکه ی پۆلیسه خانه که
هاتوچۆی ده کرد ! زۆر هه زی ده کرد زیندانی بکریت.

مولازم هاشمی جه لاد ده رکی به مه کرد و پییوت : سه مینه روحت ده ربچیت ده سگیرت ناکه م، خۆشت ئه وهنده ماندوومه که به جرت و
فرت له به رده م پۆلیسه خانه که دا !

که پیلانه که ی سه ری نه گرت، سه مینه بۆ قه زه بات سه فه ری کرد و یه کسه ر گه راپیه وه. له سه یته ره ی پشکنینی رێگای شاره که،
سه مینه له بهر چاوی ئینزیباته کاندایه په ره یه ک قووت ده دات !

ئینزیبات : ئه وه چی بوو قوتتدا ؟

سه مینه : وه للا هه یچ قوت نه داوه !

ئینزیباته که ده ستگیری ده کات و ره وانیه ی پۆلیسه خانه ی شاره که ی ده کات، له خۆشیاندا ده فریت، نه یده زانی چۆن سوپاسی
ئینزیباته که بکات، به لام خۆشیه که ی درێژه ی نه خایه ند، که هاشم چاوی پیکه وت، یه کسه ر فه رمان ده دات ئازادی بکه ن ! سه مینه یه
شادیه که ی بوو به شین !!

ئه ی هاوار، پیاویک وه ک باوکی هیلانه تازه به تازه وه ک مندالێکی چوار - پینچ سا له بیری گۆرانی :

په خشه قپ گرد له سینم

له خویه و من سه کینه م

په خشه قپ کرد له رانم

له خویه و من سه کرانم !

ئه م باسانه له م سه ر بۆ ئه و سه ری دنیا، بوون به باسی رۆژانه ی ئه لوه نزاده کان ! له بهر تالی دووربوون له ئه لوه ن، و سه ختی و
ئالۆزی ژیا نی شاره دووره کان، په نا بۆ خه یال و یاده کان ده به ن، رابردوو ده هینن و ده یکه ن به ساریژی ده رده کانی ئه و سات و
جیگایه یانه، له دوا ییشاندا یه کیکیان گۆرانی " غه ربی شاران کار وه پیم که رده ن. . . " ده لی، و یه کیکی تر ده لیت " پشینان
راستیان وتوو " به رد له جیگه ی خۆی سه نگینه " !! . نه ناس وتی " ئیمه ومانان نه به ردین " نه جیگامان هه یه، نه خاوه نی
چاره نووسی خۆشمانین. بۆ ئه وه ی وه زعه که درامی نه بیت جوامیر گۆرانی خۆشه ویسته که ی ده لیت

" ئینه وه هارن. . . مه حه ل جو ی زه رده ن

چیرش چیشکه رۆ. . . شۆله ئاو به رده ن !

ئه گه ر که سیکیش پیا له که ی شه رابی تیما با، ده مه لاسکی کابرای ئه وه به ری ده کرده وه " بۆمه د، نه خۆمه د. . . یه للا بۆمه د. . . "
جا چیتیا یه چی ! ئه م باسانه ش ده رباره ی خۆشه ویسته که یه " ده رباره ی ئه وه یه وا که س لی و په رس نابیت. ده رباره ی ئه وه یه وا
هه یج به کتریا یه ک " هه یج چلکاوێک کاری تیناکات. چی پیسای شاره که هه یه ده چوو ه ناو ئه لوه ن، منداله کان تیدا یاریان ده کرد و لێیان

دهخواردوهه. به پینچه وانه وه، ئه وهی گوناح کاریه بکات، به قومیک له ئاوه که ی ئه لوهن گوناحه که ی ده وه ریت !

- ئای گهر بزانی چۆن چاوه کانیان وه کو خهون، سنوور و زه مه نه کان ده برن - !

شاریکی بچکولانه یه له هه موو شوینیکدایه، به ناچارى جینگاکه ی به جی ده هیلت و سه ره له ئه گریت " سه ره له گرتن بووه به پیشه ی " له گهل شاره کانی سه رتاپای دنیا یه کده گریته وه. قه سربیاخ که وتوته جاده یه کی کۆپنه اگن. بلیم چی، که ناوی کۆپنه اگن دیت، تووشی دلله کوته ده بم " سو فی فاتمه نه یه ده زانی درۆ چیه، جاریکیان وتی " رۆله وه لی دیوانه خزمانه " نه ناس له بهر خو یه وه ووتی " تو بلتی ده ماره حیزانه که ی وه لی دیوانه هیشتا له سه رده می کۆمپیوتەر و کۆپیکردنی مرۆف کاری خو ی بکات ؟ " نه ناس وتی " بو من ئه و شاره بووه به به شیک له بوونم. کاک فازل قسه که ی پی بری، و پرسیا ریکرد : " مه به ستت کام شاره ؟ " نه ناس : به لئ ؟

کاک فازل : باسی کام شار ده که ی ؟

نه ناس : بۆچی له م دنیا یه چه ند شار هه یه ؟ بو من هه موو گه ردوون له و شاره و له درۆپه پیده ری به شه ری که ی پیکه اتووه . . . باسی ئه و شاره ده که م، که بولبوله کانیشتی " به باله کانیان، خاکیان به سه ر خو یاندا ده کرد " وا وه یلایان ده کرد، به خه مگینه وه له سه ر لقی داره پرته قال و هه ناره کان پرسه یان ده گه ر، کاتی که منداله کان، به چه که کانیان ده فراندن. دایک و خوشکه کان له وانه وه فیتری چه پوک به سه ر کیشاندا بوون بو له ده س دانی خو شه ویسته کانیان !

من ئه و داره سه ره برپاوانه " ئه و بولبولانه م ده ویته وه !

ئاخر درۆی چیه که م " تازه ئه و له وئ هه ناسه هه لده کیشیت " بۆیه بو من ئه وئ بووته باخچه ی شاره که " ئه وئ بوته لانکه ی رۆزانی جه ژنی لیواری ئه لوهن " به به شیک له نه ینی به رده وام بوونم !!

کاک فازل : به ده بخت " تو به دای کلای بابر دوو که وتوویت، پاشان عه یبه بو تو " خاوهن دوو مندالی، هه روا رهنگه ئه ویش نیستا خاوهن سی مندال بیت. . .

نه ناس : هیچ وه کو را کردن به دای کلای بابر دوو خو ش نیه " مرۆف ده بی سو زیکی دیوانانه و هی زیکی نه برپاوی هه بیت " ده بی بتوانیت رابکات " وه کو ئه سپه سپیه کی بناری دۆلما زه له " چۆن به ناو به فره که ره وتی ده کرد " ملی ده نا و ده رۆی " ته نها جی سمی له سه ر به فره که به جی ده هیشت " ئه وه هه زاران هه زار ساله خو ری خو شه ویست، له خو شی ده س له مل کردنی ئه و جی سمانه هه لدیت " ئه گینا هیچ هۆیه کی تری نیه بو هه له اتن بیجگه له بیزار بوون. به لام به داخه وه، هیشتا تیشکه ئالتونیه کانی به ژوانه که ی نه ده گه یشت " ئه م له جیگای خویدا ده تویه وه " سه ره رای ئه م سه ره نه جامه دلته زینه ش، خو ره هه ر به رده وامه له را کردن به دای کلای بابر دوو که ی. . . دلنایام له وه ی که ئه سپه سپیه که ش نه یه ده زانی به ره وکو ی مل ده نیت " هه ر ئه وه نده ی ده زانی به بوغرابوونیکه وه تیته قاند. برا ئه زانیت، که به و را کردنه، هه زاران خه یالی زه ردوو سوور دینه بهر چا و " نیت وه کو بلتی مرۆف ئومیدیکى دیاریکراوی هه یه " ئه ی ژبانی بی ئومیدی بو چی باشه ؟. ئومید جو ریکه له که مال " مرۆف هیچ ریگایه کی له به رده مدا نامینیت غه یری ئه وه ی له ناویدا بتویته وه. . . که مالیش ته نها ئه وانه پییده گه ن و تییدا ده ژین که وا به جو ریک له جو ره کان خزمایه تیه ک " ره گیک " ناسیاویه کیان له گه ل قینۆسدا هه بیت. . .

کاک فازل : ئه وه سه رابه، سه راب. . .

نه ناس : تو جاریک ده لئی، ئه وه کلای بابر دوو، جاریکی تر ده لیت، ئه وه سه رابه " من هه ردوکیانم پیقبوله " چونکه متمانم به ئاوه که ی ئه لوهن هه یه، هه روا من راهاتووم به را کردن به دای سه رابی کلای بابر دوو. . . !!

ته نانه ت پاشاکو پری که وتوته زیورخ " مه زره عه که وتوته ستۆکھۆلم " یه کیک له کۆلانه باریکه کانی گه ره کی عه بدوله به گ که وتوته مۆنتریا ل " ماله کانی ریگای مه نزه ری، ئه وه ته له ئه مریکا " گه ره کی سالح به گ له ئه سته نبول " کۆرده ره له ناوه راستی شارى مالمۆیه " حه ی ئه لعمال، ئه وه ته له مانه یام " گه ره کی عه بدوللا به گ که وتوته گویتنگن " گه ره کی حه میدیه و تیل خانه که وتوونه پاريس و ئوریه رۆ " . . . هند. شاره که هه تا مه رگ دلدارى ده کات " چاوه روانی دوا سه فه ری ده بیت، بو ئه وه ی سه ر له نو ی بو به گژاچوونی تاریکایى و مه رگ ریگای سه فه ر بگریته بهر. . .

شاریکی ئه فساناوییه به بی ئه وه ی یه کیک بیت له حه وت سه رسوور هیته ره کانی جیهان. شارى خانووه قوره کانه، که له زستاندا

په ریشان ده بوون. ژۆریه ی دانیشتوانه که ی ناچارده بوون بۆ سه ربانه کانیان سه ربکه ون و درزه کان بکوته وه. له ناو ژووره کانیش، سه تل و قاپ و قاچاغان دانه نا بۆ ئه وه ی دلۆپه جه رگه رکان، ئه و ناوه زیاتر ویران نه کن " چش له نووستن " ژۆرجار ئه وه ولانه ش هیچ سوودی نه ده بوو. ئه مجار تف و جمین رووی له ئاسمان ده کرد " جمینی سه رب سه رب. . .

سه یرتان لئ نه یه ت، که خه لگی ئه و شاره له خودای باو و ئاساییه که و رۆژی حه شر و مه شر ناترسن. ئه م پیخاوس و مالۆیرانه نامرن، به لکو ده بن به ماسی. هاوینان کاتیک خه لگی شاره که بۆ مه له وانی ده رۆیشتن، ده یانبینین، ته نانه ت له گه ل یه کتری یاری چاوشارکێیان ده کرد، کاتیک ئه وان قونته یان ده دا " ماسیه کان خۆیان بۆ ده ره وه هه لده دا، به و شیوه یه یه کتریان نه ده دۆزیه وه، به لām هه ندی جار له کاتی ئه م یارییه دا وا ریده که وت، ماسیه ک، له گه ل براده ریک یا مندالکی خزمی یا ناسیاویکی خۆشه ویستی یارییه کرد " له خۆشه ویستییه وه، هه زیانده کرد پیکه وه نانی ئیواره ش بخۆن، ئیتر، وه کو ده زانن ده مه ته قه ی شه وان ته واو ناییت " هه ر و باسه کانیش ژۆر ژۆرن، ئیتر بۆ خۆیان خه ویان لیده که وت. بێجگه له وه ش هه ندی مندال یا گه نجی و هه بوون که چاویان به باوک یا برا " خوشک یا خزم یا براده ره کانیان ده که وت، هه زیانده کرد له وی بمیننه وه.

جه مال وه فیک، یه کیک بوو له باشترین مه له وانه کانی شاره که " که چی رۆژیکیان نازانم کی بینیبوی، و هه زی له نوکته کانی ئه ده م باقی هه بوو، جه مالییه هه موویانی ده زانی، ئیتر هه ر نوکته له دوا ی نوکته گێراییه وه " دره نگی به سه ردا هاتبو و له وی مابوه وه. سه رب ئه وه بوو، هه ندی له ناحه زانی ئه لوه ن ده یانوت " باوه گه زی هه موو سالیک یه ک دوو مندال ده خنکینیت "، هه موو خه لکه که ده یانزانی، ئه مه قسه یه کی قۆره و هیچی تر. یحیا ده لی که خۆی ئاگه داری ژۆر شت بوو، له م باره یه وه فه رمووی " باوه گه زی، عه زیزی ئه لوه نه و ئه و جۆره شتانه ناکات " هه تا ئیستا ته نها یه ک شتی کردوه. ئه وه ییش، جاریکیان محمه د دلگ له داخان، له سه ر پرده که وه خۆی هه لدا یه خواره وه، ده یویست خۆی بکوژیت " باوه گه زی ئه مه ی ژۆر پی ناخۆش بوو " وه کو بلئی هه له یه که، هیچ که س لئی نابوریت. باوه گه زی " ده ستی لئوه شانده " ! محمه د خۆی ده یگێرایه وه " من جارن و نه بووم، پرچم وه کو ته له کانی خۆر زه رد زه رد بوو " چاوم وه کو ئاسمان شین شین بوو " پیستم وه کو به فرسه ی سپی بوو ". جا له بهر که م ئه قلی ده ییوت " فره شته کان ده ستیان لئوه شانده م، بۆیه ئیستا و ناشرینم "

هه ر هه مان ئه م محمه ده سپله یه، که وا دللی باوه گه زی له خۆی ره نجانده، پیشته ر، کاتیک سه ربازی هه لاتوو بوو، ئینزیبا ته کان راویاننا، کاتیک گه یشتبووه سه ر پرده که، خۆی هه لدا بووه خواره وه. له بهر ئه وه ی ئه م جاره له ته نگانه دا بوو و پیویستی به یارمه تی هه بوو، ئه لوه ن باوه شی بۆ کرده وه، هیچی لینه هات و به قونته یه ک سه ری له ناو تانکی ئاوه که ی مالی ره فیک ئه فه ندی ده رکرد !

ئه محمه ده قه نه له زمانی باپیره گه وره یه وه ده یگێرایه وه " محمه د دلگ له نه وه ی خوا ئاساییه که یه، که ئه لوه ن قیزی لیده کرده وه، چونکه کابرایه ک بووه، له راده به ده ر فشه باز و تپزل " درۆ و ده له سه کانی خه لگی وه پس کرده وه " ژۆر خۆی له مرۆف به گه وره تر داناوه. ئه لوه نیش به و گه وره یه ی خۆیه وه، بۆ حورمه تی مرۆف، سه ری بۆ داده نه واند.

هه مان بۆچوون له سه ر مامۆستا زه لیل هه بوو. ئه م بۆ خه لگی ده گێراوه " کاتیک زه رده شتی کوپم له دایک بوو، یه کسه ر هاواریکرد : باوکه " ! . ئه م مامۆستایه هه ر خه ریکی فشه بازی بوو و راستی ده شارده وه، به لām رۆژیکیان کوپگه ل بۆ راباردن، له به رده م قه سه ره زه رده که ی سه رپیل ریزیان به سته بوو، له م کاته دا زه لیل ئه فه ندی له ژووره وه بوو " له درزی ده رگا که وه چاوی لئیانبوو " نه یده ویست له ژووره که ده ربجیت، به لām ئا فره ته که ده یویست پاره ی نانه که ی ده ربکات، له م کیشمه کیشه دا ئا فره ته که به پال زه لیلی ده رکرد کوپگه ل : ها مامۆستا زه لیل تو چی ئه که ی لیره ؟

زه لیل، به سه رشۆریه وه وتی " ته بیعه . . . ته بیعی ". هه ر ئه م کاره حیزانه یه ی راست بوو، که چی حاشای لیده کرد ! . . سه باح چاوشین و عه لی زه ریفه و خه لیل شه وقی به چاوی خۆیان بینیبویان ماسیه کان له ده وره یه ی قولابه که ی مه لا محیدین کوپونه ته وه " نانی سه ر قولابه که ی ده خۆن " په رداخه ئاره قه که ی ده رپژن، و خۆیان ده می پیوه ده نین " یاریان له گه ل ده کرد " هه ندی جار، سه ربان ده نایه سه ری، قولابه که یان راده کیشا و هه موو شیرازی بیرکردنه وه که یان پیده بپی و به ئاگیان ده هینایه وه. له م کاته دا ده بینن سهدان ماسی شه بوت " گه ره " زه رده ده وربان لیداوه و پی پی پیده که نن. جا چۆن پیته که نن ؟ مه لا، ئه لوه نی لئ رازی بیته، ئاگی له دنیا نه ده ما " ده رۆی. . . ده رۆی بۆ لای نه یینیان، بۆ لای ئه و نه یینیان یه و : " به ناوی مرۆفی به خشنده و

میهره بان " به ناوی نان و ناوی هاوبهش " به ناوی ئەلۆن " به ناوی ئەم بەرو و ئەو بەر " دەستی پێدەکرد ! هەندێ جار سوورەتی یوسفی مام عەزە زلایبە فرۆشی دەخویند " بە قەد نەمامیک بوو، ناچاری کارکردن بوو. ئەو سوورەتە یوسفی، کە لە کتیی کافرەکاندا ناوی هاتوو، کاریکی حەسوودانە و ناشەریفانەیه " کۆپیهکی بەدە بۆ یوسفەکە ی ئەلۆن.

رۆژێکیان بڕاکە ی باوکم، بۆ پشودانی نیوهرۆ گهراپهوه بۆ مالهوه، له کاتی چوونهوهی بۆ سەر کار، له بەردەم دوکانەکە ی سەید قوتب کەوت و گیانی له دەست دا " سێ شەو و سێ رۆژ ناوهوه و دەرەوهی ئەلۆن پرسەیان بۆگرت.

هەندێ جار وا دەهاتە پیش چاو، ماسییهکان محیدین راودهکەن، لهوهیش زیاتر ئەلۆن و شارەکه له ناو ئەودا وون دەبوون. ناخر بۆچی ؟ پێکرا له ناو یهکتیدا وون دەبوون ! له م کاتەدا دانیشتوانی شارەکه گوێیان له :

هەیاران و مەیاران

یاخوا بباری باران

بۆ فەقیر و هەژاران.

مندالەکانیش، یهک له دوا یهک له مالهوه دەرەچوون " کۆمەل کۆمەل له جیگایهک کۆدەبوونهوه " به ناو کۆلانەکاندا دەرۆیشتن و پێکهوه هەیاران و مەیارانیان دەووت، هەموو شارەکه گوێی له م کۆراله مەزنە دەبوو. تەنها یهک کەس له م یهکانگرییهدا تێدەگەیشت، ئەوهش، یحیا دەلی بوو !

یحیا ئاگای له هەندێ نەینیه گەورەکانی سەرەوه و ناوهوهی گەردوون بوو. له چلهی زستان، له ژێر باران " له کاتیکدا ئەلۆن هەلەدەستا " یحیا مەلهوانی دەکرد " قوتابیانی فێرگە ی سەلاحدینی ئەیوبی و ناوهندی کچانی شارەکه له پەنجەرەکانهوه چاویان لێ دەبوو. به چاوی خۆیان دەیانبینی، یحیا قوتنه دەدات و نایهتە سەر ! کەچی پاش چەند رۆژیک له ناو شار، له تۆی دشا شەیهکی تەنک و به پێخاوسی دەیانبینی.

- یحیا ئەیه چەند رووژە دیار نید ؟

یحیا به حال بزیهکی دەکرد و دەبووت : ها ؟ !

- له کوره بید ؟

یحیا : کیانهگە ی باوگد، تەباشیرو وار ؟ - ئەم پرسیاره به بەردەوام له سەر زبانی بوو.

- تەباشیر له کوره ئەراد بارم ؟

یحیا له گێرفانه زلهکەیهوه پارچه تەباشیریکی دەرەهینا، و له سەر دیواره قوراویکان وینە ی پشیلەیهکی ئەفسوناوی دەکێشا " پشیلەیهک به پەنجا - شەست پێوه، یا وینە ی هەزار پێ دەکێشا. سبە ی له سەر دیوارهکاندا وینە ی دەیان پشیلە و هەزار پێی دەبینران، له نیوان هەر پشیلەیهک و پشیلەیهکی تر هیلکی رادەکێشا. به هۆی یحیاوه هەندێ له خویندکارەکانی شارەکه سلفادۆر دالیشیان ناسی. کاتیک یحیا برسی دەبوو، تەنها داوا ی له تە نائیکی دەکرد و بەس. هەموو مال و شەرەف و ناموسی شارەکه به دەستی یحیاوه بوو.

یحیا بۆی هەبوو سەر به هەموو مالیکدا بکات، چەند مالیکی دەوله مەند نەبیت، ئەوهی راستی بیت خۆی بیزی نەدهات بچیتە ئەو جۆره مالانەوه. له وانه مالی جاشیک وهک دایەر خوفیر، حاجی عەلی مەرتهب (ناخر بلی عەلی مەرتهب تۆ که ئاوهکە ی ئەلوهنت له بەردەستدا بیت، چ پێویستیەکت هەیه بۆ لای بەردە رەشەکه برۆی ؟ برا رۆ گوناھی تەواو نابیت) یا مالی کاول خەتاسه " خاوهن فابریکی سەهۆل و ئاشەکه بوو " ئەو فابریکە ی که دەرنگه هەراسانەکە ی هەموو گەرەکهکە ی بیزار دەکرد - ئای نەعلتە ی بۆ دەچوو - هەروا خۆشیی دەنگی شەمەندنەفەرەکه و زەنگی کلێساکە ی لێ تیک دەداین. مالی هادی ئەفەندی مەلاک، که گفتوگۆ و مەزنە ی جیا جیا له سەر ژمارە ی کچەکانیان دەکرا " هەندێ دەیانووت بیست کچن و هەندێ کەسیش دەیانوت ژمارەیان دەگاتە چل کچ ! تەمەنیان له سەر ووی چل سال بوو " هەموویان جلوبەرگی رەشیان له بەردا بوو " زولفیان هەمووی سبە ی بوو " پەلکیان لێ هۆنیبۆوه " باوک و باپیرهیان له ترسی ئەوهی مولکەکانیان له دەست نەچیت " له وهیش خرابتر به هۆی هەست به عیب و عارکردن، کەسیک - هەر کەسیک بیت - کچکیان بخوازیت، به سوونەتی خوا و پێغەمبە ریش قایل نەبوون ! یهک کچیان نەبیت سەرپێچیکرد و ئازایانە میردیکرد، به بێ ئەوهی عیب و عاریان به سەرەوه بیت !! هەمان شت له گەل سێ کچی حاجی بهختیاری مەلاک روویدا و چەند

خوشکێکی قهحتان ئەفەندی بیئاموس ! . ئەم قهحتانە بەرپۆبەری شارەوانی شارەکه بوو، رۆژتیکیان بە ئەلۆن زادهیهکی یاخی وهک ئامەدی که ناسی ووت: ئەمڕۆ دەبێ پاچینهکهی بەردەم ژوورهکه م پاڤز بکه یته وه .

ئامەدی له وهلامدا وتی : بچو باوه بچو، حزیه گه مان وهل حزیه گه دانوهه توریايه . عه ره بانه وگزگه که ی دابه بهر و گه یشته قوله که ی ته نیشته گه راجه که ی شاره وان ی، له و ی عه ره بانه و گزگه که ی هه لدايه ناو قوله که !
ئەحسان - ئەمە ی بینی - و پرسیا ری کرد : ئامەدی ئە را لێوا کردی ؟

ئامەدی : زه ره ره له حکومه ت دەم . گوی وه قه ور باوگ به کر ئیجا قه حتان " پاشان ریگای باخه کانی قه سربیاغی گرت ه بهر . . .
یاخیبوونه که ی ئامه دیش هه ره له ئەلۆه نه وه سه رچاوه ی گرتووه " ئەگینا له کام ئەستیره، شتیکی وا رووده ات ؟ ئەلۆه هه ره له یه که م رۆژوه ته لقینی له دایکبووه کانی شاره که ده خوینی ت : " چه وسانه وه یاساغه، هیچ هۆیه کی ئەلۆه نی به بۆ چه وساندنه وه " .
به پی ئه یاسا سروشتیه دیینه یه، ره مه زان که چهل، که به ته نه که ئاوده سه کانی شاره که ی پاکده کرده وه، جا ریکیان ئاوده سه که ی حوسینی یه گه وه ی پاک ده کرده وه . له کاتی ژماردنی ته نه که گووه کان، سه یید چوار ته نه که که متری حسیب کرد، به لام کاک ره مه زان زولم له که س قبوول ناکات و نه یکر دووه، بۆیه په نجه ی به چاوی سه یید کرد و پییوت " ها سه یید، توای چوار ته نه که گوی من بخۆید ؟ سه یید : نه وه لالا ره مه زان، و الحسین چان ۱۲۷ ته نه که .

ره مه زان : سه یید، من عومرم له ناو گوی خه لاص کرده م، خۆم حسابیا نکرده م و ۱۳۱ ته نه که بوی، خۆد زانی د، من گوی حوسینی نه یخۆم .

سه یید : هه سه قابل من چوار ته نه که گوی توو بخۆم، یا به و العه باس قابل نه داره د

ره مه زان : سه یید بو ره وه ی، کرده ی خیر ئیما م حوسین، یه لالا عافی ت د بوو د !

ئاخر سه یید چۆن ئە توانی ت چوار ته نه که گوی ئەلۆه زاده یه ک بخوات ؟ - نه چه هه ره کیم بۆ خویده . . . شاری ورته ! - به لام ئە لئی چی، ره مه زانی ش وه کو هه ره که سیکی تری ئەو شاره، میه ره بان و به خشنده یه، بۆیه گه ردنی سه ییدی ئازا دکرد .
فه نتازیای خه لکی ئەو شاره و بر واکانیان سنوور به زین بوون . بر وایه کی با و هه بوو ده رباره ی ئەوانه ی که به نامه ردی کو ژراون، گوايه له گۆره کانیانه وه راستبوونه ته وه و هاواریان کردووه " بۆچی . . بۆچی . . " وه کو پرۆتییستیک دژی تاوانبار ه کان . که سانی وا هه بوون سویندیان ده خوارد، که به شه وان گوئیان له و هاوارانه بووه !

ئەم بر وایه ریگکه وتبوو له گه ل کوشتنی کابرایه کی بیوه ی وه ک عه بی قه ساب، له شه ویکدا به نامه ردی ته قه یان لیکرد " نه مرد هه تا چاوی به سه میعه ی که چه گه وره که ی که وت ! پۆلیس ئەم تاوانه ی دژ به نه ناسراویک تو مار کرد . هه روا هاواروادی ئەو ئافره ته ی وا دژ به ژیا نه کاره ساتاویه که ی خۆی سووتاند " لاشه پیروژه که ی له ناو ژووره تاریکه که ی که وتبوو . هه ندی پیره ژن ده یانوت " کچی کی باشبوو، به لام نه عله تی لئ بیت " کافره و دۆزه خ جیگایه تی . . . خوا مروقی دروستکردووه بۆ ژیا ن و ته نها خۆی به پر سیا ره له سه ر روح سه ندنه وه ی . . به لام ئەم، شه یتان فرمانی پی کردووه خۆی بسو تی نی ت و سه ری چی له ئیراده ی خوا بی کردووه . . هه ی نه عله تی لئ بیت " . . .

شاری خه می شیتانه و سه رنجدان و عه به سی ئەو ریگا بیسه رو شوینیانه ی وا مروقه کان هه ره له سه رده می بی سه رده مه کانه وه پید اچوونه . . بویرانه زه ق زه ق چا و له ناو چاوی مه رگ ده نین و له گه لیدا چه پله ریژان بۆ ژیا ن لیده دن بۆ ئەو ژیا نه پر مه رگه ساته ! . . ئە مه جو ری ک بوو له کوتایی پیه نیان به مه رگ و کار تی کرد نه کانی له سه ر ناخی بوون .

کاتی ک ئوقیانۆس بۆ سه ردان ده هات ده یوت : له هیچ جیگا و ریگایه ک نمبینه وه و نه مبیستووه به و شوخی و نه به ردا یه ته دا مه رگ " ئەو مه رگه دل شکین و سامنا که بیه زین ری ت . ئەم کاره ته نها به مروقه ئەلۆه نی کان ده کری ت، به وانه ی که خه لتانی خوین بوونه، ئەوانه ی که بۆ ساتییکی چاوی که وتنی باخه کانی شاره که، شه وان ملی ریگای مه رگ ده گر نه بهر . . .

هۆشیار : ئە ی هاوار ئەم کاره بۆ ئە که ی که نعان . . که نعان مه که ! کوره ده فه وتی ت، به چه که شه وه کان ریگای مله و کناریان و په له چه فتیان گرتووه . . .

محیدین : من ئە زانم تو شیتی باخه کانی، به لام وا مه که تیا بجیت . . که سانی تری ش هه مان شتیان پیده وت، به لام که نعان له ناو میحرابی بۆنی دار هه نار و دهنگی شالوور و گوگوختی کان ئە سیر بووبو و هه ره بۆیه سه ره پای بی مال و بی کار و بی حال بوونی به

گه شبینیوه “ به گۆرانی ولامی ته می و ئامۆژگارێکیانی دهبایه وه :

دنیا سه فه ره . . . گشتمان میوانین

که ی تییمنه دنیا . . . که ی چیم نێزانین

روژگاره و چوگه سه ر . . . هه ر وه ک ریگه ی سه فه ر

وه بی ده نگ و بی خه وه ر . . . سه فه ره هۆ سه فه ره

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ . . . هۆ هۆ

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ . . . هۆ هۆ

له ی دنیا مر دم خۆشی نه دیمن

له ی دنیا مر دم خۆشی نه دیمن

هه ر ئاخه وکیشیم هه تا مریم

هه ر ئاخه وکیشیم هه تا مریم

روژگاره و چوگه سه ر . . . هه ر وه ک ریگه ی سه فه ر

سه فه ره هۆ . . . سه فه ره هۆ هۆ

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ هۆ سه فه ره . . .

له م کاته ده نگێک ده لێت " مادر بگو . . . مادر . . . ده بیژ . . . قسه یه ک بکه !! " . . .

جا قسه ماوه هه تا بیکات ؟ نه یشی ده ویست به گریان بدویت. له چرکه تایبه تیکاندا وشه کان بایه خی خویان له ده ست ده دن، چاو چیی زمان ده گریت و فرمیسه که کان چیی وشه کان . . . ده یزانی، ئه و ده یزانی به م زوانه سه فه ر ده کات !! . . . له . . . سه ر . . . سه فه ره . . .

ریبین وتی : سه فه رت به خیر . . . تو، ئه ی ئه شکى نه هات و چاره پوانی روژی خنده باران، به خیر بچیت. به خیر بچیت باوانه که م . . . به . . . خیر . . . ئه لوه ن ئاگادارت بییت . . . گله یه کانت وه بان دیه م دایکی خۆم . . . به فرمیسه ک و بیده نگى ولامت ده ده مه وه .

این آشک های شور . . . از کجا می آید، مادر ؟ . . .

شاری هه ژاره که نه، مه که مه د عه لی ئاسا که هیچی نه بوو، ته نها جیی نووستن و چه ند مه نه جله و قاپییک بو خواردن خۆی و رادیویه کی رووسی. ئه گه ر که سییک هه زى کردبا تورپه یی و جمین به بار به سه ریدا ببارییت و بیته سینه ما و قه شمه رى ناو چایخانه “ به سی بوو ته نها بلێت " رادیوی رووسی یا پیشه سازیی رووسی خراپه ". هه مه ده یکرد به روژی خۆی “ چه ناگه ی خۆی ده گرت “ قور ده چو به سه ر کابرا “ له جوینه وه ده ستی پیده کرد هه تا تفلیکردن “ کابرای به جاسوس و کریگرتیه ئیمپریالیزم له قه له م ده دا “ خوشک و دایکی کابرا ده کران به (سه ی حاجی) ، سه ی ره له وه دا بوو، کابرا (هه ر که سییک بوایه) وه کو سوته به هه یچ شتییک ته ر نه ده بوو “ جا یه کییک وه ک ته حو، به ده بوڈ یا (مه م . .) نموونه یه کی به رجه سه ته بوو بو مامۆستای تر زل “ ده به نگ و جه یش ئه لشه عبی ، به چی ته ر ده بوون “ به تایبه تی ئه گه ر ده ریاکه هه مه عه لی بییت ! ئه مانه خواخوایان بوو، که سیکی وه ک هه مه عه لیان ده ست بکه ویت. ئاشکرا بوو بو هه موو که سییک، که کاکه هه مه بیتاوانه و پیاویکی به حورمه ته، وکه سه که ی تر شه رفروشه، خوامکردبی مه لا عارفیش بییت ! شارییکی ئاسان وه کو حوسین نه شه، ئه گه ر توکاوه گه رم و زۆر هه رزانه که ی مام حوسین نه بوایه، ده بوو زۆر جار منداله کانی گه ره ک به برستی بچه قوتابخانه. له هه مان کات یارمه تیه کی ده گمه ن بوو بو ده یان گه نجی بیکاری گه ره که که هه روا بو ئه و دایکانه ی وا نه یانده په رژا خیرا زه می نیوه رو ئاماده بکه ن.

شاری خالو په نه جله ی هه نار فروشه “ چاویلیکه که ی به جوړه ها زه مق و ته ل و په ت ده به سه ته وه، هاوینان سه به ته هه نارییکی بچوکی ده هیئا و له ته نیشت ماله که ی ئه حمه ده قه نه داده نیشت و ده یفرۆشت، منداله ئاگرتیبه ربۆکان پییان ده ووت “ خالو په نه جلی . . . په نه جگه د وه چه نی ” . . . شاری مام کاکلی فره زان و دلته ره، ئه گه ر پرسیا رت لی بکه ردا یه “ ماسه که ت چۆنه ؟ ” یه کسه ر تا قه

وئلامهكهی دووباره دهكردهوه " ماسهكه م شيرينه " " خهنى دهبوو، كاتيك گهجهكان، حهبهشيان توپهدهكرد !!
گهجه توشهكان وهك باهره رهش و فایقه " دهستیان بۆ گونی حهبهش دهبرد و پێیان دهوت " گهواد تو كیر نهیرید، ئهرا ئهوه ژن
نایهیرید. حهبهشیش دریفی نهدهكرد " ئی، خوشگهگهده ئهپام بار، حهتا نشاند بیهم دیرم یا نهیرم ! "
" كوره گهواد بچو، من چوین خوشگهگهده ئهرا بی گونینگ تیرم " ئهویش ئیتر پهتی دهبري و به توركومانى دهستی پیدهكرد " وله
دیهره م سه نه هه ی گویتیران گیت " سیچم به به و به به سن گویره . . . هتد "
شاریکه تهنه بۆ كار و ژيانى هه ره وه زی له دایك بووه، هه ر له بناغه وه به پیته " جۆره ها به روپوومی تیدا سه وزده بییت، سه رتاپای
نهوته .

هۆشیار : به لام نهوته كه هه یچ رۆلیكى نه ده گێرا، سوودی هه ر به قه د سوودی كیری كه ره كه ی مامه یا وه ر بوو.
بورهان : هه ر به جارئ هه یچ رۆلیكى له په ره سه ندنی ژيانى رهش و رووتی شاره كه دا نه بینى، وه كوو بلایی ئه و نه وته كوله یه " بلیم
چی، " مامه و كاكه یه " ، بونی و نه بوونی وه كو یه ك وا بوو. خه لكی شاره كه بۆیان هه بوو تهنه بۆنی بكه ن " كه سه نه یه زانی چۆن
ئاودیوو ده كریت " نرخى رۆژانه ی به رمیلێك به چه نده " بایه خى كار و ره نجى مام جومعه له بازارى جیهان و بۆرسه و بانقه كان چه نده
" بۆچی خانوو و كۆلان و ریگا و بانى شاره كه وه كو ریا ز یا دۆحه ی لینه هات ؟ .
نازاد : یاری خواردنى شیرى حوشتره كان له نه وته كه به كه لكتر بوو بۆ شاره كه " هه ر به قه د هاتنه كه ی تا هر یحیا بایه خى هه بوو.
محیدین : (به پیکه نینه وه) ئه گه ر بۆرى نه وته كه له ته نیشته مالى عه لى شه ره فه، یا هۆشیار برۆشیتایه، ئه وا هه موو گه روگرفته كان
چاره سه ر ده بوون " به هاوسانى دابهش ده كرا و خه لكی شاره كه ش رۆژی دوو سی سه عات به نازادى له بواریكى خولقینه ردا كاریان
ده كرد و زۆریه ی خه لكه كه سوودی لیوه رده گرت، به لام ئه لایی چی ؟ .

محهمد : نهوته كه زیاتر زیانى هه بوو له وه ی قازانجی هه بییت، خاوه ن و به ره مه یه نره راسته قینه كانى، وهك خالو جومعه ی كه پر كرد
حه میدی باوكی یاسینی كه پ و گێژكرد، باوكیشم تا قه تی نه مابو قسه ش بكات. نهوته كه بوو به ئاگر بۆ گیانی خه لك " سه یه د ئه حمه د به
خۆی و منداله كانیه وه بۆ هه ولێر شاربه ده ركران، كرا به كرێكار له كارگه ی جگه ره كه، له گه ل نه ناس و فوئاد له یه ك ژووردا ده ژیا،
پیش ئه وه ی منداله كانى بۆ هه ولێر بیات، جارێكیان وتی " ئاخ نه وت و جگه ره كوچا مه رحه با " . له و شاره نه فرۆكه خانه یه ك - به
گۆره پانی دووگۆلیه كه یان ده ووت فرۆكه خانه، چونكه هه ندی جار هیلوكو پته رى لیده نیشته وه - " نه جیگای ته له فۆنیكى سه ر جاده " .
ته نانه ت نرخى به نزین و نه وته كه شی هه رزانتر نه بوو و به دواكه وتووترین شیوه ده فرۆشا، با بلیم بۆ سویندیش، چپه نجه یه كى ژیان و
مرۆی شارى نه وت به رچا و نه ده كه وت، تهنه كرێكاره هه ژاره كان و سه فه ر تاسه كانى دهستیان و په نجه ئه ستوره كانیان و نه خوینده وار
و جامانه و مشكى له سه ره كان نه بییت، كه به بی ئه وه ی جارێكیش له له نده ن ژیا بن یا پورێكیان له نده نی بییت، به باشى زمانى
ئینگلیزی فیروون و قسه شیان پیده كرده . . .

محیدین : له راستیدا شاره كه توانای ئه وه ی هه یه به تا قى تهنه خۆی به پۆه وه بیات، مه لبه ت ئه م جار ه یان پاش شه وه و به چكه
شه وه قران، به شیوه یه ك چیت هه تا هه تابه سه ر هه لته هین. ده بی ده ستبگیریت به سه ر هه مو بنگه و تفاق و مال و مولكى
ده زگاكانى داپلۆسیندا " نهوته كه خۆمالى بكریت و كۆله كتیف به ریوه بچیت " خودی كرێكاره كان پریارى ئاستى به ره مه یه تان و
سه عاتى كار " بیمه ی ته ندروستى بدن " به هۆی ئه وه ی داوده ئه عا سه له هاى سه له كرێكارى بۆ سه وزه ی نه فت فرۆش ده كرد " زۆر
جار هه ر ئه و به تا قى تهنه له به نزیخانه كه به رمیله زله كه ی پر نه وت ده كرد و به سه ر شانى ئه سه په كه وه ده بیه ست " بۆ فرۆشتن به
ناو شاردا ده یگێرا. داود شایه نی ئه وه یه، بكریت به به رپرسی دابه شكرنى نه وته كه ونوینه رایه تی كومونه ی شاره كه بكات بۆ
په یمانه ستن و كۆبونه وه كانى نه ته وه یه گرتوه كان. مانیفه كتۆره كانى دارتاشه كان یه كبخرین و بكریت به یه ك كارگه . فابریكه كه ی كاول
خه تاسه له لایه ن كرێكاره كانه وه داگیر بكریت و خۆیان به ریوه ی به رن و ده بی ده ستبه جی بۆ جیگایه كى كه نار شار بگوێزیته وه .
دوكانى فیته رچێكانى ناو گه راج و خانه كان یه كبخرین و كارگه یه كى كۆلیكتیف له لایه ن خۆیا نه وه دابه زرینن، تراكتور و ئۆتۆمبیلی
سه رۆك عه شره ت و ئه فه ندیه كان، پاش ده ست به سه راگرتنیان، بكرین به مولكى هه ره وه زی لادیکان و زۆر شتى تر.

هۆشیار : من خۆم دلنیام له وه ی، كه گه نجه هه ژاره كانى گه ره كى جه له وه - شان به شانى خالو ئه حمه د (یه كێك له كۆنترین
كرێكاره كانى كومپانیای نه وته كه یه) له كار ده ركرا و كریدان به شوفیری پرۆژه یه كى ئا و له هه ولێر، هه موو رۆژێك قاپێك ئاره قى

زه‌حله‌ی عیتکاوه‌ی ده‌خوارده‌وه. خالو ئه‌حمده جارێکیان وتی : له ولاتانی تر ئه‌وه‌ی سێی ساڵ له جیگایه‌ک خزمه‌ت بکات، پاداشت و مه‌دالیه‌ی ده‌ده‌نی، که چی من پاش سێی ساڵ له‌کاره‌که‌م ده‌رده‌کریتم، کارێکم ده‌ده‌نی که نه‌مکردوو! و هاوڕێکانی، ده‌بن به ناوکی کار و دیسپلینی کۆلیکتیغانه “ چونکی، ئه‌و گه‌نجان له هه‌موو هاوینیکدا به هه‌روه‌زی و به بی‌پاره، پرڤیکان دروسته‌کرد ” ده‌یان به‌رمیلیان ریزه‌کرد و پریانده‌کرد له به‌رد. به‌م شیوه‌یه هه‌موو دانیشتوانی جه‌له‌وه به شیوه‌یه‌کی خێرا و ئاسان ده‌گه‌یشتنه ناو شار “ پتویستیان به‌وه نه‌ده‌ما له تهنیشت مائی هه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی و به سه‌ر پرده ” که له هه‌رزه‌که ” یا له تهنیشت مائی قه‌حتان ئه‌فه‌ندی خوێری، به‌رامبه‌ر به به‌ریوبه‌رایه‌تی ئه‌منه‌که‌وه و له پێشی مائی قایمقامی کۆن و حوسینییه‌که‌وه تێپه‌رن !.

هه‌مان کاری هه‌روه‌زی له کاتی سه‌رام یا بۆ رینی هه‌ناره قه‌لشیوه‌کان ئه‌نجام ده‌درا “ ته‌نانه‌ت بۆ شوشتنیش، مائیگه‌رمه‌وه‌که‌یان گه‌رم ده‌کرد و هاوسێکان له‌وێ خۆیان ده‌شوشت. باوکی عادلێش ئه‌وه‌ی هه‌ژار بوايه نرخی ده‌رزی لێدانه‌که‌ی ئی وه‌رنه‌ده‌گرت، زۆر که‌س پێیده‌وت ” نه‌گه‌ت تۆ خۆت هه‌ژاریت، منداله‌کانی خۆت پتویستیان به‌و پاره‌یه هه‌یه ” به‌لام باوکی عادل گوێی به‌و پیاوه هۆشمه‌ندانه نه‌ده‌دا، به هه‌مان شیوه‌یش، خۆی و دوو کورپه‌که‌ی له لای ئه‌ده‌م حه‌لاق و پاشان له لای خه‌لیل حه‌لاق سه‌رتاشینه‌که‌یان به‌خۆپای بوو. .!

دانیشتوانی گه‌ره‌کی جه‌له‌وه ده‌یانوت : حه‌وت ئه‌ستیره دره‌وشاوه‌که‌ی ئاسمان، حه‌وت خوشک و براکه‌ی ئه‌و به‌رن ماله‌که‌یان له تهنیشت مائی سه‌لاح به‌ختیار و محسن ئه‌حمه‌ده له که‌ناری ” شیتته‌که ” هه‌تا ئه‌و دوایانه‌ش ژورێکی تاریکیان هه‌بوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌وێرا بچیتته ناوی !.

دوور نیه ئه‌مه نیشانه‌یه‌ک بوبوێت بۆ چاره‌نووسی مسۆگه‌ری خه‌لکی ئه‌و شاره له په‌رش و بلاوی و لانه‌وازیبونیان به سه‌ر هه‌ر پێنج کیشوه‌ره‌که‌دا. بوونی حه‌وت ئه‌ستیره‌که کارێکی جادوکه‌رانه‌ی ده‌کرد. خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی له هه‌ست به تهنایی کردن رزگار ده‌کرد. هه‌ندێ جارێش هه‌سوودیان پێده‌بریت، چونکه ئه‌وان له جیگا به‌رزه‌کانیانه‌وه، چاویان به شاره‌که ده‌که‌وێت “ رهنه‌گه‌ گوییان له قسه قۆره‌کانی جاسم ئه‌فه‌ندی یا که‌نعان ئه‌فه‌ندی بپیت یا له پیکه‌نین به تهنیشت مائی و فولکس فاگنه چه‌کنه‌فسه‌که‌ی خسه‌بکه‌ن، یا شیوه‌ن بۆ بارکردنه ناهه‌قه‌که‌ی مائی باوکی ئه‌سکه‌نده‌ر بکه‌ن !

بلیم چی، نه‌ناس، خۆشی سه‌یری به هه‌ندێ بروا و بۆچونی خه‌لکی ئه‌و شاره‌دا ده‌هات، جارێکیان باسی ئه‌وه‌یان کرد که ” خدر زنده، که گوايه شاره‌که به دیوی رۆژئاواوه ده‌پاریزیت، هیشتا زیندوو ” شه‌وان به جلوه‌رگی شه‌روه له کۆلان و شه‌قامه‌کاندا سوال ده‌کات، هه‌رچی نان و پاره‌ی ده‌ست ده‌که‌وێت، به سه‌ر هه‌ژار و شیتته‌کانی شاره‌که‌دا دابه‌شیده‌کات.

به هه‌مان شیوه‌ش ده‌یانوت : باوه مه‌حمود، که مه‌زاره‌که‌ی له سه‌ر گردێکی به‌رزه “ له ناوه‌راستی ده‌شتاییه‌کی به‌رین، شاره‌که به دیوی باکووه ده‌پاریزیت و به‌ره‌که‌تی بۆ ده‌هینیت. شه‌وان ” مێرده‌ز مه‌هره‌بانه‌کان، ئه‌وانه‌ی شاخیان هه‌بوو ” به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت ده‌پاریزیت. هه‌روا ده‌شیان وت : ئه‌وه‌ی بروات بۆ خزمه‌تی و تکای ئی بکات، به موراوی بگه‌یه‌نیت “ موراوه‌که‌ی جیبه‌جی ده‌کات. ئه‌م بروایه به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت له نێو دلداره‌کاندا باو بوو، به‌لام به مه‌رجێک حه‌وت به‌رد له به‌رده‌کانی تهنیشت گۆره‌که‌ی له سه‌ریه‌که‌وه ریز بکات. ئه‌وانه‌ی پێیانده‌کرا به‌رده‌کان له سه‌ریه‌ک ریز بکه‌ن، له خۆشیاندا ده‌فرین “ پێیان ئه‌رزی به‌خۆ نه‌ده‌گرت “ له مه‌زاره‌که‌یه‌وه وه‌کو فرۆکه داده‌به‌زین بۆ خواره‌وه. پیره‌ژنه‌کان خه‌ریکی بخور داگیرساندنبوون “ له به‌ر خۆیانه‌وه هه‌ر ده‌یانرپێسی، که‌سیش لێیان حاله‌ی نه‌ده‌بوو، بچگه‌ له - برا پوو “ باوگه‌ پوو. . . یا “ باوه مه‌حمید بکه‌ خاتر. . . مراره‌گه‌م حاصل بکه‌. . . ”

له‌و ناوه هه‌والێک بلاووبوووه، که ده‌یانگێرایه‌وه، هه‌زار سویندیان بۆده‌خوارد، گوايه یه‌کێک له‌و عه‌ره‌به قوربه‌سه‌رانه‌ی که وا رۆژم به زۆر یا به ته‌ماح بۆ لادیکانی ناوچه‌که‌یان هینابوون “ لقه دارێکی له باخه‌که‌ی نزیکي باوه مه‌حمود بریبوو “ ئه‌ویش که چاوی ئی ده‌بیت، توپه‌ ده‌بی و ده‌ستێکی ئی ده‌وه‌شینیت و گۆجی ده‌کات. هه‌ندێ که‌س ده‌یانوت، باوه مه‌حمود ناسیوناالیسته !! بۆچی ده‌س له گه‌نجه‌کانی ئه‌و شاره ناوه‌شینیت، که سالانه به لایه‌نی که‌مه‌وه سێ جار بۆ سه‌ردانی ده‌هاتن. له‌و سێ رۆژه ئاره‌قخۆری و شه‌لاتی بازاری و لۆتیتی دنیایان ده‌کرد، که‌چی به خه‌یالیان نه‌ده‌هات. ده‌ستوه‌شاندنی چی، ته‌ره‌ماشی چی، هه‌ندێ که‌س ده‌یانوت، له‌و سێ رۆژه باوه مه‌حمود له که‌رامه‌ت و باوکایه‌تیه‌که‌ی خۆی ده‌که‌وت “ ده‌بوو به قه‌شمه‌ریک له‌و ناوه.

ته‌نانه‌ت جارێکیشیان خدر زنده به شاهینه کوێری وت : تۆ بۆ ئاره‌ق ده‌خۆیت، نازانیت ئاره‌ق خواردن حه‌رامه ؟

شاهین : هه‌ر تو نوقسان بیت، توش دم کردیده‌وه، بیژه پیم، ئه‌را، ئه‌را خودا حه‌رام نیه کورم کردیه، له روشنایی دنیا مه‌حرووم

کردیه، لکن ئەرا من حەرامە عەرەق بھۆم ؟

باوە مەحمود : قسەگەد فرە حەقە، راست کەید، یەلا لە من عاجز نەو، ئەویش با هەر ئەرا خۆی گوی بھۆد، عەرەقەگەد بھۆ، نوش گیاند بوود. . .

عەلەمداریش، گواہی شارەکە بە دیووی رۆژھەلاتەو دەپاریزیت، بەلام هیچ نەبوو هەر فشه بوو، چونکە هیچ نیشانە یەکی پێشان نەدا و هیچ تۆلە یەکی بۆ دارخورما سەرپراوەکان نەسەندەو. خەلکیش چیتەر متمانەیان پێنەما و بۆ زیارەتی نەدەچوون، بۆیە ئەویش لە خەجەلەتیدا سەری هەلگرت !

هەر لەم کاتەشدا، خەلکی هیچ گۆییان بە ئیمام عەباس نەدەدا، ریزی عەباس نانەوايان زیاتر دەگرد لەوێ ریزی ئەو بگرن. دەلێن، هەندێ پیرەژن لە ئیمام عەباس کۆبوونەو و هەرچی قورپی عالیاوە هەیه بە سەریاندا کردووە، ئەویش خۆیری خۆیری فزە ی نەکردووە !

لە ناوەراستی حەفتاکاندا، لە دەور و بەری ئەو شارەدا، لە نزیک یەکیک لە رەبایەکانی ئینگلیز، گۆریکیان دۆزییەو، " بە بێ هیچ لێکدانەو یەکی خیرا ناویان لێ نا ئیمام تازە. هەتا ئەو دوواییانەش هیچ ئاگاداریەکی دەربارە ی ئیمام تازە نەزانرا و هیچیشی بۆ نەکرا " هەرچەند دووریش نیە، گۆری سەربازێکی ئینگلیز بیئت، یا گۆری شایەتیک بیئت لەسەر تاوانیکیان " بە هەمان ئەندازەش، دوور نیە گۆری بیئتوانیک بیئت، بە دەستی ئینگلیزەکان کۆژرابیئت، وەکو تۆلە سەندنیک بۆ وونبوونی یەکیک لە سەربازەکانیان. دەگێرێنەو رۆژیکیان سەربازێکی ئینگلیز ویستویەتی ئافرەتیک زەوت بکات " ئافرەتەکەش سەربازەکی بردۆتە مالەو " کاتیک لە هەموو شتیک دنیابوو، هەستاو سەربازەکی کوشتوو و فرەیداو تە ناو بیری مالەکەیان. . .

هەر لەم سالانەشدا بوو، مەلا تەیارە (ئەو نەندە خۆی بە " مارکسی و چەپ " دەزانیت، هیشتا خزمەتکاریکی وەفادارە لە بەردەم دەرگای جەلە جەلەو. ئەو پالەوانە لە لینین و یوسفە سمیل زلیش رازی نیە، کە چی بە بەرپۆه بەری کارەباکە ی سلیمانی رازیە !!) . نانەوايان زیاتر دەگرد لەوێ ریزی ئەو بگرن. دەلێن، هەندێ پیرەژن لە ئیمام عەباس کۆبوونەو و هەرچی قورپی عالیاوە هەیه بە سەریاندا کردووە، ئەویش خۆیری خۆیری فزە ی نەکردووە !

لە ناوەراستی حەفتاکاندا، لە دەور و بەری ئەو شارەدا، لە نزیک یەکیک لە رەبایەکانی ئینگلیز، گۆریکیان دۆزییەو، " بە بێ هیچ لێکدانەو یەکی خیرا ناویان لێ نا ئیمام تازە. هەتا ئەو دوواییانەش هیچ ئاگاداریەکی دەربارە ی ئیمام تازە نەزانرا و هیچیشی بۆ نەکرا " هەرچەند دووریش نیە، گۆری سەربازێکی ئینگلیز بیئت، یا گۆری شایەتیک بیئت لەسەر تاوانیکیان " بە هەمان ئەندازەش، دوور نیە گۆری بیئتوانیک بیئت، بە دەستی ئینگلیزەکان کۆژرابیئت، وەکو تۆلە سەندنیک بۆ وونبوونی یەکیک لە سەربازەکانیان. دەگێرێنەو رۆژیکیان سەربازێکی ئینگلیز ویستویەتی ئافرەتیک زەوت بکات " ئافرەتەکەش سەربازەکی بردۆتە مالەو " کاتیک لە هەموو شتیک دنیابوو، هەستاو سەربازەکی کوشتوو و فرەیداو تە ناو بیری مالەکەیان. . .

هەر لەم سالانەشدا بوو، مەلا تەیارە (ئەو نەندە خۆی بە " مارکسی و چەپ " دەزانیت، هیشتا خزمەتکاریکی وەفادارە لە بەردەم دەرگای جەلە جەلەو. ئەو پالەوانە لە لینین و یوسفە سمیل زلیش رازی نیە، کە چی بە بەرپۆه بەری کارەباکە ی سلیمانی رازیە !!) . باوکی هیلانە وتی " خوا بکەم کەس وەکو مەلا تەیارە خۆی نەکا بە پەند "

مەلا تەیارە لە سەر ئۆتومبیلەکی بەردەم بارەگای جەلالیاندا چاری دەدا : مەلا بمری خوینی هەرزانە جەلال بمری خوینی گرانە. . .

لەم کاتەدا، ئیبرایم رەئوف وینە یەکی بچوکی مەلا موستەفای لە گێرفانی چاکەتەکی دەرکرد و بەرزی کردووە و کەوتە جاردان، بەلام بەم شیوہ یە :

جەلال بمری خوینی هەرزانە

مەلا بمری خوینی گرانە. . .

کابرایەکی ئەرکەوازی خوینی گەرم بوو :

ئەسبەگە ی مەلا قن کردە بەرزی

ئیران و عیراق لە تاوی لەرزی. . .

(هەمی ترحیو حاکم ئەفەندی) !

هۆشیار وتی : کاتیک ناوی ئەمانە دیت، قسەکە ی کابرای عەرەبم دیتەووە یاد " ئوفیش ریحت هەلی . . . "

ئەوێ سەرنج راکیش بێت، ئیمام و ئەسحابەکانی دەرووبەری ئەو شارە، قەد لە بەزم و رەزمی جوانان و سەرخۆشی و گێچەلەکانیان تووڕە نەدەبوون، لەوێش سەرسوڕهێنەرتر، قەد بێزارنەدەبوون لەو کەسانە ی کە روژیان لە سەر شان هەلدهگرت و هیچ غەزەبێکیان لێ نەدەگرتن. هەمان هەلوێستیان هەبو بەرامبەر ئەو کچ و کوڕانە، کە بۆ فرسەتیک دەگەران، یەکتەری لە باووش بگرن یا ماچیکی یەکتەر بکن. . . ئوو، ئیمام و ئەسحابەکانمان چەند مۆدیرن " چەند مەردانە و دلباش بوون. لەو شارە کەس باسی شیعه و سونیتی نەدەکرد، هەموو پیکرا لە روژانی عاشورادا سنگ و زنجیریان دەکوئا، تەنانەت شوێکی گەپەکی مەیدان، لە دەستەکانی روژانی عاشورادا ئالای سووریان بەرزەکردەووە لە پال ئالای رەشەکان (ئالای شیعه ئەنارشیستەکان) " لە خۆیانیان دەدا و بە یەک دەنگ هاواریان دەکرد :

ئیمە لە مەیدانەووە

وہناو شوێگانەووە (شەھیدانەووە)

بۆ حەسەن و بۆ حوسین

ئیمە رەش پۆشەووە

بەلام کاتیک عادل ئەمن و بەھا ئەمنی گۆرپەگۆر - روژیکیان لە هەولێر نەناسکە و جەبار واشە بۆ کۆرپکی ئەدەبی چوبوون، دەبینین بەھا لە پێشی پێشەووە دانیشتووە، کاک واشە بە پیکەئینیکەووە وتی " ئاخ بەھا خەر، توو و ئەدەب کوجا مەرحەبا " - گوێیان لە بەستە ی شوێکان بوو، بە پۆلیسیکی زۆرەووە هاتنەگیانیان، بەدار و شەق کەوتنە ناویان " ئیتەر ئالاکان بەلایەک دەکەوتن " وکۆرگەل هەر کەسی بەلایەک - هەر ئەتووت سالی حەفتاوتۆیە - " لەولایشەووە تەعزیه بارانی ئیمام حوسین و سەید چاوەروانی دەستە ی خوێنگەرەکانی گەپەکی مەیدانیان دەکرد !

ئەوێ راستی بێت زۆریە ی گەنجەکان بە نیازی دلداری بەو کارە هەلدهستان " روژەکانی عاشورا خیر و بەرەکەت بوو بۆ ئەوان " سنگیان رووتدەکردەووە " توند سینگیان دەکوئا، هەتا سنگیان باش سوورەووە بێت " نەک بۆ ئیمام حوسین، بەلکو بۆ ئەوێ کچەکان دلایان پێ بسوتیت " هەپروو چوین سینە ی قرمز ببیە " وای بومە قوربانت عەزیزەگەم " !

کاتیک دەستەکان دەگەشتنە ناو حەوشە ی حوسینیە ی گەورە یا حوسینیە ی چوک لە گەپەکی مەزرەعە، گەنجەکان ئەوێندە زیاتر لە خۆیان دەدا. بەلام لە هەمان کات چاویان دەپریە سەربانی حوسینیە کە، چونکە زۆریە ی کچەکان لەوێ دادەنیشن. تەنانەت جاریکیان شیخ موراد لە سەر مینبەرە کەووە بە تووڕەیی هاواریکرد " السماو ینزر الی الارز، و الارز الی السماو، ئاخەر هە ی قندەر وە قن کراوہگان، هە ی قەحپەگان، ئیوہ هاتنە ئەرا تەعزیه ی ئیمام حوسین یا ئەرا عاشقبازی ؟ " . ئەمجار حیمایە کە ی بەدار دەکەوتە گیان ئەو قوڕ بە سەرمانە، ئیمام حوسینیشیان لە بیر دەچوو " قەشمەر بازیکەیش دەستی پێدەکرد. کاتیک شیخ موراد دەیبینی حوسینیە کە چۆل بوو، بە دەست و دايرە کە ی دەوت " بانگ ئەو قحپانە بکن با بانو " ئەرا ئەوێ قندەرە گانیش بانوہ " . شیخ موراد لە یەکیک لە خوتبە بەناوبانگەکانی فەرمووی " بکەنە خاتر خودا و قەورەگە ی ئیمام حوسین، مەیلن دویتەگانان مینی جۆب بکەنە وەر " با حەیا و شەرفمان نەچد " لەم کاتەدا عەلی کاکل، کە یەکیک بوو لە کورە قۆشمەکانی شارە کە وتی : شیخ سوئالیگم هەس .

شیخ : کوڕم فەرموو .

عەلی کاکل : ئە ی یاشیخ، دویتەگان خۆد ئەرا مینی جۆب کەنە وەر ؟

شیخ موراد : کوڕم لە بەر ئەوێ، دویتەگانم لە دالگیان حیز ترن " .

عەلی کاکل (بە چەپلە لیدان و فیکە کێشانەووە) یا حوسەین، یا حوسەین، رەحمەت لە باوگ ئەوێ سینە کوت . . .

لە بەر ئەوێ عەلی کاکل شەرمی نەدەکرد و رووی هەبوو لە بەرچاوی هەزار کەس قسە و پرسیاری خۆی بکات، بۆیە زیاتر ئەم بوو، کە قسە یەکی نەبجی ببیستایە، ریک دەهاتە مەیدان و شمشیر و قەلغانی هەلدهگرت ! .

شیخ موراد لە خوتبە یەکی تردا فەرمووی " ئیمامی عەلی پیاویکی زۆر بە هیژ بوو، هەموو زەمینی هەلگرت و خستیە سەر شانی " .

عەلی کاکل، ھەستایە سەر پێ، دەستی بەرزکردووە و وتی : یاشیخ پرسیاریگم ھەس.

شیخ مورا : ھەم چەس، خێرە ؟

عەلی کاکل : وەختی ئیمام عەلی زەوی خستە بان شانی، پای لە کورە بوی ؟

شیخ مورا : کورم پای ئیمام عەلی لە کوس دایگد بوی.

عەلی کاکل : یا حوسەین، یا حوسەین. . .

ھەموو خەلکەکە دەیانکرد بە پیکەنین و روژی خوێان. . .

ھەندی کەس ھەبوو دەبوت " عەلی کاکل بە فیتنەیی کەمال دەلی، ئەم قەشمەری بازارییە دەنیتەوہ " ھەشبوون دەیانوت " برا شیخ مورا خۆی کابرایەکی قۆشمە و زمان شیرینە و ھیچ لە دل ناگری، ھەر بۆیەش تەمەنی گەشت بە سەد و پینج سال ". کەسانی وایش ھەبوون دەیانوت " ئەلەون لە بەر خاتری شارە خەمناکەکە دەس بە تەمەنی شیخ مورا دەوہ دەگریت، چونکە شیخ باوک مردوویش دەھینیتە پیکەنین "

ئەم بار و دۆخە بە گشتی زۆر لەوہ گەورەتر و ئالۆزترە، سەرەرای باشی و دل نەرمی ئیمام و ئەسحابەکان، ئەو خەلکانەیی کە بپوایان بە خوا ئاساییە کە ھەبوو، لە سەر ھەبوونی، گومانیان لێ پەیدا کردبوو. ئەم گومانە پەيوەندی بە مەلایە کەوہ ھەبوو بە پراست خواناس بوو، روژیکیان قورعانی ناو پەرۆ سەوزە شپەگەیی و ھەموو پەرتووکە ئاینیکانی کۆکردوہ و لە بەر چاوی ھەموو خەلکەکە سوتاندنی، وەکو پڕۆتستیک دژی بپیری رووخاندنی دتی تۆلە فرووش - کیلومەتریک لە شارە کەوہ دوور بوو. - لە کاتی سوتاندنە کەدا، مەلاکە، لە بەر چاوی بینەرە تاساوەکان، کەوتە دووان لە گەل قورعانە سوتاوہ کەدا : ئەگەر بە پراست خودا ھەبە و تۆ کتیبی ئەوی، دەبی لە سەر ئەم زولم و زۆرە تۆلەمان بۆ بسینیت. پاشان رویشت.

ئەو خەلکانەیی لە دەورووبەریا بوون تینەگەیشتن، بۆچی مەلاکە لەو کاتەدا سەرنجیکێ قوولی لە کورە روژھەلگرە کە دا " وەکو بلێی سالە ھایە چاوی پینە کەوتووہ " کورە کە خۆی نیە، کە بە ھەموو شیوہەیک بە باشی دەیناسیت. دەلین، مەلاکە لە نوێژ وازی ھینا و پاش گەیشتنی ھەوالی ھەلواسینی کورە کە بە بیدەنگییەکی ترسناکەوہ گیانی لە دەستدا. . . .

ئەوہی راستی بیت، قورئانە کە نە تۆلەیی بۆ خەلکە کە سەندوہ، نە شتیکی بە مەلاکەیش کرد، بۆیە کۆمەلێ، کە ھیشتا لە خۆشەویستی ئەلەون دوور بوون، بپاریاندا لیتی نزیک بینوہ. یەکیکیان ھوت شو و ھوت روژ بە دواي یحیا دەلیدا گەرا، ھەتا عیدانەیی بینی " ئەمیش پێی ووت لە کوئی یحیا دەبینیت. کابرا چوو بۆ لای یحیا و پاش سەلام، پرسیاری لیکرد : کی ئەلەون نیە ؟ یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە ئاوە کەیی تۆشی بیت " لە تەنیشتیوہ رویشتیبت " خۆی پێ شۆردیبت " خەوی پێوہ بینیبیت. ئەلەونی ئەو کەسە یە، ھەناسەیی کەسیکی ئەم بەری یا ئەو بەری بەرکەوتیبت " لە تەنیشتیوہ دانشتیبت " چاوی پیکەوتیبت " گوئی لە ھاژەیی بویت.

کابرا : ئەی ئەگەر شەو بوو و کەس نەبینی ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، ئەگەر کەسیکی ئەم بەری یا ئەو بەری پێی بە سەر خاکە کەیی دابنیت !

کابرا : ئەی ئەگەر خەلکی ئەو شارە پێیان بە سەر خاکە کەشیان دانەنا ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، ھەرچی ئەکات، با بیكات، بەلام کەس ئازار نەدات و ئازاردانی کەسیش قبول نەکات. ببیت بە نان بۆ برسێکان " بە ئاو بۆ تینۆکان " بە مال بۆ لانەوازەکان " بە پەنا بۆ بی پەناکان !

کابرا : ئەی ئەگەر پێی نەکرا ئەو کارانە ئەنجام بدات ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، توانای لە پادە بە دەری ھەبە " دەتوانیت بە سۆز " بە گریان " بە گۆرانی " بە ھەلپەرکی " بە ماچ " بە تەفەنگ " بە مۆسیقا " بە لە باوہش گرتن ببیت بە یاری بی یاران !

کابرا : ئەی کەسیکی پیست زەرد یا رەش بۆی ھەبە ببیت بە ئەلەونی ؟

یحیا دەلی : من دەتبینم دوو چاوی ساغت ھەبە و دوو گوئی زلت پیوہە، بۆچی خۆت وەکو کویر و کەر پێشان دەدی ؟ (کابرا ویستی خۆی بچەمینیتەوہ و بکەویتە سەر دەستی یحیا)

یحیا دەلی بە تورەییوہ دەنگی ھەلپری، لە ھەموو مالەکاندا بیسترایوہ : ئەلەونی ئەو کەسە یە، بۆ کەس ناچەمیتەوہ و ری نادات

که سیش بۆی بچه میتته وه !

کابرا بۆ لای کهس و ناسیاهه کانی گه راپه وه و فهرموده کانی یحیا ده لی گتیراپه وه . . .

یه کیکیان وتی " له ئەلوه نه وه هاتووین و بۆ ئەلوه ن ده گه ریننه وه " ئامین !

ئەوی تریان وتی " به ئەلوه نی ئەژیم، به ئەلوه نی ئەمرم، به ئەلوه نی ئەی دەم وه لامی قه برم " ئامین !

که سیکێ تریان وتی " یا ئەوه ته تا ئەبه د به چۆک دادان ده میتینه وه، یا به یه کجاری رۆژ ده میتینه خواره وه و بۆ ملی منداله کان

ملوانکه ی لیدروست ده که ی " ئامین !

به ریزه کان !!

گویتان له ده نگدانه وه یا پیکه نین و گۆرانی خه لکی ئەو شاره بووه ؟ به سه ر غوربه تیاندا تیپه ریوون ؟ ئەی له سوچیکه وه چاوتان له

بیئنگبونیان بووه ؟ ئەی . . . یا . . . ؟ . . .

ئه گه ر ویستان له وه هه موو شتانه تیگه ن، برۆن بۆ قولایی سه رسامبوون، زۆر دوور برۆن . . . بگه رین بۆ واتای شه پۆله کان و بۆ ئەو

سۆزانه ی وا به ژانه قوله کانی ناو هۆره ی جافاندا تیکه ل بووه . بگه رین به دوا ی شه یدابوونیان، که به هه ر دلۆپیکێ ئەلوه نه وه ئالاه .

ئه گه ر هه زده که ن هه موو جیهان به نیگایه ک له به رچاوتان بیئ، برۆن بۆ سه ر که لات ! بیئین چه ند خه راباده مال . . . چه ند خراباته

حال و رۆح !

شاریکێ گلگامشیه " خه میکی گلگامشیه بۆ له ده ستچوونی ئەنکیدۆ . بیه وده ییه کی به رده وامی گلگامشه له هه موو ریگا و بانه

بیئکۆتاییه کان . بیه یوایی و شکستی، به بی هه راوه وریا له ویدا خوویی مات دابوو . . .

یحیا ده لی پیی وت " تۆ زه فه رم پیی نابه ی " تۆ ناتوانی زه فه ر به من بیه ی . . . من هه میشه به ره نگاریت ده که م . . . رۆژ ده که م به

میوانی شه وه دریز و تاریکه کانی شاره که م ! تۆ هه یچ، هه ر هه یچ نیت . . .

هه لا محیدین : دایکه کانم، خوشکه کانم ! موژده بیئ، وا ئاوازی به هاری شاره که مان به پۆه یه، ماسیه کان پییان و وتم "

جادوکه ره کانیش بۆ ئەوه ی بتوانن جادوو بکه ن، یه که م جار به هه موو زمانه کان ناوی ئەلوه ن ده هین " ناوی ئەم به ر و ئەو به ر . . .

عیدانه وتی : گویتان ئەوه چاره نووسه ! به لام ئەه گه ر چاره نووس واتایه کی هه با، بوونی ئەو شاره و دریزه پیدانه به شه ریبه که ی،

چاره نووسیکێ جوانه، له ئاونگی سه ر گه لای دار پرته قاله کان ده چیت " ئەو سه رووده یه، که له هه موو به شه کانی دنیاوه به رزده بیته وه

:

ئاخر ئەوه نامۆبوونه، مرۆڤه ته راده ی جه رگه برین ئازاریکیشیت، پاش تیپه ربوونی بلیونان سال له نامۆبوون . . . چاوه پوانیش له نیو

ماوه کاندای بکوژیتته وه . . .

هۆشیار : هۆ برا، له جیاتای چاوه پوانی، به ئاوه که ی ئەلوه ن که مال ده چیتین . که مال بۆ مرۆڤه، خودی مرۆڤه که ماله . . . !

هه مید : ئای له شه وانی دریزێ ته نهایی

پیئ بلین :

کام سۆز،

کام هاوریی باوه ش گه رم

کام نیگای پر له چاوه پوانی

کام به یان، له تۆ رزگارم ده کات !

ئەی نه ناسی نامۆ، تۆش چرا که ت بکوژیتته وه . . . ئەوه به یانیه

شاره شوخ و جوانه که، به دیار ئاوازی شته که ی تره وه به مه لولیه وه ره شپۆش و ره نگ زه رد دانیشتووه

له وه ده چیت له سه ر ریگای ژوان بیئ له گه ل . . . !!

ره حیم به بلویره که یه وه ده چیت بۆ لیواری ئەلوه ن، ده س له ملی ده کات، و پرسپاری ماسیه کان ده کات ! . . .

ئەلوه ن : ره حیم، بروانه چۆن په لکه زیرینه و قینۆس به دوا ی یه کتری دای راده که ن ! . . . ره حیمی برا، رۆژانی سه ما و خه نده کانمان به

ریگاوه ن . . .

رهحیم بلویرهکەى دەرکرد، پێش ئەوەى دەستی پێبکات وتى " بە ناوى مرۆفەى بەخشنده و میهرهبان، به ناوى نان و ئاوى هاوبهش، به ناوى ئەلوان، به ناوى ئەم بەر و ئەو بەر " پاشان پارچە ئاوازیکی ژەنى، پەلکە زێرینه، پەلسریک ئاسا بە سەر جیهاندا لەم سەرەوه بۆ ئەو سەر دەفەری. . . مەلا محەدینیش

قولاپەکەى دەستی نایە لاوه و بۆ یەکەم جار لە تەمەنیدا، لە سەر چەم هەلپەری. . . جەماعەتیش لە خۆشیاندا خەنى بوون. . . ئەرى ئەو چى رووى داوه ؟؟

لە دەرەوه، دەنگى مەلەکان بەرز دەبنەوه. . . گویم لە گەرى ئۆتۆمبیلەکانە، ئەوا رۆژیکى نوێ دەست پێدەکات. . . هەست دەکەم لە گەل برادەران لە سەر چەم پێکەوه پياسە دەکەین، نەختیک داخى دلمان بۆ یەکتەرى هەلەدەپێژین. . . بەلام راستیەکەى شتیکی ترە، دەبینم زۆر لییانەوه دوورم، بە تاقى تەنها لە ژوورەکەمدا دانیشتووم.

ئەم شەو، شەوى یەلدايه، وخەویش لە چاوم ناکەوێت !! کەسێش نیە، ئەگەر هەشبیت ناتوانی هیچم بۆ بکات، ئەمەش راستیەکى تەلخە و دەبى بینۆشم. .

ئەلوان : نۆش برا نۆش، بۆچى تۆ لە کویت ؟؟

۱۹۹۰/۱ - ۱۹۹۸/۵/۳

.....

مانای هەندى وشە و رسته

۱ - خەرەگە مەمرە وه هاره : کەرەکە مەمرە به هاره

۲ - دایه : دایک " لە ناوچەى سیدەکان دەلێن (دا) " هۆ دا، دایه

۳ - چامور عالیاوه باشوزه : (تورکومانیه) واتە قورپى عالیاوه به سەرتان - عالیاوه دێیهکە لە نزیکى شارەکە.

۴ - دالگ حیزهگان : دایک حیزهگان

۵ - مو عیب علیکم : (عەرەبیه، شیوه زمان) عەیب ناکەن لە خۆتان.

لە دەرەوه، دەنگى مەلەکان بەرز دەبنەوه. . . گویم لە گەرى ئۆتۆمبیلەکانە، ئەوا رۆژیکى نوێ دەست پێدەکات. . . هەست دەکەم لە گەل برادەران لە سەر چەم پێکەوه پياسە دەکەین، نەختیک داخى دلمان بۆ یەکتەرى هەلەدەپێژین. . . بەلام راستیەکەى شتیکی ترە، دەبینم زۆر لییانەوه دوورم، بە تاقى تەنها لە ژوورەکەمدا دانیشتووم.

ئەم شەو، شەوى یەلدايه، وخەویش لە چاوم ناکەوێت !! کەسێش نیە، ئەگەر هەشبیت ناتوانی هیچم بۆ بکات، ئەمەش راستیەکى تەلخە و دەبى بینۆشم. .

ئەلوان : نۆش برا نۆش، بۆچى تۆ لە کویت ؟؟

۱۹۹۰/۱ - ۱۹۹۸/۵/۳

.....

مانای هەندى وشە و رسته

۱ - خەرەگە مەمرە وه هاره : کەرەکە مەمرە به هاره

۲ - دایه : دایک " لە ناوچەى سیدەکان دەلێن (دا) " هۆ دا، دایه

۳ - چامور عالیاوه باشوزه : (تورکومانیه) واتە قورپى عالیاوه به سەرتان - عالیاوه دێیهکە لە نزیکى شارەکە.

۴ - دالگ حیزهگان : دایک حیزهگان

۵ - مو عیب علیکم : (عەرەبیه، شیوه زمان) عەیب ناکەن لە خۆتان.

۶ - حلوه : جوانه " شیرینه

۷ - ئیسە ختاب بیه : ئیستا ووتارەکەت بخوینەوه.

۸ - گوش : گوێ

۹ - قسه گاند : قسه گانت

- ۱۰ - چەس ئەیە : ئەو چیه !
- ۱۱ - جور عەرەبانتەك : (جور : أسحب) عەرەبانەگەد بكیش : عەرەبانەكەت راکیشە . واتە بڕۆ - بە سوکایەتیکەوہ .
- ۱۲ - گوی : گوو
- ۱۳ - واز بار : واز بەینە
- ۱۴ - نێزانی : نازانیت
- ۱۵ - کۆپەك ئۆغلو : (تورکومانیه) واتە کوپی سەگ
- ۱۶ - مەرتەك و مەرت مال ئانی، راحە و لیسەوزەلانی، و الگیا جای للزانی : ژنەكەت لە گەل ژنەكەم رویشتن بۆ سەیران، گیاكە دەگاتە بەرزى ئەژنۆ.
- ۱۷ - ئەرا شارەگە عەبر ئەكەى : بۆچی لە جادەكە تیدەپەپى
- ۱۸ - بەدرەوجەسان : شارێكە سەهر سنوورە لە خوارووی عیراق
- ۱۹ - ولج وین صرتى : (شێوہ زمان) ئەوہ لە كوپی
- ۲۰ - بیا انجا : (فارسیه) : وەرە بۆ ئێرە
- ۲۱ - گیسٹ بوپن : پرچت بېرن
- ۲۲ - بەورەو : وەرەوہ
- ۲۳ - بەو ئەرا ئەیرە : وەرە بۆ ئێرە
- ۲۴ - دەبە : جوړیکە لە تلیاق
- ۲۵ - ھەلھەلە وێرن بوینە . . . دەستە گول و یرن ئەلنە : (کوردی و تورکومانى) : ھەلھەلە بدن بە بالای . . . دەستە گول بدەنە دەستیەوہ
- ۲۶ : وە توجە : بە تۆ چی
- ۲۷ مەزەپریگم ھەس ئەرات : زەرەریکم بۆ تۆ ھەیە
- ۲۸ گان بیە : گان بدە
- ۲۹ جوندیگان : (عەرەبیە، بە عەرەبی دەنووسریت - الجنود -) سەربازەکان -
- ۳۰ لکن : بەلام
- ۳۱ - وەل : لەگەل
- ۳۲ - ئەیەش : ئەمیش
- ۳۳ - کەموتەر : کوتر
- ۳۴ - حەفت : حەوت
- ۳۵ - تەبیعیە، تەبیعی : ئاساییە، ئاسایی
- ۳۶ - وار : (تورکومانیه) ھەیە
- ۳۷ - ئەرا لیوا کردی : بۆچی وات کرد
- ۳۸ - والحسین چان ۱۲۷ تەنەكە : (بە عەرەبی شێوہ زمان) بە ئیمامی حوسەین ۱۲۷ تەنەكە بوو
- ۳۹ - خەلاصی کردمە : (خلاص، عەرەبیە) واتە تەواویم کردوہ
- ۴۰ - زانید : ئەزانی
- ۴۱ - قابل نەدارەد : (فارسەکان وا دەلێن) ، بى بايەخە، ھەیە بە کوردیش دەلێن : قابیلی نیە !
- ۴۲ - بوپەرەوہى : بیپرەوہ
- ۴۳ - عافیئتد بود : بە عافیئتت بیئت
- ۴۴ - نە چە ھەركى بۆ خویدە : (کوردی و تورکومانى) بۆچی ھەركى بۆ خویدە

- ٤٥ - چوین : چۆن
- ٤٦ - هتا : هتا
- ٤٧ - بچو : بچۆ
- ٤٨ - تیرم : دههینم
- ٤٩ - لهیناوه مهوس : له م ناوه رامهوهسته
- ٥٠ - چن : دهچن
- ٥١ - لیوا بکهه : وا بکات
- ٥٢ - نهکههفتیسه دهسمان : نهکههوتۆته دهستمان
- ٥٣ - دویت : کچ
- ٥٤ - سوئال : پرسیار
- ٥٥ - سوزند : دهسوتینی
- ٥٦ - ئەپاد تیرین : بۆت دههینین
- ٥٧ - ئیسه : ئیستا
- ٥٨ - بهنات الریف : (به عه ره بی دهنوسریت - بنات الریف -) واته کیژانی لادی " کۆرانیان دهووت
- ٥٩ - باخ، باخ، بلله بیر شهی ئۆلب : (تورکومانیه) واته بروانه، بروانه، دهزانیت شتیك رویداوه
- ٦٠ - شوپگی : میردهکهی
- ٦١ - شهوه : مۆتهکه
- ٦٢ - کلگ : پهنجه
- ٦٣ - قونته : خو هه لدان بۆ ناو ئاو
- ٦٤ - سویره گه مان : شاییه که مان
- ٦٥ - گزگه کهی : گسکه کهی
- ٦٦ - سیفا : خواوهندی خو شه ویستیه له میتودولۆجیای هیند
- ٦٧ - باندایین : سه رداخن - سه ری مه نهجه له کهی داخست
- ٦٨ - گولولن : یاری هه لمتاین " که لایانی
- ٦٩ - تۆزباقه : ناوه
- ٧٠ - بچۆمهه، نه چۆمهه : بتخۆم، نه تخۆم - کابرا سه رخۆش بووه -
- ٧١ - جمین : جویندان
- ٧٢ - په لك : کهزی
- ٧٣ - قولّه : کۆرده ره
- ٧٤ - این اشك های شور . از کجا می آید، مادر ؟ : ئەو فرمیسه که شۆراویانه له کوپوه دیت، دایکه ؟
- پارچه شعریکی (لۆزکا) یه، شاملۆ بۆ فارسی وه ریگتپاوه .
- ٧٥ - وه بان ديه م : به سه ر چاوم .
- ٧٦ - تییمن : دیین
- ٧٧ - چیمن : ده پۆین
- ٧٨ - هسه : - هسه - وشه یه کی عه ره بیه - الان -
- ٧٩ - وهل : له گه ل
- ٨٠ - لیوا بکهه : وا بکات

٨١ - فیری کردیده : فیرت کردووہ

٨٢ - عہ قرہب : - عقرہب - واتہ دوپشک

٨٣ - دیدہ راسہگہم : چاوہ راسہگہم

سوپاس و پیژانین

سوپاسی بی پایانی ئو برادرانہ دەگہم کہ بۆ بلاوکردنہوہی ئہم نووسینہ یارمہتیان دام لە گەل ریز و خوشەویستی.
ئەدرەس :

salam. A. Ibrahim

Nelkenwinkel 3

37081 Goettingen

Germany

Tel-Fax : 0551- 505 3927

کوردستان نێت

www.kurdistanet.org